

omfang i mindst 3 sammenhængende hele regnskabsår umiddelbart forud for ledigheden og har været medlem af en arbejdsløshedskasse for selvstændige i alle tre år, har efter gældende regler ved ledighed ret til en fast sats på 70 pct. af højeste dagpengesats. Det foreslås, at mindstesatsen hæves til 82 pct.

Dagpenge kan til lønmodtagere udbetales med 90 pct. af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste, dog højst maksimale dagpenge.

Det foreslås at indføre en mindstesats for fuldtidsforsikrede lønmodtagere, således at lønmodtagere, der efter de almindelige beregningsregler vil være berettiget til mindre end 82 pct. af de maksimale dagpenge, har ret til en fast sats på 82 pct. af maksimale dagpenge. Retten til mindstesats er betinget af tre års fuld beskæftigelse og medlemskab af en arbejdsløshedskasse umiddelbart forud for ledighedens indtræden.

For så vidt angår de øvrige tiltag inden for arbejdsløshedsforsikringens regi, der er aftalt med satspuljeaftalen for 1996, vil disse forslag blive udmøntet igennem ændringer af bekendtgørelser på de pågældende områder.

Det drejer sig om følgende tiltag: Indførelse af fast dagpengeperiode for ledige med selvstændig bibeskæftigelse, forlængelse af perioden med friholdelse for betaling af a-kassekontingent for ledige med mistet dagpengeret fra 3 til 6 måneder og lempelse af reglerne for udtrædelse for medhjælpende ægtefæller.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven.
(Lovforslag nr. L 124).

Som et led i den indgåede aftale om finansloven for 1996 er det med henblik på tilvejebringelse af et merprovenu på 100 mio. kr. aftalt, at der skal foretages en PL-regulering (pris- og lønregulering) af en række eksisterende betalingsordninger på færdselslovens område.

Lovforslaget indebærer endvidere en automatisk prisregulering af de pågældende bestemmelser i fremtiden.

På denne baggrund har lovforslaget til formål at regulere en række betalingsordninger med

virkning fra den 15. januar 1996. Reguleringen skønnes at medføre en statslig merindtægt i 1996 og de følgende år på ca. 100 mio. kr.

Ved lovforslaget foreslås der derfor en ændring af færdselslovens betalingsbestemmelser, for så vidt angår nummerplader, ejerskilte, køreprøver, parkeringsafgift og prøveskilte. Endvidere indføres en ny bestemmelse, som fremover skal regulere disse beløb.

Det foreslås, at de ved denne lov ændrede betalingsbestemmelser i færdselsloven fremtidig reguleres hvert år med tilpasningsprocenten tillagt 2 procent. Hermed vil reguleringen følge lønningerne på arbejdsmarkedet. Dette svarer i princippet til tilsvarende reguleringer i anden lovgivning, herunder retsplejelovens bestemmelser om grænsen for fri proces samt lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar.

Den foreslåede forhøjelse af parkeringsafgiften vil herudover medføre en mindre indtægtsforøgelse for Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, hvor parkeringskontrollen varetages i kommunalt regi. Der vil blive optaget forhandlinger om dette provenu.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Giro-Bank A/S.
(Lovforslag nr. L 125).

Forslag til lov om ændring af lov om Post Danmark.
(Lovforslag nr. L 126).

Regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti er enige om, at lov om GiroBank A/S ophæves og lov om Post Danmark ændres med henblik på, at GiroBank A/S fusionerer med Sparekassen Bikuben A/S, at Post Danmark på kommercielle vilkår indgår en eneforhandlingsaftale med fusionsbanken om benyttelse af posthusnettet til udførelse af finansielle serviceydelser, og at staten afhænder sine aktier i fusionsbanken.

Regeringen og Socialistisk Folkeparti er i overensstemmelse med aftale af 21. november 1994 om omdannelse og modernisering af post-

væsenet enige om at gennemføre de i forslag til lov om ændring af lov om Post Danmark beskrevne ændringer med henblik på, at virksomheden kan indgå en eneforhandlingsaftale med fusionsbanken.

SF har derimod ikke del i aftalen om, at lov om GiroBank A/S ophæves og det dermed tilknyttede salg af statens aktier.

Enigheden mellem parterne er udtrykt i en politisk aftale, som er optrykt som bilag til forslag til lov om ændring af lov om Post Danmark.

Baggrunden for fremsættelsen af forslag til lov om ophævelse af lov om GiroBank A/S er, at bestyrelserne i GiroBank og i Bikuben efter fusionsdrøftelser og efter et gennemført analysearbejde har besluttet at anbefale generalforsamlingerne i de respektive selskaber, at GiroBank og Bikuben fusioneres med regnskabsmæssig virkning fra den 1. oktober 1995.

Jeg er enig i, at der synes at være væsentlige fordele forbundet med en fusion mellem de to banker. Det skønnes, at de to banker tilsammen vil opnå en større konkurrencemæssig slagkraft, end de har det hver for sig. Gennem et kommende samarbejde mellem den nye bank og Post Danmark vil udbudet af finansielle serviceydelser via posthusnettet tillige kunne udbygges til gavn for kunderne.

En fusion mellem GiroBank og Bikuben forudsætter en ophævelse af lov om GiroBank A/S. Fusionen gennemføres som en skattepligtig fusion, og Bikuben videreføres som det fortsættende selskab. GiroBank opløses herved.

Efter lov om Post Danmark er virksomheden forpligtet til med eneret for GiroBank at stille de til enhver tid værende posthuse, herunder faste anlæg og løsøre samt tilknyttet personale, til rådighed for GiroBank for udførelsen af finansielle serviceydelser. Til gengæld er GiroBank forpligtet til at anvende posthusene til udførelse af de nævnte opgaver. Posthusene virker således i dag som filialer for GiroBank.

Ved en ophævelse af lov om GiroBank A/S bortfalder det lovpligtige samarbejde mellem GiroBank og Post Danmark om posthusnettet.

Forslaget til lov om ændring af lov om Post Danmark skal sikre, at virksomheden får adgang til i samarbejde med et pengeinstitut fortsat at kunne udføre finansielle serviceydelser på posthusene.

Et sådant samarbejde indebærer ganske væsentlige fordele, herunder økonomiske indtægter for Post Danmark. Samarbejdet er af afgørende betydning for opretholdelsen af et

landsdækkende posthusnet, hvor udførelsen af finansielle serviceydelser i dag beslaglægger ca. 40 pct. af posthuspersonalets arbejdstid.

Fusionsbanken (den fortsættende bank efter fusion mellem GiroBank og Bikuben) forventes at kunne indgå en kommerciel aftale med Post Danmark om bankens brug af posthusnettet. Der er således mellem Post Danmark, GiroBank A/S og Sparekassen Bikuben A/S opnået principiel enighed om et aftalegrundlag for fusionsbankens benyttelse af posthusnettet til udførelse af finansielle serviceydelser. Aftalen kan indgås, når der er lovgivningsmæssigt grundlag herfor.

Post Danmarks kommende aftale med fusionsbanken træder i stedet for den gældende samarbejdsaftale mellem GiroBank A/S og Post Danmark, og den kommende aftale skal – som den nuværende er det – baseres på kommercielle vilkår.

Post Danmark vil inden for rammerne af aftalen være forpligtet til at stille de til enhver tid eksisterende posthuse til rådighed for fusionsbanken. Til gengæld forpligtes fusionsbanken gennem aftalen til at anvende samtlige posthuse til udførelse af finansielle serviceydelser. Finansielle serviceydelser defineres bredt som omfattende pengeinstitutydelser efter bank- og sparekasseloven, realkreditprodukter efter realkreditlovgivningen samt forsikringsprodukter efter forsikringslovgivningen.

Det nu foreliggende aftalegrundlag, der har karakter af en eneforhandlingsaftale, vedrører primært pengeinstitutydelser efter bank- og sparekasseloven. Post Danmark kan i overensstemmelse med lov om Post Danmark indgå eneforhandlingsaftale om udførelse af andre forretninger, som pengeinstituttet ønsker at indføre i filialnettet.

Eneforhandlingsaftalen vil være omfattet af konkurrenceloven og skal anmeldes til Konkurrencerådet, jf. § 5 i konkurrenceloven. Konkurrencelovens §§ 11-14 finder anvendelse på aftalen.

Det foreslås, at aftaler og vedtagelser indgået af Post Danmark og pengeinstituttet, der omfattes af konkurrenceloven, uanset konkurrencelovens § 10 er undtaget fra aktindsigt og offentliggørelse i den udstrækning, de vedrører samarbejdet mellem parterne eller andre om opgaver, der normalt udføres inden for et pengeinstituts egne rammer, og i den udstrækning offentliggørelse vil give andre virksomheder en uberettiget konkurrencemæssig fordel.

Den foreslåede bestemmelse er i stort omfang en videreførelse af den gældende bestemmelse i lov om GiroBank A/S (§ 8, stk. 2). Der er dog sket en begrænsning af, hvad der kan undtages fra offentliggørelse.

I modsætning til den gældende ordning foreslås det, at kun konkurrencefølsomme oplysninger (kalkulationer, prisberegninger m.v.) kan undtages fra offentliggørelse.

Samtidig med at offentligheden opnår en udvidet adgang til indsigt i aftalen, skal bestemmelsen sikre, at Post Danmark og pengeinstitutet ved indgåelse af en samarbejdsaftale om benyttelsen af posthusnettet ikke stilles ringere end de pengeinstitutter, der udelukkende benytter eget filialnet.

Konkurrenceovens øvrige bestemmelser, herunder Konkurrencerådets beføjelser efter konkurrenceovens kapitel 4, berøres ikke af den foreslåede bestemmelse. Konkurrencerådet har således adgang til alle oplysninger i aftalen.

Den nuværende samarbejdsaftales bestemmelser om voldgift i tilfælde af tvister videreføres i den kommende aftale mellem Post Danmark og fusionsbanken.

I lovforslaget præciseres det, at Post Danmark har adgang til pengeinstitutets oplysninger, herunder oplysninger i edb-systemer, i det omfang, det er nødvendigt for virksomhedens udførelse af opgaver for pengeinstitutet. Adgangen vedrører udførelse af alle finansielle ydelser, som udføres på grundlag af eneforhandlingsaftalen, det vil sige også oplysninger fra tredjemand, som pengeinstitutet måtte indgå aftale med om udførelse af finansielle serviceydelser.

Ved den foreslåede lovændring gives der Post Danmark adgang til at indgå aftale med et pengeinstitut, som herved opnår eneret til benyttelse af posthusnettet som filialnet. Det er opfattelsen, at lovforslaget ikke indeholder statsstøtteelementer. For at imødegå at der rejses tvivl herom, notificeres de to fremsatte lovforslag til lige med et udkast til samarbejdsaftale over for Europa-Kommissionen i medfør af Traktatens statsstøtteregler. Endvidere kan der rejses spørgsmål om, hvorvidt den påtænkte eneforhandlingsaftale kan medføre en overtrædelse af Traktatens konkurrencebestemmelser. Derfor kontaktes Europa-Kommissionens generaldirektoratet for konkurrence med henblik på prækonsultation vedrørende den pågældende aftale.

Varetagelsen af de forpligtelser, som påhviler den danske stat i henhold til Verdenspostforeningens overenskomster om postanvisninger og giro, agtes i forlængelse af ophævelse af lov om GiroBank A/S henlagt til Post Danmark med henblik på, at forpligtelserne via den ovenfor nævnte eneforhandlingsaftale kan overføres til det pengeinstitut, Post Danmark indgår samarbejde med.

Ved ophævelse af lov om GiroBank A/S ombytter staten sine aktier i GiroBank til aktier i den fusionerede bank. Staten afhænder i den forbindelse sine aktier i fusionsbanken på grundlag af en betinget aftale, der er indgået med Bikuben. Hjemmel hertil opnås ved forelæggelse af aktstykke for Folketingets Finansudvalg. De nærmere vilkår for ombytningen mellem GiroBank-aktier og aktier i fusionsbanken samt om afhændelsen af statens aktiepost i fusionsbanken vil fremgå af aktstykket.

Ved opløsningen af GiroBank tilsigtes der ikke noget indgreb i de tidligere tjenestemænds bestående rettigheder. Den fusionerede bank vil således overtage GiroBanks eksisterende overenskomstmæssige forpligtelser med hensyn til betaling af rådighedsløn/ventepenge til tidligere tjenestemænd. De nævnte medarbejdere bevarer endvidere ret til pension efter tjenestemandspensionsloven og kan fortsætte pensionsopføringen.

Indgåelse af aftale om statens fortsatte tjenestemandspensionsforpligtelse for tidligere tjenestemænd i GiroBank forelægges ligeledes ved aktstykke til Folketingets Finansudvalg.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslagene til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 650

1) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan statsministeren bekræfte, at regeringens udspil om et dansk forhandlingsgrundlag forud for regeringskonferencen i 1996 ikke forhindrer,

at regeringen går i forhandling om spørgsmål, der berører de fire danske undtagelser, og ikke garanterer, at opretholdelsen af de fire undtagelser bliver en del af forhandlingsresultatet på konferencen?«

Begrundelse

Ifølge Ritzaus Bureau den 1. december 1995 siger Socialdemokratiets EU-ordfører, Ove Fich, at regeringen er indstillet på at nævne de fire danske undtagelser i regeringsoplægget til regeringskonferencen i 1996 for at få SF med i et nyt nationalt kompromis. SF's formand Holger K. Nielsen siger dertil, at det ikke er nok at nævne de fire undtagelser, men at oplægget skal gøre det klart, at der ikke kan rokkes ved undtagelserne om EU-samarbejdet om en fælles mønt, fælles forsvarspolitik, overnationalt retligt samarbejde og unionsborgerskabet.

Ove Fich siger hertil: »Der er ikke noget, der er sakrosankt. Vi vil ikke lukke døren for, at vi bagefter kan tage forbeholdene op til debat og folkeafstemning. Og regeringen vil på regeringskonferencen deltage i diskussionerne om ting på de fire Edinburgh-områder, men uden at stille krav.«

Keld Albrechtsen (EL):

Dette spørgsmål er stillet for at sikre, at offentligheden kan få et indblik i de forhandlinger, der i øjeblikket foregår bag lukkede døre mellem regeringen og i første række SF og senere, så vidt jeg har forstået, også Venstre og De Konservative.

Et af de helt afgørende punkter i disse forhandlinger, som man kan forstå det fra pressen, er spørgsmålet om de fire danske undtagelser, og her er problemet jo, at det er fuldstændig uklart formuleret i regeringens udspil, som kom i sidste uge, hvad regeringen egentlig vil med de fire undtagelser – om man vil tillade, at de bliver inddraget i forhandlingerne på regeringskonferencen, eller om man vil stå fast hele vejen igennem på, at de fire undtagelser skal opretholdes og sikres også som resultat af konferencen.

Derfor håber jeg, at statsministeren nu vil uddybe, hvad der egentlig er meningen med det, der står i regeringens udspil.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Jeg vil foreslå, at vi tager én ting ad gangen.

Regeringen har fremlagt sit oplæg til et dansk forhandlingsgrundlag. Det har vi også gjort i forhold til offentligheden. Drøftelserne med partierne er begyndt her i formiddag og vil fortsætte i aften og igen i morgen.

Vi har en europapolitisk debat den 12. december, altså på næste tirsdag, her i Folketinget. Derfor vil jeg i dag begrænse mig til at slå følgende fast: Edinburgh-Afgørelsen, som bl.a. indeholder en særstilling for Danmark på de fire velkendte områder: Unionsborgerskab, Den Økonomiske og Monetære Union, forsvarspolitik samt retlige og indre anliggender, er ikke på dagsordenen på regeringskonferencen.

Som regeringen understreger i sit udspil til et dansk forhandlingsgrundlag, er det lige så klart, at forbeholdene ikke kan ændres uden dansk samtykke. Et bredt flertal i Folketinget indgik den 30. marts 1993 en politisk aftale i forbindelse med Folketingets vedtagelse af loven om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten. Aftalen indebærer, at den danske særstilling på de i Edinburgh-Afgørelsen nævnte fire områder kun kan ændres ved en folkeafstemning her i landet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at statsministerens svar ikke er meget mere oplysende end det, som stod i udspillet, som heller ikke svarer på spørgsmålet.

Statsministeren siger, at undtagelserne ikke kommer til behandling på regeringskonferencen, men ikke desto mindre er det jo sådan, at regeringen selv i sit udspil lægger op til, at i hvert fald én af undtagelserne, nemlig den, der handler om udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles forsvarspolitik, der er undervejs, rent faktisk kommer til diskussion på regeringskonferencen. Det kan man jo se ud af regeringens eget udspil, og så kan man jo næsten være hundrede procent sikker på, at det kommer til debat på konferencen.

Jeg vil også bede statsministeren besvare, om det ikke også er det, der ligger i refleksionsgruppens konklusion: at den undtagelse rent faktisk kommer til behandling på regeringskonferencen.

Og så vil jeg gerne spørge statsministeren: Vil statsministeren så sikre, at Danmark hele vejen under konferencen, når der bliver diskuteret udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, gør det klart for de andre lande, at her er der en

dansk undtagelse, at den vil blive opretholdt helt og fuldt, og at der ikke vil blive dansk underskrift på traktatændringer, hvis der overhovedet rokkes ved den danske undtagelse på det punkt? Det må jo være meget enkelt at besvare. Og det er ikke besvaret i regeringens udspil, for i regeringens udspil der står der bare, at undtagelsen ikke kan ophæves uden dansk samtykke.

Jeg spørger så: Vil statsministeren give det samtykke? Eller vil statsministeren love her, at det samtykke ikke vil blive givet undervejs i regeringskonferencen?

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at den enighed, der blev etableret i Folketinget i marts 1993, samt de danske undtagelser, som vi fik i Edinburgh, ikke forhindrer andre lande i at diskutere, hvad de vil, ej heller på disse områder?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Uffe Ellemann-Jensens spørgsmål kan jeg nikke og også i ord bekræfte, at andre lande naturligvis kan bringe de spørgsmål op, som andre lande finder skal bringes op på konferencen. Det kan Danmark i øvrigt også. Det er en del af de forudsætninger, hvorpå man arbejder til en sådan regeringskonference.

Til hr. Keld Albrechtsen har jeg egentlig kun den tilføjelse, at jeg har svaret, som jeg nu har mulighed for at svare i dag, og som det også vil være rigtigst at svare. Jeg kan bekræfte, at de fire undtagelser kun kan ændres gennem en ny dansk folkeafstemning.

Jeg har ikke mulighed for i dag at gøre yderligere kommentarer, for det ville jo forudsætte, hr. Keld Albrechtsen, at jeg kunne forudse regeringskonferencens samlede resultat. Det tror jeg ikke der er nogen der kan. Jeg tror, det er klogt, at tingene er lagt frem, som de er lagt frem, og at vi så går i gang med forhandlingerne omkring et fælles dansk forhandlingsoplæg og dernæst forhandler på regeringskonferencen.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, statsministeren kan jo godt afvise at diskutere disse ting offentligt, men han deltager jo i øjeblikket, har jeg forstået, i møder med SF. Hvis SF stillede som ultimativ betingelse for at gå ind i en aftale om et dansk udspil, at undtagelserne skal fastholdes hele vejen igennem og også i den traktat, som bliver resultat af regeringskonferencen – jeg ved ikke, om SF har gjort det her til

formiddag; Ritzautogrammerne kunne desværre antyde det modsatte – ville regeringen så imødekomme det? Det må dog være enkelt at besvare det spørgsmål, hr. statsminister!

Formanden:

Min fornemmelse er, at spørgsmålet er sluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 651

2) Til statsministeren af:

Jes Lunde (SF):

»Er Det Konservative Folkeparti frit stillet til at fremsætte forslag med økonomiske konsekvenser for staten i 1996?«

Begrundelse

Et finanslovsforlig indebærer ofte, at parterne kun med hinandens tilslutning kan fremsætte forslag med økonomiske konsekvenser for finansloven i aftaleperioden. Det vil derfor være interessant at høre, hvordan regeringen fortolker den netop indgåede aftale. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at Folketinget efter forligets indgåelse har førstebehandlet skattelovforslag med provenumæssige konsekvenser, som Det Konservative Folkeparti er medforlagsstiller på.

Jes Lunde (SF):

I fredags havde vi her i Folketingssalen første behandling af et konservativt skatteforslag om at give øget skatterabat til nogle udenlandske forskere. Det var altså et forslag, der ville koste staten et antal millioner kroner i tabt provenu.

Derfor synes jeg, det kunne være interessant at vide, hvilke aftaler forligspartierne bag finansloven har med hinanden. Kan Det Konservative Folkeparti frit stille forslag her i Folketingssalen, som har provenumæssige konsekvenser for 1996, eller kan regeringen sige nej til det? Skal regeringen have tingene til godkendelse på forhånd?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg opfatter finanslovaftalen for 1996 som – misforstå mig ret – en normal finanslovaftale.

Den indebærer specifikt, at vi i aftalen om finanslov 1996 mellem regeringspartierne og Det Konservative Folkeparti på en række områder, f.eks. på arbejdsmarkedsområdet, sundhedsområdet, forsvaret, justitsvæsenet m.v., har aftalt konkrete ændringer af regeringens oprindelige finanslovsforslag, ændringer af fremsatte lovforslag samt en række øvrige initiativer.

På disse konkrete områder er aftalepartierne i detaljer bundet af den indgåede aftale. Det svarer i øvrigt helt til situationen i forbindelse med indeværende års finanslovaftale mellem regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Finanslovaftalen præciserer herudover enighed mellem aftalepartierne om de overordnede målsætninger for den økonomiske politik. Det drejer sig om målsætningen om ligevægt på de offentlige finanser i 1997, målsætningen om nedbringelse af statsunderskuddet i 1996, stramningen af finanspolitikken med ca. 0,5 pct. af BNP og en fastsat udgiftsramme for statens drifts- og anlægsudgifter.

Regeringen vil selvsagt ikke fremsætte forslag, der er i modstrid med de nævnte målsætninger.

For så vidt angår statens udgifter, er det i finanslovaftalen særskilt præciseret, at såfremt driftsudgifterne i 1996 skulle overskride den fastlagte driftsramme, indkaldes aftalepartierne med henblik på at finde kompenserende budgetforbedringer.

Heraf følger selvsagt også, at hverken regeringen eller aftalepartierne i aftaleperioden medvirker til at gennemføre ufinansierede merudgiftsforslag. Så vil regeringen forinden eventuelle forslag om træk på finanslovens udgiftsreserver orientere aftalepartierne, hvilket også svarer helt til situationen i forbindelse med finanslovaftalen for indeværende år.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne takke statsministeren for svaret. Jeg forstod, at ingen af parterne kan medvirke til at gennemføre ufinansierede forslag. Betyder det, at statsministeren kan oplyse Folketinget om, at Det Konservative Folkeparti trækker sig som forslagsstiller til det skattelovsforslag, der var til første behandling i fredags?

Jeg spurgte nemlig i fredags Folketingets formand, om der for ham forelå oplysninger om, at Det Konservative Folkeparti havde trukket sig tilbage som forslagsstiller til forslaget; det gjorde der ikke. Men kan statsministeren i dag komme med den nye oplysning, at Det Konservative

Folkeparti nu har besluttet at træde tilbage som forslagsstiller til dette ufinansierede forslag?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
På det konkrete spørgsmål er jeg ikke i besiddelse af oplysninger på nuværende tidspunkt om Det Konservative Folkepartis lovforslag og partiets holdning efter første behandling.

Jes Lunde (SF):

Men kan jeg så forstå statsministeren sådan, at i og med at der er tale om et forslag, som koster et antal millioner kr., og i og med at der ikke er anvist kompenserende indtægter, så er det et forslag, som regeringen ikke kan acceptere Det Konservative Folkeparti som forslagsstiller til, og at regeringen vil tage skridt til at meddele Det Konservative Folkeparti dette? Er det så sådan, spillereglerne er?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Teksten er meget klar, som jeg gjorde rede for før, og jeg går ud fra, at aftalepartierne tager konsekvensen af aftalens klarhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 652

3) Til statsministeren af:

Jes Lunde (SF):

»Er regeringen frit stillet til at fremsætte forslag med økonomiske konsekvenser for staten i 1996?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 651.

Jes Lunde (SF):

Nu har vi forstået, at spillereglerne er rimelig klare, for så vidt angår Det Konservative Folkeparti. Man kan holde sig inden for nogle generelle rammer, man må ikke skade statsfinanserne, man må ikke bryde udgiftsrammen osv.

Nu skal vi så have forliget fortolket i forhold til regeringen. Kan regeringen med virkning for 1996 f.eks. gennemføre videregående grønne afgifter i samarbejde med SF?

Vi ved jo, at den CO₂-pakke, der blev vedtaget i foråret, ikke var tilstrækkelig; det har vi

regeringens egne ord for. Kan regeringen så i løbet af 1996 med virkning for 1996 tage yderligere skridt? Det ses jo ikke at forringe statsfinanserne – tværtimod, det vil forbedre statsfinanserne – og er derfor, så vidt jeg kan se, ikke i konflikt med aftalen. Men det vil jeg gerne have statsministerens fortolkning af.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Vi har jo ikke to forskellige tekster, én for aftalepartiet og én for regeringspartierne. Vi har den samme tekst, den samme aftale, som er indgået i den samme ånd, og den vil blive efterlevet i den samme ånd.

Jeg synes ikke, det vil være hensigtsmæssigt, at jeg i dag går ind og kommenterer delaspæker. Jeg kan kun sige, at en aftale er en aftale, sådan har det altid været her i Folketinget, og det er den selvfølgelig også i forhold til regeringen. Det, jeg har redegjort for før, for så vidt angår aftaleparten, gælder også for regeringen.

Jes Lunde (SF):

Det regnede jeg sådan set også med, altså at der gjaldt de samme spilleregler for De Konservative og for regeringen; men vi skal jo have udlagt teksten.

Det, statsministeren sagde i sit første svar, var, at man har en aftale om de overordnede målsætninger, om udviklingen i underskuddet på statsfinanserne, om stramhedsgraden i finansloven og om udgiftsrammen, og at man derfor ikke kan medvirke til ufinansierede forslag, uden at man har clearet det med hinanden.

Men er statsministeren ikke enig med mig i, at nye indtægter på statsbudgettet er der ikke nogen klausul imod? Sådan må jeg fortolke statsministerens besvarelse. Nye indtægter er der ikke noget forbud imod, og derfor er der mulighed for at føre miljøpolitik i samarbejde med SF.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror ikke, vi kommer det meget tættere i dag. Aftalen er klar og entydig, og det er klart, at det, der ligger i aftalen, er det, parterne er enige om. Det er man forpligtet i forhold til. Det, man ikke direkte har skrevet og har aftalt i forbindelse med finansloven, jamen det er de to parter frit stillet over for.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Det, statsministeren siger, betyder altså, at regeringen er fuldstændig frit stillet over for i 1996 at

gøre akkurat, som den har gjort her i 1995: først laver den en finanslovaftale til én side – i år er det med V og K, for næste år er det alene med K – og så kan den i øvrigt til anden side lave aftaler f.eks. med venstrefløjen om ting, som har virkning fra 1997.

Kan statsministeren bekræfte, at sådan forholder det sig?

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige, jeg hørte egentlig statsministeren anderledes. Jeg hørte statsministeren sådan, at regeringen godt kan indgå aftaler med venstrefløjen om miljøafgifter til ikrafttræden i 1996. Det må vel være konklusionen, når statsministeren opridser de overordnede rammer, som man ikke kan konflikte med. DAU, udgiftsrammen og stramhedsgraden over for BNP, det kan man ikke forringe i forhold til regeringens økonomiske politik. Jeg forstår meget vel, at man har lavet den aftale.

Men konklusionen på det må jo også være, at tiltag, som kan forbedre statsfinanserne, kan forbedre alle de økonomiske målsætninger, samtidig med at man gør en indsats for miljøet, har man sin frihed til at gennemføre. Hvis ikke statsministeren eksplicit modsiger mig på det punkt, så må jeg gå ud fra, at det er konklusionen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er blevet stillet to spørgsmål om, hvad regeringen kan gøre, og hvad aftaleparten kan gøre.

De to parter er forpligtet af finanslovaftalen, som den foreligger. Og finanslovaftalen er meget klar – på det punkt ligner den såmænd også indeværende års finanslovaftale.

Deri ligger, som jeg sagde før, at det, finanslovaftalen, som skrevet står, forpligter os til, har jeg redegjort for i hovedtræk, og derudover er de to parter stillet som selvstændige parter i det politiske arbejde for 1996.

Man er forpligtet til det, man har aftalt. Og det vil begge parter overholde, det er jeg ikke et sekund i tvivl om. Sådan er det.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jamen jeg vil faktisk meget gerne have, at statsministeren nu svarer på det sidste spørgsmål, som hr. Jes Lunde stillede. Vi taler nu ikke om, hvad regeringen er forpligtet til, men det, vi nu spørger om, er: Forholder det sig sådan, at regeringen har frihed til at kunne gennemføre grønne afgifter med virkning allerede fra 1996, f.eks. med venstrefløjen? Forholder det sig sådan?

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om den aftale, der er indgået for 1996, ikke svarer til den aftale, der blev indgået for 1995? Er der ikke større forpligtelser i aftalen for 1996 end i den, der blev indgået i 1995?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Anders Fogh Rasmussen og dermed indirekte også til hr. Jes Lunde: Jeg har egentlig ikke flere kommentarer. Mit svar før var, at aftalen taler for sig selv. Hvor forpligter den parterne? Det gør den lige præcis på de områder, der konkret er aftalt i finanslovaftalen. Hvad der ligger derudover, er parterne ikke forpligtet til at indhente den modsatte parts indforståelse med på forhånd.

Til hr. Kent Kirk: Jeg har ikke haft stunder inden onsdagsspørgsmålene i dag til at foretage en nøjagtig semantisk sammenligning. Men hr. Kent Kirk spørger også helt overordnet, om der er tale om samme type af finanslovaftale for 1996, som tilfældet var for 1995, hvor parterne jo var Det Konservative Folkeparti, Venstre og regeringspartierne, og dér kan jeg bekræfte, at der er tale om samme type finanslovaftale.

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, idet andre end spørgeren kun har 2 gange 1 minut. Vi er desværre nødt til at holde os til forretningsordenen, selv om diskussionen er interessant.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 649

4) Til kulturministeren af:

Helge Sander (V):

»Hvordan og hvornår vil ministeren sikre, at idrætsudøvere ikke får forringet deres vilkår trods beskatning af Team Danmark-midler?«

Begrundelse

I et interview i tv-sporten på Danmarks Radio søndag den 19. november 1995 udtalte ministeren, at det interessante for hende som kultur- og idrætsminister er, at vilkårene ikke forringes for de Team Danmark-støttede idrætsudøvere, og hun garanterer, at de reelle vilkår ikke ændres.

Helge Sander (V):

Team Danmark-støttemodtagerne skal nu tilsyneladende beskattes. Det var derfor interessant, at vi i Danmarks Radios tv-sport forleden søndag hørte kulturministeren udtale, at vilkårene ikke skal forringes for Team Danmarks støtte til idrætsudøvere, og at hun garanterede, at de reelle vilkår ikke bliver ændret.

Derfor er mit spørgsmål her i dag, hvad der jo er ganske afgørende, nemlig: Hvordan og hvornår vil ministeren sikre sig, at disse forhold bringes i orden?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som spørgeren utvivlsomt ved, har Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark rettet henvendelse til skatteministerens angående spørgsmålet om beskatning af de tilskud, som eliteidrætsudøvere oppebærer fra Team Danmark.

Skatteministeren har konstruktivt tilkendegivet, at han vil se på problemet. Den side af sagen bliver der altså taget hånd om i regeringen – naturligvis.

Det er min opfattelse, at skattelovgivningen ikke må medføre, at støtten til eliteidrætsudøvere udhules væsentligt. Dermed går man jo helt på tværs af de intentioner, som så mange partier bag eliteidrætsloven i sin tid havde og givet stadig har. Jeg håber, at spørgeren er enig med mig heri.

Team Danmark har gennem de senest forløbne år ikke fået del i den enorme stigning i tipsmidlerne, som andre tilskudsmodtagere har oplevet. Team Danmark er finansieret på anden vis. Team Danmark har altid haft et politisk fastsat loft over sit tilskud, der alene er blevet opreguleret med samme procent som tilskuds-konti på de årlige finanslove.

En budgetanalyse, som Kulturministeriet har taget initiativ til, er ved at blive udarbejdet sammen med idrættens organisationer. På det grundlag vil regeringen så i Folketinget kunne tage stilling til Team Danmarks fremtidige økonomi, når vi til sin tid – og jeg understreger til sin tid – skal overveje ændringer i tips- og lotto-loven.

Team Danmark fortjener fortsat den meget brede politiske opbakning, og vilkårene må ikke ændres fra dag til dag; det bliver de heller ikke.

Helge Sander (V):

Jeg takker for svaret, selv om jeg jo ikke fik svar på mit konkrete spørgsmål.

Det er jo således, at skatteministeren har bekræftet både i pressen og her i Folketingssalen, at der vil ske en ændring af gældende praksis. Så er det selvfølgelig meget hensigtsmæssigt, at ministeren allerede har holdt møder og formentlig vil holde flere møder med de implicerede parter.

Men der bliver altså en ny praksis. Derfor er det, der er interessant, hvorledes ministeren vil sikre, at Team Danmark-modtagerne vil få uændrede forhold.

Der kan siges mange fine ord om hensigterne og tipsmidlerne osv., men det, som kulturministeren sagde i tv-interviewet, var, at hun som idrætsminister ville sikre – eller ville garantere, står der ordret – at de reelle vilkår ikke ændres. Derfor vil jeg gerne have at vide: Hvordan sker det, og hvornår sker det, for det er jo fastslået af et andet regeringsmedlem, at der vil blive ændret praksis?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som jeg sagde i mit første svar, pågår der forhandlinger, og før vi ved, hvad de forhandlinger fører til, vil det vel ikke være rimeligt at konkludere.

Dertil vil jeg sige, at det jo er trist, at partiet Venstre ikke er med i finanslovaftalen, da regeringen og De Konservative i forbindelse med disse forhandlinger har sikret 5 mio. kr. ekstra til Team Danmark i 1996.

Venstre er naturligvis meget velkommen til at bakke op bag dette, når det kommer frem.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg ved ikke, om ministeren har koordineret sit svar her i salen med det svar, som skatteministeren på samme område gav for kort tid siden her i Folketinget, hvor skatteministeren kunne redegøre for, at der i en årrække har været administreret forkert, og at den ændring, der nu er sket af praksis, skyldes, at der nu er en bedre overensstemmelse mellem lovgivningens grundlag og den praksis, som man har, hvorefter idrætsudøvere altså bliver beskattet af midlerne fra Team Danmark.

Det var baggrunden for, at skatteministeren ikke mente, at der inden for det nuværende lovgrundlag var mulighed for ham for at ændre den praksis, der nu er iværksat, og som altså øger beskatningen af idrætsudøvere.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Når ministeren nu siger, at regeringen overvejer, hvad man kan gøre for at imødekomme idræts-

udøverne, kunne ministeren så ikke være lidt mere konkret, for man kan åbenbart ikke gøre det på det nuværende lovgrundlag? Agter regeringen at komme med initiativer her i Folketingssalen, hvorved man ændrer på loven, så disse idrætsudøvere kan slippe for den her beskatning?

Helge Sander (V):

Efter ministerens seneste svar ville jeg så gerne høre: Er det således, at de 5 mio. kr., som er tiltænkt Team Danmark, skal gå direkte til idrætsudøverne, således at de ikke bliver dårligere stillet?

Og som et meget naturligt tillægsspørgsmål kunne man jo godt spørge ministeren, om det er således, at man på en lang række andre områder, hvor idrætten jo har fået forringet sin stilling gennem det sidste års tid, også vil sikre, at der sker den samme ligestilling, som regeringen nu arbejder på, at der vil ske med hensyn til Team Danmark-beløbsmodtagerne? Jeg tænker på det, der er passeret på det sidste: moms på entreindtægter, moms på leje af faciliteter og beskatning af kørsel og drift i klubhuse osv., alle disse ting. Har ministeren også gjort sig nogle overvejelser om at sikre den ligestilling, som hun har givet udtryk for i tv-interviewet forleden, og som jeg kan forstå at der nu arbejdes på med hensyn til Team Danmark?

Der er altså to spørgsmål: Går de 5 mio. kr. til eliteidrætsudøverne, og vil man også sørge for, at der bliver ligestilling på de andre områder, hvor regeringen har forringet vilkårene for både eliten, bredden og de mange frivillige idrætsledere?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl skal jeg sige, at der pågår forhandlinger, og at mine svar naturligvis er koordineret med skatteministeren.

Og til hr. Helge Sander skal jeg sige, at jeg har haft lejlighed til for få timer siden at orientere Team Danmark om de 5 mio. kr., og så er det jo naturligvis op til Team Danmark at finde anvendelse for disse penge.

Til den anden del af spørgsmålet skal jeg sige: Der pågår forhandlinger mellem skatteministeren og idrætsorganisationerne, og dem tror jeg vi alle med sindsro kan afvente et positivt udfald af.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Kan ministeren ikke bekræfte, at hvis man skal komme i en situation, hvor idrætsudøverne ikke beskattes, sådan som den nye praksis altså giver anledning til, så kræver det ny lovgivning eller et ændret lovgivningsgrundlag? Det er jo det, man har kunnet udlede af regeringens svar på de her områder indtil nu.

De påtænkte initiativer, som ministeren siger er på vej, og de forhandlinger, der pågår, vil de efter ministerens holdning udmønte sig i forslag til ændret lovgivning? For ellers nytter det jo ikke noget, så er det jo bare snak det hele, og så er det jo bare at trække tiden ud, og derfor bliver vi nødt til at vide, om der i de forhandlinger, der pågår, og som kulturministeren henviser til, er tanker om fra regeringens side at komme med forslag til et nyt lovgivningsgrundlag på det her område.

Helge Sander (V):

Jeg forstår indirekte på kulturministeren, at man vil råde bod på det på de mange forskellige områder, hvor der er kommet dels nye regler, dels ny administration, som har gjort det vanskeligere at være både udøver og leder i dagens idrætsdanmark.

Jeg vil gerne høre præcis: Er det således, at det udsagn, som er lidt mere svævende her i dag, end når vi nogle gange hører kulturministeren udtale sig i medierne, er det udsagn, vi hører her i dag, at ministeren garanterer, at de reelle vilkår over en bred front inden for idrætten ikke bliver forringet, men at man med de forhandlinger, som pågår, sikrer sig en ligestilling, således at idrætten i Danmark igen kan være fortrøstningsfuld efter de seneste attentater, der er sket på området?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan gentage til hr. Thulesen Dahl, at der pågår forhandlinger, og det er vel altid ganske fornuftigt.

Jeg kan sige til hr. Helge Sander, at jeg ikke kan genkende de initiativer, regeringen har taget over for idrættens verden, i de udsagn, som er kommet. Jeg har fuld tiltro til den måde, regeringen forhandler på, og jeg har lovet – og det gentager jeg gerne – idrætsorganisationerne, at vi gennemfører en budgetanalyse, den, som just er gået i gang, og før den er slut, vil der ikke ske nogen væsentlige ændringer, gentager jeg gerne.

Resten af de svævende spørgsmål har jeg ingen mulighed for at besvare.

Helge Sander (V):

Jamen jeg taler overhovedet ikke om den store undersøgelse, som skal i gang med hensyn til idrættens tipsmidler. Det er slet ikke det, det handler om i dag. Det er faktisk det stik modsatte. Det handler om de forringelser, som er sket i denne regerings tid. Jeg spørger i den ene retning, og ministeren svarer i den stik modsatte, så hvis jeg ikke får andet svar, må jeg konkludere, at ministeren enten ikke er i stand til eller ikke vil svare bekræftende på, at regeringen vil sørge for at udbedre de skader, som er sket.

Det er konstaterede uligheder, der er sket i forhold til tidligere praksis, bl.a. moms på entréindtægter, moms på leje af faciliteter og beskatning inden for en række områder. Det er simpelt hen klare forringelser, og det er det alene, jeg koncentrerer mig om i dag, og ikke den store undersøgelse, som er sat i gang. Det erkender jeg sker, og det erkender idrætten. Det synes alle er helt fint, men det er bare noget ganske andet, der er på dagsordenen lige i øjeblikket.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan trods de mange ord stadig ikke genkende det, der foregår i de forhandlinger, der er mellem idrætsorganisationerne og regeringens ministre. Jeg kan heller ikke genkende en påstand om de voldsomme forringelser, og jeg ved, at den finanslov, vi for øjeblikket er inde i, var et fælles projekt mellem de nuværende regeringspartier og Venstre – jeg understreger Venstre og De Konservative – så hvis der har været nogen problemer med det, så var det problemer sidste år med hr. Helge Sanders parti.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 646

5) Til undervisningsministeren (1/12 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Hvilket lovgrundlag giver ministeren bemyndigelse til at iværksætte uddannelsen som ejendomsserviceassistent (vicevært)?«

Jan Køpke Christensen (FP):

I medierne har vi kunnet se – og så skal jeg lige sige også i Undervisningsministeriets nyhedsbrev – at man påtænker at starte en uddannelse for det, jeg vil vælge at kalde viceværter. Jeg skal med det samme understrege, at Frem-

skridtspartiet under ingen omstændigheder ønsker at nedvurdere viceværter. Tværtimod, vi mener faktisk, at det er en kategori af medarbejdere her i samfundet, som er utrolig vigtige, men jeg må også sige, at netop fordi vi mener, at de er godt klædt på i forvejen, synes vi, at det er ved at tage for stort omfang med uddannelser, når vi f.eks. ser det, som det drejer sig om i dag, viceværtuddannelsen.

Jeg må nok sige, at Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at efterhånden skal det være et elitesamfund efter regeringens opfattelse, og det er en nedvurdering af håndens arbejde.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Der er spurgt om, hvilket lovgrundlag der giver ministeren bemyndigelse til at iværksætte uddannelse som ejendomsserviceassistent, af nogle kaldet vicevært, og hertil kan jeg oplyse, at jeg har godkendt uddannelsen til ejendomsserviceassistent i henhold til en bemyndigelse i erhvervsuddannelseslovens § 1, stk. 3.

Uddannelsen vil blive iværksat i henhold til en uddannelsesbekendtgørelse, der også udstedes i henhold til loven, nemlig § 4, stk. 2, men først når uddannelsens faglige udvalg har beskrevet uddannelsens nærmere indhold, hvilket de også skal gøre i henhold til lovens § 38.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg må konkludere, at ministeren egenhændigt kan sidde og godkende forskellige uddannelser. Uddannelsen her er foreslået af Det Faglige Udvalg for Ejendomsservice, og jeg forstår af dette eksempel, at ministeren kan sige: All right, vi laver en uddannelse på det område.

Jeg forstår ministeren på den måde, at det har ministeren bemyndigelse til.

Bertel Haarder (V):

Jeg tror, ministeren har ret i, at man godt kan godkende trossede uddannelser inden for lovgivningen. Men jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor han gør det. Altså, hvilket formål har regeringen med at ville uddannelsesdække alle områder?

Jeg kan godt forstå, at organisationerne ønsker det, for det giver prestige og måske bedre argumenter, når man skal forhandle løn. Men hvilket formål har ministeren – som gerne vil gavne de uddannelsessvage – med at opbygge uddannelsesbarrierer, hvor der ikke har været det hidtil?

For de uddannelsessvage er det jo en fordel, at man på så store områder som muligt kan komme ind uden at have forudgående boglige kundskaber. Hvorfor vil ministeren opbygge barrierer på dette punkt?

Og så har jeg slet ikke talt om social- og sundhedsuddannelsen, som kommer til behandling senere i dag, men som jo drejer sig om det samme.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan sige, som hr. Køpke Christensen også var opmærksom på, at det er det faglige udvalg på området, som har anbefalet, at jeg tog dette initiativ. Det har siden været behandlet i Erhvervsuddannelsesrådet, som er ministerens råd, og de har anbefalet, at jeg godkender den uddannelse.

Det har jeg så gjort, men under den forudsætning, at det udkast til bekendtgørelse, som i øjeblikket er under udarbejdelse i det faglige udvalg, skal forelægges ministeren, sådan som det altid er tilfældet. Og til den tid tager jeg endelig stilling.

Når hr. Bertel Haarder spørger, hvorfor jeg godkender denne uddannelse, så hænger det sammen med det, jeg allerede har sagt: Gode kræfter, et fagligt udvalg og Erhvervsuddannelsesrådet, har anbefalet det. Men det er også, fordi jeg mener, at de opgaver, der knytter sig til en ejendomsserviceassistent eller, om man vil, en vicevært i dag, er meget anderledes, end de har været for år tilbage.

I dag skal en vicevært ud over at kunne overskue, rådgive og vejlede, når det gælder vedligeholdelse, reparation osv., også tage stilling til spørgsmål, som indgår i det, vi kunne kalde miljøhensyn. Vi ved, at f.eks. affaldssortering, energiovervågning osv. er spørgsmål, som enhver, der har et sådant ansvar for et ejendomskompleks, også må være optaget af.

Endelig er der jo hos de pågældende personer ofte brug for over for beboerne at give råd og vejledning og glatte ud osv., når der opstår problemer, hvad der jo gør indimellem.

I dag er det sådan, at det som oftest er en allerede fagligt uddannet person, der varetager viceværtsopgaverne. Det er en håndværker, som har en eller anden uddannelse på et specifikt område. Så der er i den forstand ikke tale om en udvidelse. Der er tale om, at nu tilrettelægger man en uddannelse, der dækker bredere, og som gør, at så er det ikke helt oplagt en tømrer eller en snedker eller en smed, men én, der

har et bredere kendskab til det ansvar, der knytter sig til at varetage administrationen af ejendommen.

Jan Køpke Christensen (FP):

Netop med hensyn til, at uddannelserne skal være bredere, vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren ikke er klar over – når man tænker på, hvilke fag det er oplyst at den p g eldende uddannelse skal indeholde, det er f.eks. håndværksfag, fjernvarme og naturgas, budgetter og psykologi – at de, der fortrinsvis søger vicev rstsstillinger, er nogle, der, som ministeren selv lige sagde, er h ndv rkeruddannede og allerede har disse fag fra erhvervsskolerne.

Er ministeren ikke klar over, at disse fag indgår i erhvervsuddannelserne allerede i dag?

Jeg vil spørge ministeren: Hvis ministeren er klar over, at erhvervsskolerne og de tekniske skoler i dag har disse fag, vil ministeren så ikke godt overveje endnu en gang, om det er rimeligt at lave en specifik uddannelse på området?

Jeg mener netop, at samfundet fremover skal sørge for, at alle er så bredt uddannet som muligt, og vi har altså allerede i dag brede uddannelser på erhvervsskolerne.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil godt lige spørge ministeren, om ministeren vil garantere Folketinget – hvis de her uddannelser nu bliver iværksat og bliver en realitet – at det ikke bliver en pligt, at når man skal have en vicevært i en ejendom med fire lejligheder, så skal man altså have én, som har gennemgået denne her af ministeren foreslåede uddannelse.

Det, jeg gerne vil have ministeren til at garantere, er, at private grundejere ikke skal betale mere i fremtiden for at få deres ejendom passet, fordi man nu får en ny uddannelse og en særlig overklasse af viceværter.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Hr. Køpke Christensen bekræftede sådan set i sin kommentar, at det som oftest i forvejen er fagligt uddannede folk, som beklæder de p g eldende poster. Derved er der altså heller ikke tale om en udvidelse af kravet om uddannelse, men hr. Køpke Christensen sagde jo netop, at der var brug for bredt uddannede folk på det felt, og jeg går ud fra, at det er derfor, det faglige udvalg og Erhvervsuddannelsesrådet har anbefalet mig at igangsætte en sådan uddannelse.

Til fru Kirsten Jacobsen kan jeg sige: Jeg har hverken overvejelser om eller muligheder for at begrænse ansættelsen af folk som viceværter eller som ejendomsassistenter. Det afg r den enkelte bestyrelse, eller hvem der er ansvarlig for at ansætte de p g eldende mennesker. Men her bliver der altså en mulighed for at ansætte uddannede folk, der har et bredere kendskab til det at varetage rollen som ejendomsserviceassistent eller vicevært, hvad der jo i virkeligheden er en meget væsentlig rolle, fordi man forvalter meget store værdier i samfundet.

Bertel Haarder (V):

Kan ministeren slet ikke se, at der er et problem i forhold til de uddannelsessvage i samfundet?

Kan ministeren slet ikke se, at hvis man i alle spørgsmål følger disse udvalg og r d, så ender det med, at de uddannelsessvage slet ikke har noget sted at være her i vort samfund?

Vil ministeren ikke godt tage stilling til det? Det var det, der var årsagen til, at jeg tog ordet første gang. Jeg taler om de uddannelsessvage, som ingen har talt mere om end ministeren, og her g r han noget, der er til skade for de uddannelsessvage.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes ikke, ministeren besvarede mit spørgsmål særlig klart, så jeg vil gerne prøve en gang til.

Det, jeg gerne vil have garanti fra ministeren for, det er, at der ikke senere kommer et krav om, at for at kunne bestride et job som vicevært skal man have denne her uddannelse.

Dernæst vil jeg gerne have sikkerhed for, at en grundejer, der selv ejer sin ejendom og ønsker at udøve vicev rtsfunktionen selv, ikke i fremtiden bliver tvunget til at gennemgå den af ministeren foreslåede uddannelse.

Jan Køpke Christensen (FP):

Der er noget meget, meget principielt i det her. Nu har vi talt om denne her uddannelse. En anden spørger var inde på andre uddannelser, og jeg var enig med spørgeren i, at det er altså ved at tage for stort omfang.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det, man oplyser, står til troende. I et særnummer af Det Fri Aktuelt, hvor man netop så denne her uddannelse omtalt, står der helt klart, at i dag skal viceværter i store boligområder også stå for forskellige opgaver såsom vurdering af h ndv rkerertilbud, renovation, pasning af grønne områder og kontakten til beboerne.

Jeg vil godt spørge ministeren helt klart: Har viceværter ikke altid skullet det? Er det noget nyt, der er kommet frem her? For mig bekendt er det ikke nye tiltag, der er sket på området med det.

Ud over det bliver det oplyst, at også kulturelle indvandrere giver kulturelle problemer i boligkomplekser, og det er også noget, man nu skal uddannes til. Er det virkelig så alvorligt med hensyn til indvandring i dette land, at man ligefrem skal have en uddannelse på grund af, at der er forskellige kulturelle baggrunde?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Først til hr. Bertel Haarder: Det er rigtigt, at jeg tit har talt om vores ansvar over for dem, man kunne kalde de uddannelsessvage. Det er faktisk også grunden til, at jeg har taget en række initiativer undervejs, og det er vel også grunden til, at jeg indimellem revses af de faglige udvalg, fordi jeg mener, at vi må prøve at tilrettelægge vores samfund og vores uddannelser sådan, at der er nogle reelle tilbud til alle. Hvis hr. Bertel Haarder og jeg er enige, synes jeg, det er en god ting.

Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg gentage, for mit svar var ikke klart nok, forstod jeg, at der er ingen planer – jeg kender i hvert fald ikke til dem – om, at man vil stille krav om en bestemt uddannelse, men jeg er nødt til at sige, at jeg selvfølgelig ikke kan stille nogen garanti, for det er det enkelte ejendomsselskab, boligforening, eller hvem der nu har ansvaret, der bestemmer, hvem de vil ansætte.

Det her uddannelsesinitiativ giver selvfølgelig mulighed for at vælge mellem forskellige uddannede folk til en sådan opgave, og jeg understreger endnu en gang, at det almindelige i dag er, at viceværter er folk, der i forvejen har en håndværksmæssig uddannelse af en eller anden art, fordi det formentlig er meget praktisk, og så har man fundet, at så ville det være rigtigt at gøre den uddannelse det bredere, sådan som det faglige udvalg har foreslået, og som de nu arbejder med.

Over for hr. Køpke Christensen kan jeg kun understrege, at der er selvfølgelig opgaver, der knytter sig til ejendomsforvaltning, som ligner dem, der har været gældende i årtier, men der er kommet nye til, og jeg har allerede nævnt nogle af dem, affaldssortering, energiovervågning, og så er der vel også større opmærksomhed på at have et menneske i et boligkompleks, som måske kan være med til i højere grad at for-

midle dér, hvor der kan være tale om problemer af forskellig art mellem mennesker, og det tror jeg i øvrigt har været viceværterets opgave igennem ganske mange år.

Jan Køpke Christensen (FP):

Hånden på hjertet: Er det ikke en underkendelse af det arbejde, som viceværter allerede udfører og har udført i mange, mange år, det, der sker i dag? Tidligere hed det flyttemand Olsen, nu hedder det flyttetekniker Olsen, for nu skal der også være en uddannelse til det.

Vi advarer bare i Fremskridtspartiet mod, at det tager for stort omfang, og jeg mener helt klart, at det er og bliver en situation, som kun er til skade for de svagest stillede med hensyn til det rent boglige. Jeg mener, at de viceværter, vi har rundt omkring i landet i dag, gør et fortrinligt stykke arbejde, og at man også i regeringen skal være klar over, at man også kan lære noget, selv om man ikke sidder på en skolebænk.

Jeg synes, at det efterhånden er således, at regeringen ønsker, at alle skal sidde på en skolebænk. Det her er noget med en 3-3/4-årig uddannelse som vicevært. Jeg vil godt spørge, om forligspartierne kan være enige i det her omkring den nye finanslov, eller om Det Konservative Folkeparti eventuelt kan sætte en stopper for dette her vanvid.

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Når spørgeren har brugt sin taletid, kan vi ikke tillade nye spørgere.

Spm. nr. S 647

6) Til undervisningsministeren (1/12 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Hvad antages uddannelsen som ejendomsserviceassistent (vicevært) at ville koste pr. elev og i alt for samfundet?«

Jan Køpke Christensen (FP):

Når jeg har stillet spørgsmålet, hvad det vil koste pr. elev og alt i alt for samfundet, så er det klart, at det er ud fra den betragtning, som vi lige har været inde på, at det er en ganske overflødig uddannelse, der her er tale om. Vi skal være klar over, at viceværter også i dag går på kurser og får en slags uddannelse ved de allerede eksisterende kurser.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at tage i betragtning her: Hvor meget vil det koste for samfundet som sådan?

Samtidig vil jeg også gerne have at vide med hensyn til uddannelsessteder, om man eventuelt er interesseret i disse uddannelser på erhvervsskolerne. Har man undersøgt dette? Og som sagt, hvor mange elever mener ministeren der alt i alt bliver brug for på skolerne.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Uddannelsen til ejendomsserviceassistent varer, som det vist allerede er sagt, tre år og seks måneder og indeholder 45 ugers skoleundervisning, som veksler med praktik, og den er godkendt til et undervisningstaxameter på 45.600 kr. pr. årselev, hvortil kommer i alt 26.700 kr. pr. årselev til fælles udgifter m.v. Et helt forløb koster således 85.000 kr. pr. elev i tilskud til skoleundervisning fordelt over tre år.

Hvor mange der kan blive optaget på uddannelsen, kan der ikke svares på på nuværende tidspunkt. Nu skal vi foreløbig have godkendt uddannelsesbekendtgørelsen, før selve uddannelsen kan udbydes.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om han tror, Det Konservative Folkeparti bager op om det her forslag om at lave en 3½-årig uddannelse for viceværter, som altså koster 85.000 kr. pr. elev.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil godt spørge, om bekendtgørelsen kan blive forelagt Uddannelsesudvalget, inden den går videre i systemet.

Derudover vil jeg godt vide, om det er rigtigt forstået, at ministeren overhovedet ikke har gjort sig overvejelser om, hvor mange uddannelsespladser der bliver tale om. Jeg forstod på ministeren, at det tager man slet ikke med i betragtning, når man planlægger en sådan uddannelse. Jeg synes faktisk, det er dårligt forarbejde – hvis man er så vidt med den pågældende uddannelse – når man ikke engang har gjort sig overvejelser om, hvor mange elever der kan blive tale om, og hvor meget der er brug for denne uddannelse.

Jeg tænker også her på, om det vil gå ud over andre uddannelser på erhvervsskolerne. Vi har set en del tiltag med korterevarende uddannelser – det her er så en længerevarende, vil jeg sige – hvor det går ud over skolerne budgetter, og det vil jeg også gerne vide: Er det således, at det kan gå ud over skolerne budgetter?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Til hr. Frank Dahlgaard kan jeg svare bekræftende, at jeg kender ikke Det Konservative Folkepartis stilling til det pågældende spørgsmål her, til den pågældende uddannelse.

Til hr. Kørpe Christensen kan jeg sige, at jeg vil da gerne orientere Uddannelsesudvalget, selv om udstedelsen af bekendtgørelser jo er en ministers ansvar. Jeg skal gerne orientere.

Når uddannelsesbekendtgørelsen til sin tid er udarbejdet og endeligt godkendt, så kunne man forestille sig, at uddannelsen ville blive udbudt på erhvervsskoler og måske først og fremmest i København og Århus eller i de større byområder, og så må man se, hvem der søger uddannelserne, ganske som det er tilfældet med de næsten hundrede andre erhvervsuddannelser, som tilbydes unge for at tilgodese de behov, som er i samfundet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Er ministeren ikke bange for, når man nu får sådan en uddannelse for unge viceværter på tre et halvt år, som får et eller andet fint brev på, at de som 21-årige er uddannet til overvicevært og skal have ansættelse i et boligkompleks, hvor man i forvejen har tre-fire, som har en håndværksmæssig uddannelse, at man så får et eller andet klasseopdelt viceværtskorps, hvor den faguddannede vicevært skal have mere i løn og højere charge end dem, der måske har været i boligkomplekset igennem mange år?

Jan Kørpe Christensen (FP):

Hvad vil ministeren gøre, hvis ingen erhvervsskoler er interesseret i at have den her uddannelse? Vil man så gennemtrumfe den alligevel? Vil man være medvirkende til, at der eventuelt sker en forringelse af de øvrige uddannelser med et sådant tiltag?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg blot svare, at serviceassistentuddannelsen kvalificerer en person på samme måde, som f.eks. en håndværksmæssig uddannelse gør. De vil på lige fod kunne gøre sig gældende. Der, hvor der måske er tale om flere viceværter i det samme boligkompleks, er der formentlig allerede det problem: Hvem er den ledende? Hvem er det, der har hovedansvaret?

Det tør jeg slet ikke svare på, men jeg kan bare understrege, at her kommer altså et, jeg vil kalde det godt og relevant tilbud, som det

enkelte boligkompleks selv kan beslutte om det vil udnytte eller ej.

Til hr. Køpke Christensen kan jeg sige: Der er jo ikke tale om, at et udbud af uddannelsen her skulle forringe mulighederne på den enkelte erhvervsskole, hvis de vælger at udbyde, alene af den grund at her får man dækning såvel for de egentlige uddannelsesomkostninger som for de fællesudgifter, som en skole får, når den påtager sig en sådan opgave.

Kirsten Jacobsen (FP):

Ser ministeren overhovedet ikke nogen fare i, at assisterende viceværter eventuelt uden nogen særlig skolemæssig baggrund, og som måske heller ikke engang har et svendebrev, men som har det, der normalt har været en god kvalifikation for viceværter, et godt håndslag og almindelig sund fornuft og en god arbejdsindsats – de har været i deres arbejde i mange år, og når der så kommer sådan en flok eliteløbere ind på banen, så får de det svært og kan blive squeezeet ud af arbejdsmarkedet og måske overgå på dagpenge eller andet?

Ser ministeren virkelig ikke den fare, der er for den uuddannede person her, faren for at miste et arbejde, fordi man skal have en eller anden eliteklub lavet til en uddannelse, som jeg gerne vil vide om overhovedet er så efterspurgt?

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg fik ingen svar på, hvad ministeren vil gøre, hvis man ikke får henvendelser fra skoler, der er interesserede i at tilbyde uddannelsen.

Derudover vil jeg også godt spørge endnu en gang: Er ministeren ikke klar over, at de fag, som man nu lægger ind i den nye uddannelse, allerede findes på erhvervsskolerne?

For mig at se tyder det på, at ministeren ikke selv er klar over, at man måske kunne ændre nogle småting i de nuværende erhvervsuddannelser på erhvervsskolerne. Behøver man lige-frem en ny uddannelse?

Ministeren sagde lige, at det er på lige fod med de håndværkeruddannede, og netop det argument gør jo, at der ingen fornuftige argumenter er for netop at gennemføre denne her ekstrauddannelse, når ministeren erkender, at de, der har sådan en uddannelse, står på lige fod med de erhvervsuddannede.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg har bemærket, at fru Kirsten Jacobsen kalder dette en eliteuddannelse. Det er måske nok lige i

overkanten af, hvad den kan bære. Det er en god, solid uddannelse, som lægger op til, at den pågældende person skal kunne varetage de helt naturlige opgaver, som hører til i sådan et job i vore dage.

Jeg er temmelig sikker på, at på dette felt som på mange andre i vores samfundsliv kan folk med forskellig uddannelsesmæssig baggrund udmærket trives ved siden af hinanden, så det har jeg ingen bekymring over. Derimod ved vi selvfølgelig, at der kan være personlige grunde til, at folk en gang imellem ikke kan samarbejde, men sagligt set mener jeg ikke, der er nogen grund til bekymring.

Så spørger hr. Køpke Christensen: Hvad vil jeg gøre, hvis der ikke kommer nogen henvendelse fra skoler, som gerne vil igangsætte den her uddannelse?

Ja, det er jo foreløbig et hypotetisk spørgsmål, så nu ser vi, og jeg er temmelig sikker på, at der vil være nogle, der er interesseret i også at udbyde denne uddannelse.

Så spørger hr. Køpke Christensen, hvorfor jeg ikke i stedet ændrer indholdet i andre uddannelser, hvor det kunne være naturligt, og dertil er vel kun at svare, at mine rådgivere, det faglige udvalg og Erhvervsuddannelsesrådet, som har ansvaret for hele området, når de skal rådgive mig, præcis har anbefalet denne her løsning, og det har jeg fundet var rigtigt, og derfor fulgte jeg rådet.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg forstår, at det er Det Faglige Udvalg for Ejendomsservice, der står bagved og har fået ministeren til at iværksætte denne uddannelse, og det må vi så tage til efterretning.

Men jeg er meget, meget ked af, at undervisningsministeren ikke her i salen klart vil meddele, at netop håndværkeruddannelserne i dag indebærer, at man kan vurdere håndværkertilbud, at man kender noget til renovation, pasning af grønne områder, kontakter til beboerne, og at man har undervisningsområder som fjernvarme og naturgas, og at man arbejder med budgetter på erhvervsskolerne, og at man også har psykologi for den sags skyld.

Der er det, jeg mener, at ministeren går helt galt i byen ved ligesom at underkende de nuværende uddannelser, for det, jeg forstår, er, at de åbenbart ikke er gode nok til at klare en viceværtsstilling, og jeg synes, det er meget, meget beklageligt, at ministeren har den holdning.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det har ministeren heller ikke, så derfor er der ingen grund til at beklage det. Vi har gode håndværksmæssige uddannelser i Danmark, vi har gode håndværksmæssige traditioner, og mennesker med en uddannelsesmæssig baggrund kan ofte udføre et job, der ligger i kanten af eller er beslægtet med det, man egentlig er uddannet til. Så vidt jeg ved, gælder det den uddannelse, både hr. Køpke Christensen og jeg selv har, den giver beskæftigelsesmuligheder mange andre steder end dér, hvor man lige er uddannet, og sådan kan det også være med håndværkere. Og det er godt, at vi har sådan et fleksibelt samfund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 648

7) Til undervisningsministeren (1/12 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor Folketinget ikke har været inddraget, før der blev truffet beslutning om at tilbyde den pågældende uddannelse som ejendomsserviceassistent (vicevært) som ungdomsuddannelse?«

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Folketinget har ikke været inddraget i den konkrete godkendelse, idet jeg – som jeg allerede har omtalt – i medfør af lov om erhvervsuddannelser er bemyndiget til at godkende nye erhvervsuddannelser, og idet forudsætningerne for bevillingerne til erhvervsuddannelserne indeholder hjemmel til, at jeg i et finansår løbende kan indplacere nye uddannelser i eksisterende takstgrupper. Sådan vil det også ske i denne sag.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil gerne spørge om ministerens egen personlige holdning. En ting er, at loven er således, at reglerne er således, men er det rimeligt, at ministeren har bemyndigelse til bare at kunne gennemføre sådanne ekstra uddannelser, der medfører ekstra omkostninger for samfundet, også på en hel del andre områder?

Jeg må erkende, at ministeren har disse beføjelser, men jeg må samtidig sige, at det er meget kritisk, man ikke inddrager Folketinget i sådanne beslutninger, for det er jo klart, at de vil medføre omkostninger på en del områder. Vi

skal senere i dag behandle et forslag på socialområdet om ekstra uddannelse for dagplejere osv., og det kommer da i hvert fald frem her i salen. Men sagen her er ikke diskuteret med Folketingets partier, så jeg vil gerne spørge endnu en gang: Er alle de, der har ansvaret for det kommende års finanslov, enige om denne uddannelse?

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han har andre aktuelle planer om nye erhvervsuddannelser i ærmet, for så ville det være interessant at høre om dem. Jeg kunne forestille mig en 3-årig forældreuddannelse, en 3-årig lastbilchaufføruddannelse, eller sådan noget. Er der andre aktuelle planer, der ligner denne her, så vil jeg gerne høre om dem?

Jens Risgaard Knudsen (S):

Efter at have siddet her og lyttet til hr. Køpke Christensen mener jeg, tiden er inde til at stille undervisningsministeren det meget kontante spørgsmål: Finder ministeren det ikke tilrådeligt at advare mod enhver form for sammenblanding af lovgivning og administration?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det bliver vel et svar til såvel hr. Køpke Christensen som hr. Risgaard Knudsen: Vi har her i vort land en klar adskillelse mellem den lovgivende og den udøvende magt, og det henholder jeg mig til.

I henhold til lovgivningen – som jeg ikke skal vurdere rimeligheden af nu, det har Folketinget gjort én gang for alle – har jeg en bemyndigelse, som jeg er forpligtet til at forvalte, når jeg finder det rigtigt og forsvarligt, og det har jeg gjort her på baggrund af den rådgivning, jeg har hentet i Undervisningsministeriets rådgivningssystem.

Fru Kirsten Jacobsen spurgte, om jeg havde andre aktuelle planer. Det har jeg ikke, men jeg er til stadighed rede til at tage de nødvendige initiativer, når samfundet har behov for etablering af nye erhvervsuddannelser.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis der skulle komme et råd om eksempelvis en 3-årig lastbilchaufføruddannelse eller en 3-årig uddannelse for at få lov til at blive forældre, eller noget i den stil – ville ministeren så anse det for at være gode råd, og ville ministeren i henhold til sin bemyndigelse overveje at følge dem?

Jan Kørpe Christensen (FP):

Nu skal jeg ikke gå i dialog med hr. Risgaard Knudsen, for det har jeg hverken mulighed for eller lyst til på nuværende tidspunkt. Jeg mener, vi skal holde os til sagen som sådan.

Jeg vil godt sige, at én ting er, hvordan reglerne for administration og lovgivning er, men noget andet er, at en minister naturligvis ikke har forbud imod at planlægge visse uddannelser her i samfundet i samarbejde med Folketinget. Det er ikke noget, der er forbudt, skal jeg lige understrege.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil blot sige til fru Kirsten Jacobsen – for nu at tage et eksempel – at jeg har ingen planer om at etablere en forældreuddannelse. Jeg går ud fra, at det heller ikke var et forslag fra fru Kirsten Jacobsen, og selv om det var det, ville det ikke kunne etableres under erhvervsuddannelsesloven.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

- Albrechtsen, Keld (EL): spm. nr. S 569
 Andersen, Kim (V): spm. nr. S 441
 Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 492
 Baastrup, Anne (SF): spm. nr. S 2567 (suppl. besv.), 2568 (suppl. besv.), 116 (suppl. besv.), 499 og 593
 Christensen, Jan Kørpe (FP): spm. nr. S 452-459, 533 og 587-591
 Dahl-Sørensen, Inge (V): spm. nr. S 558
 Donner, Ole (DF): spm. nr. S 479-481
 Dyrland, Poul Erik (S): spm. nr. S 531
 Espersen, Lene (KF): spm. nr. S 496 og 571
 Fergo, Tove (V): spm. nr. S 549 og 567
 Frandsen, Aage (SF): spm. nr. S 538
 Gade, Steen (SF): spm. nr. S 513
 Glerup, Martin (S): spm. nr. S 532
 Højland, Niels (FP): spm. nr. S 491
 Jacobsen, Erik (V): spm. nr. S 547 og 570
 Jerup, Bruno (EL): spm. nr. S 550 og 566
 Jespersen, Jørn (SF): spm. nr. S 442
 Kjær, Henriette (KF): spm. nr. S 539

- Langkilde, Niels J. (KF): spm. nr. S 485, 486, 517 og 527
 Larsen, Ester (V): spm. nr. S 521-524
 Madsen, Jens Løgstrup (V): spm. nr. S 2596 (suppl. besv.), 363, 364, 448 (suppl. besv.), 529, 530, 543 og 584
 Mikkelsen, Brian (KF): spm. nr. S 565
 Nødgaard, Poul (DF): spm. nr. S 577
 Oppfeldt, Flemming (V): spm. nr. S 548, 559 og 560
 Hans Christian Schmidt (V): spm. nr. S 501, 502 og 544-546
 Søndergaard, Søren (EL): spm. nr. S 542 og 556
 Søvnald, Villy (SF): spm. nr. S 525, 526 og 535-537
 Thrane, Bodil (V): spm. nr. S 412

Spm. nr. S 569

Til miljø- og energiministeren (23/11 95) af:
Keld Albrechtsen (EL):

»Kan regeringen oplyse, i hvor mange og i hvilke tilfælde regeringen har benyttet sig af muligheden i Maastricht-Traktatens artikel 130 T for at indføre eller opretholde strengere beskyttelsesforanstaltninger og efterfølgende notificeret Kommissionen?«

Foreløbigt svar (30/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
 Jeg er på nuværende tidspunkt ikke i besiddelse af en oversigt som den ønskede, men har bedt Miljøstyrelsen om at udarbejde en sådan og vil vende tilbage til spørgsmålet, når oversigten foreligger.

Spm. nr. S 441

Til miljø- og energiministeren (10/11 95) af:
Kim Andersen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor en del af det danske landbrugsareal der skal tages ud af omdrift eller belægges med særlige restriktioner for at sikre rent grundvand, samt oplyse, om og i givet fald hvor store offentlige erstatninger/kompensationer der forventes at skulle ydes

lodsejere i forbindelse med grundvandssikring, og vil ministeren i forlængelse heraf oplyse, hvilke ordninger der aktuelt eksisterer, og hvor store beløb der kan ydes fra disse i forbindelse med sikring af grundvandet?»

Begrundelse

Amterne er for øjeblikket i færd med at gennemføre en offentlig debatfase vedrørende revision af »Regionplan 97«. Et hovedspørgsmål i den forbindelse er – i henhold til statens udmeldinger til amterne – forholdet omkring sikring af grundvandet.

Et tilbagevendende spørgsmål på de offentlige debatmøder er netop grundvandet og sikring af rent drikkevand i fremtiden – herunder hvor store arealer der vil være tale om, og hvilke ordninger og kompensationsstørrelser der vil kunne forventes.

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som opfølgning på regeringens 10-punkts-program af 1. december 1994 om beskyttelse af Danmarks grundvand og drikkevand skal amterne udpege områder med særlige drikkevandsinteresser i »Regionplan 97«.

Inden for områderne med særlige drikkevandsinteresser skal amterne efterfølgende identificere de områder, der i særlig grad har behov for beskyttelse.

Amterne er i øjeblikket i gang med det arbejde, der skal ligge til grund for udpegningen. Det er derfor alt for tidligt at sige noget om, hvor store arealerne bliver, og hvor stor en del af det danske landbrugsareal der eventuelt skal tages ud af omdrift eller belægges med særlige restriktioner for at sikre rent grundvand.

Efter afslutning af arbejdet med en ny jordforureningslov vil det blive vurderet, hvilke muligheder den gældende lovgivning giver for at sikre områderne. På den baggrund vil det nærmere blive vurderet, på hvilke vilkår de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af de udpegede områder kan iværksættes, og hvilke behov for ændringer i det nuværende lovgrundlag der eventuelt måtte være. I denne vurdering må man også inddrage landbrugets generelle miljøbelastning og resultatet af evalueringen af landbrugets udnyttelse af husdyr-

gødning, som sker i forbindelse med handlingsplanen for en bæredygtig landbrugsudvikling m.v.

Med hensyn til allerede eksisterende ordninger findes der i dag mulighed for økonomisk støtte til miljøvenlige produktionsmetoder via ledsageforanstaltningerne til landbrugsreformen. I forbindelse hermed er der tre typer ordninger, som er velegnede med henblik på at beskytte grundvandet.

Den ene ordning omfatter en anvendelse af 60 pct. af kvælstofbehovet målt ud fra den økonomiske optimale kvælstofmængde. Den økonomiske støtte til at foretage denne reduktion er for 1995 på 525 kr. pr. år pr. ha og for 1996 og frem på 400 kr. pr. år pr. ha. Hertil kommer et tillæg på 100 til 300 kr. afhængig af udbytte, hvis områderne ligger i særlig følsomme landbrugsområder.

Den anden ordning omfatter 20-årig udtagning i visse grundvandsbeskyttelsesområder i 3 nordjyske amter. Den økonomiske støtte til denne ordning er for 1995 på 2.110 kr. pr. år pr. ha og for 1996 på 1.915 kr. pr. år pr. ha.

Den tredje ordning omfatter miljøvenlig drift af græs uden for omdrift og kun i særlig følsomme områder. Ordningen kan alt efter gødnings-tilførsel m.v. for 1996 give 815 kr. til 1.950 kr. pr. år pr. ha.

Der findes også mulighed for økonomisk støtte til økologiske produktionsmetoder. For landbrug i særlig følsomme landbrugsområder kan der maksimalt gives økonomisk støtte for 1995 på 1.525 kr. pr. år pr. ha og for 1996 og frem på 1.265 kr. pr. år pr. ha.

Der er nedsat et udvalg i Landbrugs- og Fiskeriministeriets regi om større integration af miljø- og naturhensyn i den fælles landbrugs-politik. Dette udvalg undersøger bl.a. mulighederne for, hvordan de omtalte ledsageforanstaltninger kan få større udbredelse og dermed større miljøeffekt.

Spm. nr. S 492

Til justitsministeren (15/11 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at få standset den bekymrende vækst i, hvor meget der omsættes for i såkaldte spilleklubber?«

Begrundelse

I de større byer startes der hele tiden såkaldte spilleklubber, hvor folk kan deltage i spil med kontant indsats og kontant udbetaling.

Under dække af at være en klub (forening) kan der foregå alle typer af spil, som ellers er ulovlige. Der er risiko for, at dette miljø bliver infiltreret af rockere og/eller østeuropæiske mafiaer.

Spørgeren vil derfor gerne have ministerens bud på, hvilke initiativer der kan tages for at stoppe væksten i disse spilleklubber og deres enorme omsætning.

Svar (27/11 95)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

1. Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at der er risiko for, at spilleklubber infiltreres af rockere og/eller østeuropæiske mafiaer. Der ønskes derfor ministerens bud på, hvilke initiativer der kan tages for at stoppe væksten i disse spilleklubber og deres enorme omsætning.

Justitsministeriet kan hverken be- eller afkræfte antagelsen om, at der er en vækst i antallet af spilleklubber, og at omsætningen i disse er enorm. Justitsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger herom.

2. Justitsministeriet kan imidlertid oplyse, at man har modtaget en række henvendelser fra private, politikere, pressen m.v. vedrørende private spilleklubber. Fra private er der således navnlig et ønske om klarere bestemmelser om spilleklubbers virke og indretning. Herudover har der tillige vist sig interesse for de såkaldte støtteforeningers virke og indretning, således at idrætten eller andre kendte humanitære foreninger kan tilføres et økonomisk supplement til støtte for det almennyttige arbejde. I de pågældende foreninger benyttes ofte spilleautomater, der udbetaler gevinster i såvel kontanter som spillemønter. Justitsministeriet har som følge heraf besluttet at lade spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for en *egentlig* lovregulering af private spilleklubber, støtteforeninger m.v., indgå i kommissoriet for det forlystelsesudvalg, som ministeriet i øjeblikket arbejder på at nedsætte. Til orientering vedlægges en kopi af forlystelsesudvalgets kommissorium. (Ikke optrykt her).

Forlystelsesudvalget nedsættes med det overordnede formål at foretage en gennemgang af de gældende regler for de under Justitsministeriet hørende forlystelser. Herunder vil udvalget kunne drøfte de problemstillinger, der måtte være omkring spilleklubber, støtteklubber m.v.

Ad spm. nr. S 2567

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et i folketingssamlingen 1994-95 af medlem af Folketinget Anne Baastrup (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 7035, var sålydende:

Til justitsministeren (7/9 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»Vil ministeren kommentere Haiming Leis bemærkninger til Københavns politidirektørs redegørelse vedrørende hans sag?«

Supplerende svar (13/11 95)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København.

Politidirektøren giver indledningsvis udtryk for, at hans redegørelse, som gengives i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 2265 fra Anne Baastrup, er et sammendrag af de politirapporter, der er udarbejdet til brug for de verserende straffesager, udtalelser indhentet fra station 3 og afdeling A i forbindelse med klagerne fra forurettede over politiet, avisartikler samt båndoptagelser.

Redegørelsen vil derfor alene have karakter af sammendrag og kan ikke indeholde en fuldstændig gengivelse af, hvad der er passeret i sagen.

Politidirektøren har med dette forbehold følgende bemærkninger til Haiming Leis skrivelse af 3. september 1995:

»Ad side 4, 6. afsnit. Om baggrunden for anholdelsen af (E) henvises til, at forurettede den 11. juli 1995, som det fremgår af rapporten af samme dato, udpegede (B), (F) og (E) som de

toneangivende ballademagere. Som det fremgår af rapporten af 26. juli 1995, side 3, har forurettede senere meddelt, at (F) aldrig havde lavet ballade. Det fremgår også af forurettedes skrivelse til station 3 den 17. juli 1995, at X var identisk med en af de tre, politiet identificerede den 11. juli 1995. Da X ikke kunne være identisk med (F) eller (B), måtte han efter udelukkelsesmetoden være identisk med (E). Det er på denne baggrund uforståeligt, at forurettede senere har bebrejdet politiet, at (E) blev anholdt.

Ad side 5, 2. og 3. afsnit. Der henvises til min udtalelse til Justitsministeriet i anledning af spørgsmål nr. S 2428 fra MF Jens Løgstrup Madsen, hvoraf det fremgår, at det ikke på baggrund af sagens faktuelle oplysninger er muligt med sikkerhed at fastslå, om chikanen over for forurettede har været racistisk motiveret, således som det har været anført i den offentlige debat.

Såfremt der såvel konkret som generelt skal skrives hensigtsmæssigt ind over for grov chikane af den art, som forurettede har været udsat for, er det naturligvis af væsentlig betydning at få vurderet årsagerne.

Vedrørende konklusionerne. Ad A. Efterforskning med henblik på tiltalerejsning mod (A), (C), (B), (G), (D) pågår stadig væk. Der henvises til vedlagte forholdsfortegnelse.

Det er således forkert, at politiet ikke agter at rejse straffesager mod de nævnte personer.

Ad B. Jeg kan henholde mig til det ovenfor og i min tidligere redegørelse med rapportbilag anførte.

Ad C. Der henvises til det ovenfor anførte, hvorefter det ikke med sikkerhed kan afgøres, om chikanen har været racistisk motiveret.

Politidirektøren har i øvrigt udarbejdet og vedlagt følgende oversigt over verserende straffesager:

»Oversigt vedrørende forholdene i sagskomplekset A 175/95

I Trusler mod vidner, forøvet 11. juli 95. (Symbolsk skære halsen over). Gerningsmand: (A).

II Hærværk, forøvet 20. juli 95. (Sparket til indgangsdøren, således at den blev ødelagt). Gerningsmand: (A).

III Trusler mod vidner, forøvet 11. juli 95. (Benzinbombe – og senere 160795, trusler om at slå ham ihjel). Gerningsmand: (C).

IV Hærværk, forøvet 14. juli 95. (Med tusch skrevet »nakkeost« på afdækningsplade). Gerningsmand: (C).

V Hærværk, forøvet den 24. juli 95. (Med spraymaling skrevet SVIN på forretningsruden). Gerningsmand: (C).

VI Trussel på livet, forøvet 270795. (Trussel om at brænde huset ned. Journalist overværende begivenheden).

Pt. ukt. gerningsmand.

VII Hærværk, forøvet 2. august 95. (Med spraymaling skrevet »Danmark for Danskeres« på tværs af 2 træplader til afdækning). Gerningsmand: (D).

VIII Afpresning, forøvet 12. juni 1995. (Truet sig til gratis mad og kontanter mod at få hærværket stoppet). Gerningsmand: (B).

IX Hærværk, forøvet 28. juni 95. (Facaderude knust med Mountain-bike cykel). Gerningsmand: (A).

X Hærværk, forøvet 3. august 95; 2330. (Med spraymaling skrevet »Danmark for Danskeres«). Gerningsmand: (D).

XI Overtrædelse af våbenloven, 040895. (I.f.m. anholdelse/ransagning). Gerningsmand: (D).

XII Hærværk, rudeknusning forøvet 1. juli 95. (Efter skænderi blev rude til baglokalet knust af). Gerningsmand: (C).

XIII Trusler mod vidner forøvet 11. juli 95. (Truet med ordene »Finish« hvis og såfremt politiet tilkaldes igen). Gerningsmand: (G).

XIV Hærværk, facadevindue knust umiddelbart i begyndelsen af juni 95. Jf. vidnet Lone Madsen har følgende været gerningsmænd: (D) og (A).«

Københavns byret har den 18. oktober 1995 afsagt dom i sag VIII mod (B).

(B) var tiltalt for afpresning efter straffelovens § 281, nr. 1, ved at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved at true Haiming Lei med vold eller betydelig skade på gods, idet han medio juni 1995 i grillbaren Boeslundvej 95 til Lei udtalte, at han kunne foranledige hærværk mod Leis grillbar, og at angreb mod ham og hans familie ville blive indstillet, såfremt Lei ydede ham og hans venner gratis bespisning og stillede kontante pengebeløb til rådighed, hvorefter tiltalte i perioden frem til den 24. juli 1995 lod sig og sine venner bispise på grillbaren i et ikke nærmere fastlagt omfang, ligesom han fik udbetalt kr. 200,00.

Retten frifandt (B) for forholdet, idet man efter bevisførelsen, herunder vidnerne Haiming Leis og Zhigang Leis forklaringer, ikke fandt det godtgjort, at tiltalte havde truet Haiming Lei med vold eller betydelig skade.

Politidirektøren har oplyst, at der ikke er afsagt dom vedrørende de øvrige.

Jeg må af principielle grunde afstå fra at kommentere Haiming Leis skrivelse nærmere. Det er efter retsplejelovens ordning statsadvokaterne, der fører tilsyn med politimestrenes behandling af straffesager og behandler klager over afgørelser truffet af politimestrene vedrørende strafforfølgning. Statsadvokaternes afgørelser i sådanne klagesager kan ikke påklages til Rigsadvokaten eller til mig.

Det er således i den foreliggende sag Statsadvokaten for København, der har tilsynsforpligtelsen i relation til Københavns Politis efterforskning og sagsbehandling, og det er ligeledes Statsadvokaten for København, der skal klages til, såfremt forurettede ikke finder, at sagen behandles fuldt korrekt af politiet. Dette har jeg i dag meddelt forurettede.

Jeg vil fortsat naturligvis være helt indstillet på – såfremt det måtte ønskes – at afholde et møde, hvor spørgeren vil kunne få lejlighed til mere detaljeret at stille spørgsmål til Københavns Politi om den politimæssige behandling af sagen.

Ad spm. nr. S 2568

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et i folketingssamlingen 1994-95 af medlem af Folketinget Anne Baastrup (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 7035, var sålydende:

Til justitsministeren (7/9 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»Er det korrekt forstået, at politiet først overvågede Haiming Leis grillbar systematisk knap 3 uger efter, at politiet var blevet gjort opmærksom på problemerne, og hvordan vurderer ministeren denne langsomhed i lyset af, at Gentoftes Politi overvågede Ulla Dahlerups bolig 53 minutter efter anmeldelsen, selv om hun opholdt sig i sit sommerhus?«

Supplerende svar (10/11 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København, som bl.a. har oplyst følgende:

»Politiet modtog første gang anmeldelse om rudeknusning af to ruder i forurettedes forretning den 11. juni 1995. Ingen mistænkt. Den 28. juni 1995 blev der på ny knust en rude i forretningen. Gerningsmanden blev identificeret og sigtet den 8. juli 1995.

Den 11. juli 1995 blev politiet på ny tilkaldt, og forurettede forklarede, at han var udsat for gentagne tilfælde af hærværk og chikane af racistisk karakter.

Denne oplysning medførte,

- at samtlige uniformerede patruljer i området blev pålagt at føre skærpet tilsyn med stedet,
- at Husumvagtten blev pålagt at have daglige gående patruljer i området i tidsrummet fra kl. 10.00 til kl. 18.00 (politivagtens normale åbningstid), og
- at station 3's civilpatrulje blev pålagt at føre skærpet patrulje omkring forretningen.

Jeg finder på denne baggrund, at station 3 har iværksat systematisk overvågning af Haiming Leis grillbar, så snart man blev bekendt med, at der forelå et vedvarende mønster af chikane og hærværk over for forretningen, og at det ikke drejede sig om enkeltstående tilfælde af hærværk.

Københavns Politi modtog i 1994 4.270 anmeldelser om hærværk. Det er hverken muligt eller hensigtsmæssigt at iværksætte systematisk politiovervågning i hvert enkelt tilfælde. Dette kommer først på tale, såfremt der er grund til at antage, at der vil blive begået yderligere hærværk.«

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Politidirektøren anførte.

Der henvises, for så vidt angår Gentoftes Politis initiativer i forbindelse med anmeldelsen fra Ulla Dahlerup, til ministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 2267 fra medlem af Folketinget Anne Baastrup.

Ad spm. nr. S 116

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Anne Baastrup (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 766, var sålydende:

Til justitsministeren (16/10 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»Hvilken kompetence har ministeren over for Esbjergs politimesters måde at behandle Ri-Bus-sagen på, herunder at træffe beslutning om at overlade efterforskningen samt det daglige politarbejde knyttet til Ri-Bus-konflikten til Rigspolitiets rejsehold?«

Supplerende svar (30/11 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politimesteren i Esbjerg og Rigspolitichefen om en udtalelse.

Politimesteren i Esbjerg har oplyst, at det skønnede nødvendige personaleforbrug ved løsningen af de operative politiopgaver i forbindelse med konflikten omkring busselskabet Ri-Bus A/S blev tilrettelagt ud fra det forventede antal blokadevagter og aktivitetsniveauet fra blokadevagternes side. Personaleforbruget kunne derfor variere fra dag til dag og fra udkørslen af busserne om morgenen til indkørslen af busserne om aftenen. Hvis vurderingen af situationen mundede ud i, at politikredsen ikke med egne ressourcer kunne løse opgaven, anmodes om assistance gennem Rigspolitichefen.

Af hensyn til andre politikredses planlægning af aktiviteter, ferie osv. forvarslede Rigspolitichefen politiregionerne om, hvilke der i givet fald skulle afgive personale til Esbjerg politikreds til løsning af operative politiopgaver fra uge 41/95 til uge 2/96, hvis der skulle blive fremsat anmodning om assistance herfra.

Der var således ikke – som anført i begrundelsen for spørgsmålet – lagt en egentlig plan for brug af politi i Ri-Bus-konflikten, som rækker langt ind i 1996.

Det bemærkes, at der på intet tidspunkt har været behov for til efterforskningsmæssige politiopgaver at tilkalde assistance fra Rigspolitichefen bortset fra et enkelt tilfælde af en anmeldelse fra en politiassistent som forurettet i tjene-

sten. Der har således heller ikke til efterforskningsmæssige politiopgaver været lagt en plan for brug af politi vedrørende den kriminalitet, der er udsprunget af konflikten omkring busselskabet Ri-Bus A/S.

Rigspolitichefen har i tilslutning til politimesterens udtalelse oplyst, at man – som ligeledes nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 2297 fra Jan Køpke Christensen – ville se positivt på en anmodning om bistand fra Rigspolitichefens rejseafdeling, såfremt Esbjerg politi måtte ønske det.

Som justitsminister har jeg i kraft af min stilling som overordnet i forhold til politiet mulighed for at gribe ind over for en politimesters håndtering af en given opgave. Justitsministeriet har imidlertid altid været meget tilbageholdende med at udnytte denne mulighed for at gå ind i tilrettelæggelsen af konkrete sager i den enkelte politikreds, og jeg finder ikke, at jeg i den foreliggende sag har haft anledning til at fravige dette udgangspunkt.

Spm. nr. S 499

Til udenrigsministeren (15/11 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»Har udenrigsministeren overvejet at lade Udenrigsministeriet få en forpligtelse til – af sig selv – at tage initiativ til at udarbejde nye rapporter om menneskerettighedssituationen i de forskellige lande, når forholdene ændrer sig, jf. f.eks. situationen i Nigeria?«

Begrundelse

Det forekommer helt besynderligt, at Udenrigsministeriet ikke har indbygget en automatisk forpligtelse til at revidere rapporter om eksempelvis menneskerettighedssituationen i konkrete lande, når Udenrigsministeriet én gang har udarbejdet en rapport, der har givet en bestemt beskrivelse af et lands situation.

Ifølge Politiken den 15. november 1995 oplyser ambassadør Lars Blinkenberg, at hans baggrundsrapport formentlig i dag ville blive anderledes, hvis han blev bedt om at udarbejde en ny.

Det er tilsyneladende i den konkrete situation Flygtningenævnet, der selv skal bede om en ny

baggrundsrapport, hvis nævnet opdager, at det kan være nødvendigt, med fare for at der opstår situationer, hvor nævnet ikke opdager det med den konsekvens, at nævnet tager beslutninger på ufuldstændigt eller måske helt forkert grundlag.

Efter spørgerens opfattelse må det være i overensstemmelse med almindelig god forvaltningsskik, at denne type baggrundsoplysninger, der videregives fra en myndighed til den anden med henblik på afgørelse af sager, til stadighed er en korrekt beskrivelse af virkeligheden, hvilket må forudsætte, at det er Udenrigsministeriet, der af sig selv er ansvarligt for revision af oplysninger.

Svar (28/11 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Udlændingemyndighederne har et meget stort dokumentationsmateriale om forholdene i asylansøgerens hjemlande. F.eks. omfatter Flygtningeævnets seneste oversigt over baggrundsmateriale for Nigeria 31 dokumenter, hvoraf Udenrigsministeriet kun har udarbejdet de fem.

Udlændingemyndighederne vurderer, om den enkelte asylansøger er individuelt og konkret forfulgt med udgangspunkt i ansøgerens egne oplysninger om asylmotiv, tidligere forfølgelse m.v. Hvis der i den enkelte sag – eller for en gruppe af sager, der ligner hinanden – er forhold af asylretlig karakter eller i øvrigt af relevans for forvaltningen af udlændingelovens regler, som udlændingemyndighederne savner oplysning om, retter de henvendelse til Udenrigsministeriet eller til andre med henblik på at få supplerende oplysninger til brug for behandlingen af de konkrete ansøgninger.

Udlændingemyndighederne har mange andre kilder end Udenrigsministeriet og herunder en del oplysninger, som ikke er Udenrigsministeriet bekendt. Desuden kan Udenrigsministeriet ikke af sig selv vide, hvilke asylretlige og andre forhold i hvilke lande det aktuelt er af interesse for udlændingemyndighederne at få belyst nærmere af Udenrigsministeriet. Derfor ville udtalelser fra Udenrigsministeriet af egen drift kunne medføre, at udlændingemyndighederne modtog et stort antal overflødige udtalelser. Udenrigsministeriet koncentrerer sin indsats om at besvare de mange spørgsmål, som udlændingemyndighederne i behandlingen af de enkelte udlændingesager ønsker svar på.

Det siger sig selv, at når Udenrigsministeriet er bekendt med, at udlændingemyndighederne er aktivt interesseret i bestemte oplysninger, sender det de oplysninger herom videre, som det modtager. Det gælder i så fald ikke mindst ajourføringer af tidligere oplysninger fra Udenrigsministeriet. For så vidt angår de afskyelige henrettelser af ni ledere af ogonierne, bemærkes, at de ikke sås at indebære noget væsentligt asylretligt nyt. I et notat af 29. august 1995 til Flygtningeævnet med kopi til Direktoratet for Udlændinge pegede Udenrigsministeriet således bl.a. på, at Ken Saro-Wiwa (lederen af MOSOP – ogoniernes politiske bevægelse) mentes at risikere dødsstraf, og at medlemmer af ogoni-stammen nu generelt antages at være i fare overalt i Nigeria.

Spm. nr. S 593

Til arbejdsministeren (24/11 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke juridiske overvejelser der ligger til grund for regeringens beslutning om at indlede en sikkerhedsklausulprocedure ved implementeringen af sikkerhedsdatabladdirektivet og samtidig oplyse, om miljøgarantien efterfølgende kan tages i anvendelse, og hvorfor man ikke har anvendt denne i stedet for sikkerhedsklausulproceduren?«

Begrundelse

Folketingets Europaudvalg blev ved brev af 6. april 1995 gjort bekendt med, at regeringen har besluttet at indlede en sikkerhedsklausulprocedure. Ved brev af 2. august 1995 til udenrigsministeren indledte Kommissionen traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark vedrørende implementeringen af sikkerhedsdatabladdirektivet. I ministerens besvarelse af spørgsmål 1 (Arbejdsmarkedsudvalget, alm.del. – bilag 64) oplyses det, at Kommissionen på indeværende tidspunkt ikke har taget stilling til den danske notifikation. Det er derimod uklart, hvad det betyder for sikkerhedsklausulproceduren og Kommissionens traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark, og det er uklart, hvorfor regeringen ikke har benyttet miljøgarantien. Spørgeren ønsker derfor med spørgsmålet at få oplyst,

hvilke juridiske overvejelser der ligger til grund for regeringens implementeringsprocedure. I det omfang, der foreligger notater m.v., der belyser de juridiske overvejelser, bedes de vedlagt besvarelsen.

Svar (1/12 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Regeringen besluttede i foråret 1995 at indlede en sikkerhedsklausulprocedure i sagen vedrørende implementeringen af sikkerhedsdatablad-direktivet med henblik på en fortsat opretholdelse af de danske regler.

Regeringen besluttede at anvende sikkerhedsklausulproceduren fremfor miljøgarantien, jf. Traktatens artikel 100 A, stk. 4, da det er den i moderdirektivet (præparatdirektivet 88/379 EØF) forudsete procedure. Anvendelse af sikkerhedsklausulproceduren ses ikke i sig selv at påvirke mulighederne for på et senere tidspunkt eventuelt at gøre brug af miljøgarantien.

Sikkerhedsklausulproceduren indebærer, at den danske indsigelse herefter vil blive behandlet af en komité med deltagelse af de øvrige medlemsstater, og komiteen vil tage stilling til, om Danmarks brug af sikkerhedsklausulen er beføjet, eller om der er tale om en »skjult handelshindring«.

Såfremt denne fremgangsmåde ikke lykkes, agter regeringen at vende tilbage med henblik på at vurdere, hvorledes danske interesser tilgodeses bedst, herunder muligheden for at gøre brug af Traktatens artikel 100 A, stk. 4.

Spm. nr. S 452

Til sundhedsministeren (10/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvornår der indføres en 10 pct.-regel for udlevering af parallelimporterede lægemidler?«

Begrundelse

Ifølge de udleveringsregler, der findes i dag, skal apotekerne tage kunden med på råd, om der skal udleveres et parallelimporteret eller et originalimporteret lægemiddel, hvis prisfor-

skellen er 5 kr. eller derover. Dette uanset om lægemidlet koster 20 kr. eller 500 kr.

I rapporten »Udviklingen i medicinudgifterne«, Finansministeriet, december 1994, anbefales indførelse af en 10 pct.-regel for udlevering af parallelimporteret medicin. I rapporten (s. 110) står: »Derfor ligger parallelimporterede præparater typisk kun denne kronestørrelse lavere i pris end originalpræparatet. Arbejdsgruppen vurderer, at der gennem opjustering af denne grænse specielt for dyrere lægemidler vil kunne opnås billigere parallelimporterede præparater svarende til den nye bagatelgrænse, idet det er vurderingen, at det vil være profitabelt for parallelimportøren at foretage sådanne ned sættelser af prisen«.

I prisaftalen af 13. marts 1995, side 9, mellem Sundhedsministeriet, MEDIF og MEFA står, at ministeren vil overveje at arbejde positivt for indførelse af en 10 pct.-regel for parallelimporteret medicin.

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

På baggrund af anbefalingerne fra arbejdsgruppen bag budgetanalysen af medicinområdet fra december 1994 drøftede Sundhedsministeriet en ændring af bagatelgrænsen med MEDIF, MEFA, B.F.I.D., Foreningen af Parallelimportører af Medicin og Konkurrencerådets sekretariat.

Konkurrencerådets sekretariat vendte sig kraftigt imod en 10 pct.-regel, som efter rådets vurdering ville medføre et højere prisniveau på lægemidler, fordi parallelimport ville blive vanskeliggjort eller forhindret.

På den baggrund anmodede Sundhedsministeriet Sundhedsstyrelsen om at udarbejde et mindre vidtgående forslag til ændring af bagatelgrænsen, som indeholder en 5 kr.s grænse for lægemidler, der koster under 100 kr., og en grænse på 5 pct. for dyrere lægemidler.

Dette forslag har Sundhedsstyrelsen haft til høring hos berørte myndigheder og organisationer. På baggrund af de indkomne høringssvar vil Sundhedsministeriet nu overveje Sundhedsstyrelsens indstilling og hurtigst muligt træffe afgørelse i sagen.

Spm. nr. S 453

Til sundhedsministeren (13/11 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om parallelimportører af medicin har tiltrådt den prisaftale, der er indgået mellem Sundhedsministeriet, MEFA og MEDIF, og, såfremt det ikke måtte være tilfældet, oplyse, hvilke skridt ministeren har taget og agter at tage for at fremme en sådan tiltrædelse?«

Begrundelse

Det må formodes, at parallelimporten har en stor og stadig stigende del af medicinmarkedet. Med den udvikling er det vigtigt, at lægemiddelproducenter og importører stilles lige i konkurrencen med parallelimportørerne. Ministeren kan skride ind over for medlemmer af MEDIF og MEFA, mens det ikke er tilfældet over for de producenter og importører, der står udenfor.

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Parallelimportørerne har ikke tiltrådt prisaftalen.

MEDIF og MEFA udtrykte under forhandlingerne stor bekymring for en eventuel følgelovgivning, der skulle sikre, at alle virksomheder blev omfattet af de samme krav, som aftalen indeholder. Foreningerne understregede, at det var væsentligt, at hele aftalesystemet bygger på frivillighed. Det var endvidere foreningernes vurdering, at det var betydningsløst, at enkelte virksomheder uden for MEDIF og MEFA eventuelt ikke ønskede at følge aftalen.

Sundhedsministeriet opfordrede skriftligt umiddelbart efter indgåelse af prisaftalen de virksomheder, der står uden for MEDIF og MEFA, til at tilslutte sig aftalen. Nogle virksomheder valgte at tilslutte sig aftalen, mens andre foretrak at stå udenfor.

Jeg agter ikke at foretage mig yderligere, da jeg er enig med MEFA og MEDIF i, at det er væsentligt, at aftalen bygger på frivillighed.

Spm. nr. S 454

Til sundhedsministeren (13/11 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om parallelimportører af medicin overholder de branchetiske regler, der er etableret, og som administreres af Nævnet for Medicinsk Informationsmateriale, og såfremt det ikke måtte være tilfældet i givet fald at oplyse om, hvad ministeren agter at gøre for at fremme en udvikling, således at det sker, og oplyse, hvorledes parallelimportørernes aktiviteter kontrolleres?«

Begrundelse

Markedsføring af medicin er omfattet af mange regler. Skal konkurrencen på medicinområdet foregå på lige vilkår, er det vigtigt, at reglerne administreres ens over for alle medicinvirksomheder. Nævnet for Medicinsk Informationsmateriale sikrer en ensartet og hurtig kontrol, og Nævnet kan gribe ind over for overtrædelser med bøder.

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Nævnet for Medicinsk Informationsmateriale har til opgave at kontrollere reklamer, annoncer og andet medicinsk informationsmateriale, der udsendes til medicinalpersoner. Nævnets kontrol foregår efter de regler, der fremgår af gældende lovbestemmelser og bekendtgørelser om lægemidler samt af de retningslinjer, der fremgår af afgørelser truffet af Sundhedsstyrelsen. Herudover er nævnets virksomhed baseret på de almindeligt anerkendte retningslinjer for god informationspraksis samt på de fagets krav, der er nedfældet i nævnets reglement for reklame og andet informationsmateriale. Nævnet påser endvidere efterlevelsen af samarbejdsaftalen mellem Lægeforeningen, MEFA og MEDIF om det faglige samarbejde mellem lægestand og medicinalvirksomheder.

Nævnet har alene kompetence til at iværksætte sanktioner over for medicinalvirksomheder under MEDIF og MEFA samt over for de virksomheder, der ved særskilt tiltrædelse har underlagt sig nævnets virksomhed. Nævnet har

oplyst, at ingen parallelimportører af medicin har underlagt sig nævnets virksomhed.

Nævnet har endvidere oplyst, at nævnet alligevel behandler sager vedrørende parallelimportører, og at nævnet, hvis der foreligger en overtrædelse af reglerne, påtaler denne overtrædelse overfor parallelimportøren og videre-sender sagen til Sundhedsstyrelsen.

Parallelimportører af lægemidler må på tilsvarende måde som andre importører af lægemidler efterleve lægemiddellovgivningens krav til reklame for og information om lægemidler. Som nævnt indberetter Nævnet for Medicinsk Informationsmateriale til Sundhedsstyrelsen de overtrædelser af lovgivningen om reklame m.v., som nævnet mener begås af parallelimportører. Efter min opfattelse er der derfor ikke tale om, at kontrollen med parallelimportørernes efterlevelse af lovgivningen er mindre effektiv end den kontrol, der føres med andre importører af lægemidler.

Det forhold, at en række lægemiddelvirksomheder frivilligt har forpligtet sig til at underlægge sig nævnets kompetence til at påse efterlevelsen af et af lægemiddelbranchen selv opstillet kodeks for virksomhedernes reklame- og informationsvirksomhed, kan efter min opfattelse ikke begrunde et initiativ, der skal sikre, at alle lægemiddelvirksomheder underlægges nævnets kontrol eller på anden måde forpligtes til at følge det af branchen opstillede kodeks.

Spm. nr. S 455

Til sundhedsministeren (10/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for baggrunden for, at apoteksavancerne pr. 6. november 1995 blev forhøjet med et beløb svarende til 60 mio. kr. på årsbasis samt redegøre for avanceforhøjelsernes indflydelse på medicinpriserne for de offentlige kasser og patienterne?«

Begrundelse

Medicinpriserne har gennem en lang periode været faldende. I Børsens Nyhedsmagasin nr. 18, 1995, oplyser Sundhedsministeriet, at den indgåede prisaftale med medicinindustrien har medført samfundsøkonomiske besparelser af

størrelsesordenen 200 mio. kr. på årsbasis, hvor-til kommer yderligere besparelser af størrelsesordenen 100 mio. kr. som følge af konkurrencen.

Ifølge aftale med Danmarks Apotekerfor-ening inddrages nu 60 mio. kr. af besparelserne til forøgelse af apoteksmonopolets indtjening.

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Apotekernes bruttoavance er ved aftale mellem Danmarks Apotekerforening og Sundhedsministeriet fastlagt til 1.728,9 mio. kr. i 1995. Reglerne for beregning af apoteksavancen på det enkelte lægemiddel indrettes løbende med henblik på at nå den aftalte bruttoavance. Dette sker på grundlag af prognoser for apotekernes omsætning.

Hvis omsætningsudviklingen er lav, skal avancen på det enkelte lægemiddel være lidt højere for at give den samlede aftalte bruttoavance, end når omsætningsudviklingen er højere.

En prognose for omsætningsudviklingen viste i slutningen af oktober 1995, at apotekerne ikke ville opnå den aftalte bruttoavance for 1995 med de gældende regler for beregning af apoteksavancen. Derfor ændredes disse regler med virkning fra den 6. november 1995.

Det enkelte lægemiddel bliver lidt dyrere som følge af ændringen. F.eks. stiger et lægemiddel, som koster 50 kr. i apoteksindkøbspriser fra 71,07 kr. til 72,10 kr. i udsalgspriser ekskl. moms.

Apotekernes samlede bruttoavance øges ikke ud over det aftalte beløb. Derfor indebærer ændringen af beregningsreglerne ikke, at det offentlige eller patienternes udgifter samlet set bliver større, end hvad der følger af den oprindelige aftale mellem Sundhedsministeriet og Danmarks Apotekerforening.

Spm. nr. S 456

Til sundhedsministeren (10/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Finder ministeren, at en prisforskel på 95 øre på en pakning parallelimporteret Cipramil, 28 stk., 20 mg, er fremmede for konkurrencen?«

Begrundelse

Ifølge specialitetstaksten uge 45-46 er prisen på originalproducentens pakning kr. 296,95, mens den på det parallelimporterede produkt er kr. 296,00 – en prisforskel, der svarer til ca. 0,3 pct.

Siden parallelimporteret medicin kom på markedet, har myndighederne på forskellig måde søgt at fremme anvendelsen af parallelimporteret medicin med det formål at styrke konkurrencen og derigennem opnå besparelser på medicinudgifterne. De besparelser, der synes mulige ved prisforskelle af denne størrelsesorden, virker særdeles begrænsede.

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres, at de besparelser, der synes mulige ved prisforskelle i denne størrelsesorden, synes begrænsede.

Når besparelsen ved parallelimport af en given pakning skal opgøres, er det ikke tilstrækkeligt at se på pakningens pris på et bestemt tidspunkt.

Det er derimod udviklingen i prisen på den pågældende pakning, der er interessant, når besparelsen skal opgøres. Inden Cipramil blev parallelimporteret i maj 1994, kostede 28 stk. 20 mg's 487,15 kr.

Efter parallelimport af præparatet er priserne, som det fremgår af spørgsmålet faldet til henholdsvis 296,95 kr. og 296,00 kr. i november 1995. Det svarer til et prisfald på 40 pct.

Der sælges Cipramil for i størrelsesordenen 150 mio. kr. årligt. Det beskrevne prisfald på 40 pct. har derfor medført besparelser for patienter og sygesikring i størrelsesordenen 60 mio. kr.

Spm. nr. S 457

Til sundhedsministeren (10/11 95) af:

Jan Kjøpke Christensen (FP):

»Kan ministeren pålægge amterne at stramme op på informationer/indberetninger om personer, der er blevet smittet på landets sygehuse, eventuelt med dødelig udgang f.eks. på grund af salmonellaforgiftning?«

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Der eksisterer allerede et generelt beredskab i forbindelse med udbrud af levnedsmiddelbårne sygdomme.

Såfremt en læge har mistanke om salmonella som årsag til sygdom hos en patient og mistanke til et måltid, anmeldes sygdommen skriftligt via Sundhedsstyrelsens meldesystem til embedslægeinstitutionen og Statens Seruminstitut.

Embedslægen vurderer på grundlag af anmeldelsen, om der kan være tale om smitte på restauranter/institutioner eller andre forhold, der kan være af betydning for udredning og begrænsning af smitekilden.

I disse tilfælde kontakter embedslægen den kommunale levnedsmiddelkontrol. Den kommunale levnedsmiddelkontrol varetager kontrollen med blandt andet institutionskøkkener og foretager de nødvendige foranstaltninger (f.eks. påbud eller forbud) som følge af f.eks. salmonellaudbrud.

Statens Seruminstitut får tillige indberetning og foretager den samlede opgørelse over anmeldte salmonellasmittede, som regelmæssigt sendes til Sundhedsstyrelsen og til Zoonosecentret.

Jeg vil gerne understrege, at i sagen om salmonella-epidemien på Herlev Sygehus har samarbejdet mellem Amtssygehuset i Herlev, Levnedsmiddelkontrollen og embedslægen fungeret godt.

Men det er klart, at tingene altid kan gøres bedre.

Erfaringerne fra denne sag skal naturligvis bruges til at gøre samarbejdet endnu bedre og til at øge opmærksomheden, så vi mindsker risikoen for, at den slags situationer opstår.

Jeg har derfor taget initiativ til, at der udarbejdes en landsdækkende vejledning for Levnedsmiddelkontrollens og Embedslægeinstitutionens samarbejde ved udbrud af levnedsmiddelbårne sygdomme.

Jeg har endvidere taget initiativ til, at der udarbejdes et dokument for god hygiejnepraksis på institutionsområdet, som tager hensyn til, at maden fra sådanne køkkener i mange tilfælde spises af svækkede personer.

Der vil også blive set på muligheden for et udbygget samarbejde om registrering af data om sygehusinfektioner mellem Statens Serum-

institut og de klinisk-mikrobiologiske afdelinger i det amtskommunale sygehusvæsen. Et sådant samarbejde kan gennemføres ved øget brug af edb.

Der er således – ud over det allerede eksisterende beredskab – taget en række initiativer til yderligere forbedring af bl.a. procedurerne i sådanne sager.

Spm. nr. S 458

Til sundhedsministeren (10/11 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Kan ministeren oplyse, om der var mere end én af de afdøde patienter på Amtssygehuset i Herlev, der ikke var tæt på døden, inden de blev smittet med salmonella?«

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Amtssygehuset i Herlev, som har oplyst, at spørgsmålet ikke kan besvares helt entydigt.

Amtssygehuset oplyser i den forbindelse, at embedslægen og cheflægens konklusioner for de afdøde patienter er, at alle 6 patienter var meget alvorligt syge, da de blev smittet med salmonella, og at kun én af patienterne må vurderes til ikke umiddelbart at være tæt på dødens indtræden.

Spm. nr. S 459

Til sundhedsministeren (10/11 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om de nye tiltag, der tages eller planlægges på Amtssygehuset i Herlev efter salmonellaforgiftningerne?«

Svar (23/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Amtssygehuset i Herlev, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig.

»Sygehusledelsen entrerede straks – da levnedsmiddelkontrollen fandt centralkøkkenet utilstrækkeligt rengjort – med et eksternt firma (Jydsk Rengøring), som akut trådte til og hovedrengjorde hele området.

Efterfølgende er madproduktion og rengøring (som traditionelt hører sammen i sygehuskøkkener) blevet adskilt med henblik på kvalitetssikring af begge funktioner.

Sygehusledelsen har i forløbet haft meget alvorlige samtaler med økonomaen, som er den ansvarlige faglige leder af køkkenet, samt hendes nærmeste overordnede, driftschefen, om de stærkt kritisable forhold, herunder er det bl.a. påbudt, at mad skal gennemsteges »hellere for meget end for lidt«. Desuden er det gjort klart, at sygehusledelsen forventer, at økonomaen og den øvrige ledelse af centralkøkkenet fremtidig påtager sig og gennemfører den ledelsesopgave, deres stillinger indebærer. Dette følges nøje af sygehusledelsen.

Samspillet med levnedsmiddelkontrollen er kraftigt intensivet og foregår nu på højt ledelsesniveau.

De to fødeemner, som med størst sandsynlighed kan være salmonellainficerede, nemlig friske æg og fjerkræ, er udelukket fra sygehusets kost på ubestemt tid.

Sygehusledelsen har desuden gennemgået hele problemfeltet med samtlige ledere (adm. overlæger og oversygeplejersker) for de kliniske afdelinger med henblik på speciel overvågning af meget dårlige patienter og ikke mindst den kost, de tilbydes.

Der er udnævnt en kvalitetsansvarlig tekniker for alle køleskabe og kølerum på hele sygehuset, som fremover kontrolleres med korte tidsintervaller for temperatur med avanceret måleudstyr.

Hygiejnen i centralkøkkenet overvåges daglig af en hygiejnesygeplejerske, som rapporterer direkte til sygehusledelsen.

Sygehusledelsen vil i den kommende tid med konsulentbistand gennemgå alle rutiner og forhold i køkkenet omkring produktion, distribution og behandling af madvarer i alle led samt omkring hygiejniske og organisatoriske forhold.

Desuden planlægges yderligere uddannelse af personalet samt løbende instruktion omkring procedurer med henblik på kvalitetssikring og kvalitetsudvikling.«

Spm. nr. S 533

Til sundhedsministeren (20/11 95) af:
Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at hjælpe de spastisk/fysisk handicappede ved at give disse medborgere frit sygehusvalg på lige fod med andre medborgere?«

Begrundelse

I TV 2-nyhederne søndag den 19. november 1995 kl. 19.00 oplystes det, at de spastisk/fysisk handicappede havde et stort problem med, at de ikke havde et frit sygehusvalg ligesom øvrige medborgere med mulighed for at få den optimale behandling.

Spørgeren er af den opfattelse, at det er ganske urimeligt, at man mere eller mindre tilside-sætter sådanne medborgere i behandlingen af deres handicap. Derfor vil spørgeren opfordre til, at Sundhedsstyrelsen bliver pålagt at ændre reglerne for denne kategori af handicappede.

Efter oplysninger i TV 2 havde Sundhedsstyrelsen overvejet at ændre reglerne, men da dette ikke er sket endnu, håber spørgeren, at ministeren vil henvende sig til Sundhedsstyrelsen for at få ændret disse regler omgående.

Svar (28/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Ifølge gældende regler kan patienter for langt de fleste sygehuses vedkommende frit vælge behandlingssted. Adgangen til at vælge behandlingssted omfatter imidlertid ikke sygehusafdelinger, som varetager såkaldt højt specialiseret behandling, medmindre det efter en lægelig vurdering er nødvendigt, at patienten bliver behandlet på højt niveau. Baggrunden for denne ordning er naturligvis at sikre, at de højt specialiserede behandlingsmuligheder er til stede for de patienter, der har behov for det.

Sundhedsstyrelsens vejledning om lands- og landsdelsfunktioner i sygehusvæsenet udgør grundlaget for vurderingen af, om en given sygdom/tilstand bør behandles på en højt specialiseret sygehusafdeling, dvs. om det er en lands- og landsdelsfunktion.

Cerebral parese er ikke en lands- og landsdelsfunktion i Sundhedsstyrelsens vejledning, idet det har været vurderingen, at de ca. 7.000 personer i Danmark med cerebral parese kan behandles på almindelige sygehusafdelinger af bl.a. pædiatere, børneneurologer og ortopædkirurger.

Det betyder, at de pågældende patienter ikke frit kan vælge behandling på højt specialiserede sygehusafdelinger.

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om, hvorvidt cerebral parese bør være en lands- og landsdelsfunktion, indgår i Sundhedsstyrelsens igangværende arbejde med revision af den nævnte vejledning.

Det er Sundhedsstyrelsens foreløbige vurdering, at der er en mindre gruppe patienter, som er særligt vanskelige med hensyn til diagnose, behandlingsmuligheder og behandling, og som derfor har behov for undersøgelse og eventuel behandling på højt specialiseret niveau.

Sundhedsstyrelsen arbejder for tiden med en nærmere afklaring og konkretisering heraf i forbindelse med revisionen af vejledningen, som forventes at være tilendebragt til foråret.

Spm. nr. S 587

Til undervisningsministeren (24/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for finansministerens budgetanalyse vedrørende den økonomiske udvikling på folkeskoleområdet i relation til elevtallet de sidste 10 år?«

Svar (4/12 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det fremgår af budgetanalysen vedrørende folkeskolens økonomi, der er sendt til Folketinget, at i perioden 1985 til 1994 er ressourceforbruget faldet med 5 pct., mens elevtallet er faldet med

22 pct. Kommunerne har altså valgt at prioritere deres skoler højt.

talsvækst skabes muligheder for kommunerne til at foretage omprioriteringer til forbedring af kvaliteten og fortsat fornyelse.

Spm. nr. S 588

Til undervisningsministeren (24/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren inddrage partierne bag folkeskoleforliget ved eventuelle ændringer/besparelser på folkeskoleområdet, inden de bliver ført ud i livet?«

Svar (4/12 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Folkeskolen er og bliver en kommunal opgave. Jeg er ikke i tvivl om, at kommunerne vil øge udgifterne til folkeskolen i de kommende år og absolut ikke foretage besparelser.

Rapporten om folkeskolens økonomi skal være med til at belyse, hvordan kommunerne får råd til nødvendige edb-investeringer og nye undervisningsmidler.

Der sker altså ikke ændringer i lovgivningen på folkeskoleområdet med baggrund i rapporten. I denne forbindelse vil jeg gerne tilføje, at det er en naturlig proces at inddrage alle forligspartierne, når der overvejes ændringer i folkeskoleloven.

Spm. nr. S 589

Til undervisningsministeren (24/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Mener ministeren, at der er muligheder for at finde besparelser, uden at det forværrer kvaliteten af folkeskolens undervisning?«

Svar (4/12 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Budgetanalysen om folkeskolens økonomi, som jeg antager er anledningen til spørgsmålet, tager ikke sit udgangspunkt i, at der skal findes besparelser på folkeskoleområdet. Udgangspunktet er, at der i de kommende år med elev-

Spm. nr. S 590

Til undervisningsministeren (24/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at stoppe al skatteyderbetaling til modersmålsundervisning i den danske folkeskole, hvis der skal gennemføres besparelser, og eventuelt overføre dem til danskundervisning?«

Svar (30/11 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg anser modersmålsundervisningen for en vigtig del af tosprogede elevers sprogudvikling og vil derfor ikke tage initiativ til at stoppe skatteyderbetaling til modersmålsundervisning i den danske folkeskole.

Spm. nr. S 591

Til undervisningsministeren (24/11 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Kan folkeskolen leve op til den nye folkeskolelov, der ligger i folkeskoleforliget, med økonomiske nedskæringer?«

Svar (4/12 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Budgetanalysen om folkeskolens økonomi viser, at der ikke er foretaget økonomiske nedskæringer i kommunerne af skolernes økonomi set under ét. Der er heller ikke lagt op til nedskæringer i de kommende år snarere tværtimod. Analysen giver kommunerne inspiration og gode ideer til, hvordan de kan udvikle og kvalitetsforbedre deres skoler under de nye vilkår.

Spm. nr. S 558

Til justitsministeren (22/11 95) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Kan ministeren oplyse omfanget af domfældelser over udlændinge i 1994 og 1. halvdel af 1995?«

Begrundelse

I ministerens talepapir om kriminalstatistik, jf. Retsudvalgets alm. del. – bilag 181, anfører ministeren på side 4, at statistikkerne kun angår de sigtede udlændinge. For at få klarhed over området ville det derfor være af stor nødvendighed at få afklaret antallet af domfældelser. Det vil nok være en fordel at skelne mellem talene for henholdsvis herboende udlændinge og turister/asylsøgere og andre uden CPR-nummer.

Foreløbigt svar (29/11 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 479

Til miljø- og energiministeren (14/11 95) af:

Ole Donner (DF):

»Hvilke initiativer vil regeringen tage i anledning af oplysninger om, at Danmarks grundvand er forurenede?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 13. november 1995 indeholder en betydelig del af det danske grundvand nedbrydningsprodukter fra stoffet atrazin, som er mere giftigt end det kræftfremkaldende atrazin.

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Regeringen fremlagde i december sidste år et program med 10 punkter til beskyttelse af grundvand og drikkevand. Heraf fremgår regeringens strategi for indsatsen mod de forskellige trusler mod grundvandet, herunder pesticider, nitrat og forurening fra affaldsdepoter.

Særligt med hensyn til pesticider og disses nedbrydningsprodukter skal fremtidig forurening forebygges, ved at særligt miljøskadelige pesticider fjernes fra markedet, og ved at pesticidforbruget halveres i overensstemmelse med pesticidhandlingsplanens mål. Folketinget behandler i øjeblikket et forslag til ændring af lov om kemiske stoffer og produkter, som skal sikre en hurtig udfasning af de farligste stoffer.

Vandmiljøplanens overvågningsprogram skal revideres i 1996/97. Det landsdækkende grundvandsovervågningsprogram, som i dag omfatter 8 pesticider, vil senest fra dette tidspunkt blive udvidet til mindst det dobbelte antal pesticider. Overvågningsprogrammet har i udvalgte overvågningsområder fra 1994 omfattet yderligere 12 pesticider og nedbrydningsprodukter, og i disse områder vil programmet her i efteråret blive udvidet til i alt 40 stoffer.

I øvrigt henvises til svaret på spørgsmål nr. S 481.

Spm. nr. S 480

Til miljø- og energiministeren (14/11 95) af:

Ole Donner (DF):

»Hvilken viden har man om nedbrydningsprodukters skadelige virkning på mennesker, og vil regeringen aflevere en sammenfatning af de initiativer, sundheds- og miljømyndighederne har foretaget på området?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 479.

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»I det omfang nedbrydningsprodukter i jord og vand er de samme som de nedbrydningsprodukter, der dannes i pattedyr, er deres sundhedsmæssige effekter undersøgt i de dyreforsøg, der er udført med aktivstofferne. Det kan nemlig ikke med sikkerhed siges, om det er stoffet eller dets nedbrydningsprodukter, der giver effekter i et dyreforsøg.

Der foreligger kun sjældent dokumentation på de enkelte nedbrydningsprodukter. I nogle tilfælde findes der dog undersøgelser over den akutte giftighed af et eller flere nedbrydningsprodukter og eventuelt undersøgelser over mutagen effekt. Undersøgelser af længere varighed findes sjældent.

Hvad angår atrazin, er nedbrydningsprodukterne desethyl-atrazin og desisopropyl-atrazin også nedbrydningsprodukter af atrazin i dyr og mennesker. De dannes under nedbrydningen af atrazin til hovedmetabolitten 2-chlor-4,6-diamino-s-triazin (diaminoklortriazin). De toksikologiske undersøgelser af atrazin er derfor også dækkende for disse nedbrydningsprodukter.

Hvad angår nedbrydningsprodukterne hydroxyatrazin og diamino-chlortriazin, findes der for disse enkelte undersøgelser, bl.a. foster-skadeforsøg på rotter og nogle mutagenicitetsforsøg. De foreliggende forsøg viser ikke andre effekter af de undersøgte nedbrydningsprodukter end de effekter, der er set af atrazin.«

Med hensyn til initiativer på området henvises til svarene på spørgsmål nr. S 479 og S 481.

Spm. nr. S 481

Til miljø- og energiministeren (14/11 95) af:
Ole Donner (DF):

»Hvordan er nedbrydningsprodukter fra stoffet atrazin gået i grundvandet, og hvilken indvirkning kommer det til at få på drikkevandets kvalitet?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 479.

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Ved sprøjtning med pesticider på afgrøder vil noget af pesticidet havne på jorden. Det biologiske liv i jorden vil gå i gang med en nedbrydning af pesticidet og gøre det på en sådan måde, at stoffet bliver gradvis nedbrudt. Der vil hermed opstå nye kemiske stoffer af forskellige typer. De første nedbrydningstrin ændrer oftest kun lidt på stoffet, men længere tids nedbrydning vil så at sige plukke det kemiske stof i mindre og mindre stykker, indtil stoffet er omdannet til vand og kuldioxid. Afhængig af hvorledes pesticidet er opbygget, vil der under nedbrydningen kunne opstå få eller mange forskellige stykker af stoffet. Atrazin er kendt for at kunne omdannes til flere forskellige nedbrydningsprodukter. Nedbrydningsprodukterne vil generelt være lettere opløselige i vand end pesticiderne selv. Dette gælder også for atrazin. Og atrazins nedbrydningsprodukter vil derfor være lettere end atrazin kunne udvaskes af nedsvendte regnvand til grundvandet.

Derfor er det så vigtigt ved vurderingen af pesticidanvendelsen, at der i dag kræves undersøgelser for nedbrydningsprodukterne. Hvis det vurderes/konstateres, at nedbrydningsprodukter findes i det nedsvendte vand med indhold over grænseværdien i drikkevand på 0,1 mikrogram pr. l, godkendes stoffet ikke i Danmark.

Men de forbedrede godkendelseskrav i dag ændrer ikke på de indhold, der er som følge af fortidens manglende viden og manglende muligheder for at kunne analysere for de pågældende nedbrydningsprodukter. Muligheden for at analysere for tilstedeværelsen af nedbrydningsprodukter i grundvand og drikkevand på et meget lavt niveau opstod først med anskaffelse af mere avanceret laboratorieudstyr. De første målinger af nogle af atrazins nedbrydningsprodukter startede på Danmarks Miljøundersøgelser sidste år som et forsøgsprojekt i udvalgte grundvandsovervågningsboringer.

Fund af nedbrydningsprodukterne i grundvandet giver mulighed for tilstedeværelse i drikkevandet, medmindre boringerne lukkes, eller vandværksfiltrene er i stand til at foretage

den videre fuldstændige nedbrydning af stofferne.

Vandværkernes kontrol med pesticider og disses nedbrydningsprodukter i drikkevandet og i det vand, der pumpes op af hver enkelt boring, fastlægges efter de gældende regler af kommunerne ud fra, hvilke stoffer der er begrundet mistanke om kan forekomme i det pågældende vandværks borer. Vandværkerne har ved fund af pesticider og deres nedbrydningsprodukter pligt til at træffe foranstaltninger, der sikrer, at grænseværdierne for pesticider overholdes.

Omkring årsskiftet 1995/96 vil Miljøstyrelsen udsende en detaljeret vejledning til vandværker og kommuner om, hvordan kontrollen med vandet fra vandværksboringerne mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægges.

Spm. nr. S 531

Til undervisningsministeren (17/11 95) af:

Poul Erik Dyrland (S):

»Vil ministeren oplyse, efter hvilke kriterier bestemmelsen om forældet erhvervsrettet uddannelse som forudsætning for modtagelse af VUS og tilskud til deltagerbetaling ved VUS-uddannelse administreres, om det f.eks. lægges til grund, hvor længe det er siden, at uddannelsen er afsluttet, og om uddannelsesniveaet tillægges betydning?«

Svar (30/11 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Som det fremgår af § 2, stk. 2, nr. 2, i lov nr. 514 af 30. juni 1993 om støtte til voksenuddannelse, er man bl.a. kortuddannet, når man har 9 års skolegang suppleret med 2 års erhvervsrettet uddannelse eller en forældet erhvervsrettet uddannelse.

En forældet erhvervsrettet uddannelse må således være længere end 2 år.

I § 1, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 693 af 1. august 1995 er der fastsat følgende regler:

»Som forældet erhvervsrettet uddannelse betragtes erhvervsrettet uddannelse, som den uddannelsessøgende

- 1) ikke har anvendt i de sidste 5 år forud for ansøgningstidspunktet,

- 2) ikke har anvendt i mindre end 5 år forud for ansøgningstidspunktet, hvis den uddannelsessøgende kan sandsynliggøre, at vedkommende ikke har mulighed for at anvende den igen, fordi den ikke svarer til den nuværende uddannelse, eller

- 3) anvender på ansøgningstidspunktet, hvis den uddannelsessøgende kan dokumentere, at vedkommende som følge af ændrede regler vil blive udelukket fra fortsat at anvende uddannelsen.«

For så vidt angår nr. 2, kan kriteriet opfyldes, f.eks. hvor en sygehjælper, som er uddannet efter den gamle ordning og nu arbejder på kontor, har fået afslag på en stilling som sundhedshjælper med den begrundelse, at der foretrakkes uddannelse som social- og sundhedshjælper eller social- og sundhedsassistent.

For så vidt angår nr. 3, er kriteriet forudsat anvendt i meget få – ikke nu kendte – tilfælde, hvor der f.eks. indføres krav om autorisation.

I ingen af de 3 kriterier lægges det til grund, hvor længe det er, siden uddannelsen er afsluttet, ligesom uddannelsesniveaet ikke tillægges betydning.

Spm. nr. S 496

Til miljø- og energiministeren (15/11 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren agter at foretage sig for at sikre, at der er de fornødne finansielle midler til rådighed til at foretage en generel undersøgelse af slammets indhold af farlige reststoffer?«

Svar (1/12 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har allerede bedt Miljøstyrelsen om at iværksætte en lang række slamundersøgelser med henblik på at få det bedste faglige grundlag for at kunne fastlægge kravene til kvaliteten og anvendelse af slam.

Miljøstyrelsen har gennemført en undersøgelse (Arbejdsrapport fra Miljøstyrelsen nr. 15, 1995 om »Forekomst og effekter af miljøfremmede organiske stoffer i spildevandsslam«). Heri refereres den eksisterende viden om forekomst af miljøfremmede organiske stoffer i spil-

devandsslam og danske analyser for samme stoffer i dansk spildevandsslam. Alle stoffer blev fundet i koncentrationer lavere end i svensk og tysk slam.

I øjeblikket foregår der 13 undersøgelser om spildevandsslam. Emnerne spænder fra kvalitetsvurdering af slam med hensyn til miljøfremmede stoffer, tungmetaller og hygiejne, tilstands-vurdering af dyrkningsjorden og redegørelse for alternative bortskaffelsesmetoder.

Hertil kommer, at der foregår andre undersøgelser med tilgrænsende problemstillinger i Miljøstyrelsen.

Jeg vil foreløbig afvente resultaterne af de igangværende undersøgelser. Herefter vil jeg overveje, om der er behov for at iværksætte yderligere undersøgelser på slamområdet. Der vil i givet fald blive afsat de nødvendige økonomiske ressourcer inden for ministeriets rammer.

Spm. nr. S 571

Til landbrugs- og fiskeriministeren (23/11 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren i forlængelse af samråd med ministeren onsdag den 22. november 1995 redegøre for, hvad ministeren agter at foretage sig for at sikre, at behandlingen af de informationer, der tilgår de stedlige fiskerikontroller fra fiskerierhvervet, bearbejdes på en sådan måde, at kvoteopgørelserne placeres farvands- og mængdemæssigt korrekt og ajourføres så hurtigt som muligt?«

Svar (1/12 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan oplyse, at der netop er truffet beslutning om at nedsætte et udvalg med henblik på at gennemgå dataopfølgningen for danske fiskere.

Udvalget er sammensat med repræsentanter fra ministeriet og fra erhvervens organisationer, og det er udvalgets opgave at gennemgå det eksisterende indberetningssystem og opfølgningen og bearbejdningen af data omkring fangsterne.

Når udvalgets rapport foreligger den 1. april 1996, vil jeg tage stilling til, om der er behov for

at ændre i indberetningssystemet eller ved behandlingen og opfølgningen af fangstoplysningerne.

Spm. nr. S 549

Til sundhedsministeren (21/11 95) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren på baggrund af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 40 give en redegørelse for brugen af tvangsindlæggelser, tvangstilbageholdelser og tvangsmedicin på Amtshospitalet i Vordingborg sammenholdt med det øvrige land?«

Svar (1/12 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om bidrag til besvarelse af spørgsmålet.

Sundhedsstyrelsen har med skrivelse af 28. november 1995 tilsendt mig nærmere statistiske oplysninger med sammenligninger mellem Amtshospitalet i Vordingborg og det øvrige land.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens skrivelse, som i kopi d.d. er tilsendt Folketingets Sundhedsudvalg.

Spm. nr. S 567

Til socialministeren (22/11 95) af:

Tove Fergo (V):

»Har det sin rigtighed, at der er 125 tomme pladser i Menighedernes Daginstitutioner?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 8. oktober 1995.

Svar (30/11 95)**Socialministeren (Karen Jespersen):**

På baggrund af spørgsmålet har Socialministeriet bedt Københavns Kommune om en udtalelse.

Socialborgmesteren har herefter afgivet vedlagte redegørelse af 28. november 1995 inkl. bilag 1-2. (Ikke optrykt her).

Socialministeriet kan henholde sig til socialborgmesterens redegørelse, hvoraf fremgår, at de omtalte problemer forudsættes løst i tæt samarbejde med Menighedernes Daginstitutioner.

Spm. nr. S 538

Til undervisningsministeren (21/11 95) af:

Aage Frandsen (SF):

»Deler ministeren den bekymring, der kommer til udtryk i Rigsrevisionens beretning til statsrevisorerne om tips- og lottomidlerne, herunder Rigsrevisionens betæneligheder ved de tætte forbindelser mellem Dansk Ungdoms Fællesråds (DUF) ledelse og visse tilskudsmodtagere, og hvad vil ministeren gøre for at sikre, at der ikke er grundlag for sådanne betæneligheder, som kan rejse tvivl om DUF's habilitet?«

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at der er grundlag for Rigsrevisionens bekymring ved de tætte forbindelser mellem dem, der bevilger og modtager tilskud, i dette tilfælde mellem DUF og dets medlemsorganisationer. Der har både i forbindelse med retssagen mod de politiske ungdomsorganisationer og i avisartikler i Weekendavisen i efteråret 1991 været udtrykt mistanke om forskelsbehandling i sagsbehandlingen af DUF's medlemsorganisationer i DUF-systemet. Det må være rimeligt, at man ikke giver ny næring til en sådan mistanke og derfor sikrer mod eventuel fremtidig forskelsbehandling.

Svar (30/11 95)**Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):**

Regelgrundlaget vedrørende fordeling af midlerne til støtte til ungdomsformål er ændret med

lov nr. 215 af 29. marts 1995 om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål.

Ved lovændringen blev DUF's sager om fordeling af midlerne omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven, hvilket bl.a. indebærer, at reglerne om aktindsigt, habilitet, begrundelse m.v. finder anvendelse på fordelingen. Hensigten er bl.a. at skabe større åbenhed om sagsbehandlingen og hermed også at tilgodese hensynet til retssikkerheden.

Med loven blev der endvidere oprettet et afhængigt administrativt nævn, Tipsungdomsnævnet, på 3 medlemmer, hvoraf et skal være jurist.

Tipsungdomsnævnet er tillagt en række selvstændige beføjelser såsom at udstede retningslinjer for midlernes fordeling og påse retningslinjernes overholdelse, at godkende budget og regnskab for beløbet til DUF samt at behandle klager over afgørelser truffet af DUF.

Efter min opfattelse er disse ændringer med til at afskære tvivl om DUF's habilitet.

Spm. nr. S 513

Til forsvarsministeren (17/11 95) af:

Steen Gade (SF):

»Vil ministeren udarbejde bestemmelser til begrænsning af støjgenerne på militærets arealer på Bornholm på en sådan måde, at det er muligt for Aakirkeby Kommune at udvikle turismen på Bornholm ved anlæg af en campingplads som ønsket af kommunen?«

Begrundelse

Aakirkeby Kommune ønsker at anlægge en campingplads på et område, der ikke i dag kan godkendes på grund af støjniveauet fra forsvarsarealer. Efter spørgerens opfattelse bør ministeren udvise den nødvendige forståelse for behovet for udvikling på Bornholm ved at tilbyde støjrestriktioner på de militære arealer, således at de gældende støjbestemmelser vil kunne overholdes og udbygningen af en campingplads – som ønsket af kommunen – blive mulig.

Svar (29/11 95)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Forsvarets arealer i Aakirkeby Kommune på Bornholm benævnt Raghhammer Skydeterræn benyttes til den feltmæssige uddannelse af forsvarets enheder på lige fod med andre tilsvarende øvelseterræner i Danmark.

Forsvaret søger til stadighed ved planlægning m.v. af de nødvendige øvelsesaktiviteter og skydninger at reducere de støjmæssige gener for de omkringboende mest muligt bl.a. ved at friholde ferie- og helligdagsperioder i videst muligt omfang.

I overensstemmelse med retningslinjerne i den af Miljø- og Energiministeriet udsendte statslige udmelding vedrørende regionplanlægningen er der udlagt støjkonsekvensområder omkring forsvarets øvelsesarealer, der skal sikre, at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse.

Formålet med at udlægge disse støjkonsekvenszoner er således ikke at hindre kommuner/amter i at udvikle visse arealområder, men tværtimod at sikre og tage størst muligt hensyn til de omkringliggende beboelser.

I tilslutning hertil er et overordnet regelsæt vedrørende forsvarets støjende aktiviteter på øvelsesområderne under udarbejdelse i Miljøstyrelsen. Dette kommende overordnede regelsæt vil således på baggrund af støjberegninger fra de aktiviteter, der foregår i det enkelte øvelsesområde, fastlægge nye støjkonsekvenszoner. Det tilstræbes under dette arbejde dels at tage størst muligt hensyn til de omkringboende, dels at der tages det fornødne hensyn til forsvarets uddannelsesbehov.

Når den nye beregningsmodel for støj fra de våben, der anvendes i disse områder, er endeligt fastlagt, vil Forsvarsministeriet tage skridt til, at netop Raghhammer Skydeterræn er blandt de første, der bliver støjberegnet, for dermed endeligt at fastlægge støjkonsekvenszonen omkring dette terræn.

Spm. nr. S 532

Til sundhedsministeren (17/11 95) af:

Martin Glerup (S):

»Betyder parallelimporten af medicin, at de direkte importører og den forskende, udviklen-

de medicinalindustri stilles dårligere set i forhold til parallelimportørerne, og hvilken betydning anser ministeren dette for at have med hensyn til de samlede samfundsøkonomiske konsekvenser?«

Begrundelse

Ud over interessen for at få så billige medicinpriser som muligt er det særdeles vigtigt, at konkurrencen på markedet er lige, og at den ikke forfordeler den forskende, udviklende del af aktørerne på området.

Det er vigtigt, at der til stadighed er mulighed for at udvikle mere effektive præparater til gavn for det sundhedsmæssige niveau i Danmark.

Svar (28/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Ved parallelimport forstås import af et allerede markedsført lægemiddel uden om de salgskanaler, der er aftalt af rettighedsindehaveren. Parallelimportens eksistensgrundlag er de forskellige priser, de samme lægemidler sælges til i forskellige lande. Parallelimportørerne køber lægemidler i de såkaldte lavprislande som f.eks. Belgien og Portugal og importerer dem til lande med højere priser som f.eks. Danmark.

Parallelimport er en følge af Traktatens krav om fri bevægelighed af varer over grænserne. På baggrund af en domstolsafgørelse har Kommissionen i 1982 beskrevet grundlaget for parallelimport herunder de retningslinjer, myndighederne skal følge for at leve op til Traktatens krav. Det er således ikke et nationalt anliggende at tillade eller forbyde parallelimport.

De første parallelimporterede lægemidler fik markedsføringstilladelse til det danske marked i 1990. Parallelimporten har bevirket et betydeligt prisfald på det danske lægemiddelmarked. Dette medfører i sagens natur alt andet lige, at producenternes og de oprindelige importørers dækningsbidrag falder for de lægemidler, der sættes ned i pris som følge af parallelimport.

De samlede samfundsøkonomiske konsekvenser heraf lader sig efter Sundhedsministeriets vurdering ikke opgøre.

Spm. nr. S 491

Til indenrigsministeren (15/11 95) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvor stort indkomstgrundlaget skal være, herunder hvordan indkomstgrundlaget opgøres, for at en herboende dansk statsborger kan opfylde sin forsørgerpligt i forbindelse med at hente sin i udlandet boende ægtefælle til Danmark, før Direktoratet for Udlændinge vil imødekomme en ansøgning herom?«

Begrundelse

Spørgeren er interesseret i at få oplyst, hvor stort indkomstgrundlaget skal være, og hvordan indkomstgrundlaget opgøres. Det ønskes oplyst, om der som indkomstgrundlag alene skal tages den skattepligtige indkomst, eller om den skattepligtige indkomst reguleres med skattemæssige reguleringer, f.eks. afskrivninger.

Svar (30/11 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Vurderingen af, om der er reelt grundlag for en herboende persons erklæring om at ville og kunne forsørge en ægtefælle, der ønskes familiesammenført, forudsættes foretaget af de sociale myndigheder, jf. herved bemærkningerne til lovforslag til lov nr. 482 af 24. juni 1992 om ændring af udlændingeloven.

Udlændingestyrelsen skal således til brug for behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring med en ægtefælle indhente en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt den herboende person er i stand til at forsørge ægtefællen. Det er forudsat, at kommunerne efter anmodning i de enkelte sager indgiver en klar indstilling til Udlændingestyrelsen, og at Udlændingestyrelsen bør kunne lægge denne udtalelse til grund ved sagens behandling.

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at de sociale myndigheders vurdering af en herboendes forsørgelsesevne ifølge bemærkningerne til lovforslag til lov nr. 482 bør tage udgangspunkt i den levestandard, der er sædvanlig her i landet.

Socialministeriet har med henblik på at lette de sociale myndigheders skøn i den forbindelse udarbejdet en vejledning om principperne for

vurderingen af forsørgelsesevnen (Socialministeriets vejledning nr. 138 af 31. juli 1992 om kommunernes medvirken i sager om familiesammenføring efter udlændingeloven m.v.).

Det fremgår af vejledningen, at en garant anses for at være i stand til at påtage sig forpligtelsen, når garantens indtægter overstiger – eller er lig med – summen af det beløb, som efter bistandslovens § 37 vil kunne udmåles i kontanthjælp til den herboende samt den kontanthjælp, som efter § 37 ville kunne udmåles til ansøgeren om familiesammenføring.

Det fremgår endvidere af Socialministeriets vejledning, at der ved vurderingen tages udgangspunkt i forholdene på det tidspunkt, hvor erklæringen afgives. Hvis de aktuelle indtægter ikke kan anses for at være et rimeligt udtryk for garantens fremtidige indtægtsforhold f.eks. på grund af ekstraordinære store indtægter, skattefradrag m.v., må forsørgelsesevnen vurderes på grundlag af et skøn over det forventede fremtidige indkomstniveau.

Spm. nr. S 547

Til trafikministeren (21/11 95) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget DSB's ekstraordinære udgifter til transport af passagerer og personale, der p.t. andrager 3,7 mio. kr. halvårligt, er formindsket i de forløbne 5 år?«

Begrundelse

I besvarelsen af 20. november 1995 af spørgsmål nr. S 397 oplyser ministeren, at der løbende arbejdes på at forbedre kvaliteten og nedbringe antallet af fejl, som medfører driftsforstyrrelser. Ministeren oplyser desuden, at en løbende overvågning af målsætningerne og direkte opfølgning, hvor det er nødvendigt, formindsker behovet for erstatningsbefordring.

Svar (1/12 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Udgifterne til erstatningsbefordring udgjorde i 1992 16,3 mio. kr., i 1993 14,7 mio. kr. og i 1994 19,5 mio. kr. Oplysninger på sammenligneligt

grundlag er desværre ikke umiddelbart tilgængelige længere tilbage i tid.

Spm. nr. S 570

Til miljø- og energiministeren (23/11 95) af:
Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren har kendskab til omfanget af miljøfarligt affald, der ulovligt føres over grænsen mellem Danmark og Tyskland, og om ministeren i benægtende fald vil iværksætte undersøgelser, der kan belyse omfanget?«

Begrundelse

Politiet i Padborg har udtalt til dagspressen, at transport af miljøfarligt affald over den dansk-tyske grænse formodes at være langt mere udbredt, end politiets stikprøvekontroller indikerer. Politiet antyder desuden, at stikprøvekontroller er nytteløse, da disse hurtigt rygtes i branchen og transporter så udsættes til senere.

Svar (30/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Miljøstyrelsen har over for mig oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen deltog mandag den 27. november 1995 i et orienteringsmøde i Storstrøms Amt om import af affald. På dette møde deltog bl.a. politiet fra Padborg.

Padborg Politi oplyste på mødet, at der i uge 47 var foretaget stikprøvekontrol ved den dansk-tyske grænse.

Resultatet af stikprøven var ifølge politiet, at reglerne for import af affald stort set overholdes. Politiet havde konstateret mindre fejl i de oplysninger, der skal følge transporter af grønt affald til nyttiggørelse på danske virksomheder. En mindre fejl var bl.a. tilfælde, hvor det ikke var angivet i fragtpapirerne, hvilken præcis nyttiggørelsesform affaldet skulle undergives.

Politiet konstaterede ingen overtrædelser af reglerne for import af orange eller rødt affald til nyttiggørelse.

Endelig oplyste politiet, at den foretagne stikprøvekontrol, der forløb over 2 dage, ikke kan give noget generelt billede af reglernes overhol-

delse i Danmark. Et bedre billede af situationen kræver, at stikprøvekontrol foretages ofte og ved alle grænseovergange.

Politiet oplyste endelig, at moderne kommunikationssystemer såsom mobiltelefoner vanskeliggør kontrollen, fordi det meget hurtigt bliver klart for alle parter, at der foretages kontrol med f.eks. affaldstransporter. Det bevirker ifølge politiet et relativt hurtigt fald i den grænseoverskridende trafik, som så igen stiger, når kontrollen er afsluttet.«

På baggrund af de oplysninger, der fra politiets side er fremkommet på mødet i Storstrøms Amt, har jeg bedt styrelsen om i samarbejde med politiet og tilsynsmyndighederne at drøfte, hvorledes stikprøvekontrol og tilsyn bedst tilrettelægges med henblik på at få en nærmere og mere dækkende belysning af, om EU's forordning om import og eksport af affald overholdes.

Endelig vil jeg nævne, at jeg netop har fremsat et ændringsforslag til miljøbeskyttelseslovens §§ 87 og 89. Ændringerne præciserer, at miljømyndighederne og politiet uden retskendelse kan ransage affaldstransporter på linje med, hvad man allerede kan i dag på privat og offentlig ejendom.

Spm. nr. S 550

Til undervisningsministeren (21/11 95) af:

Bruno Jerup (EL):

»Har ministeren planer om at lade ansvaret for tildeling af hjælpemidler, sekretærhjælp m.v. til handicappede studerende overgå fra de sociale myndigheder til Undervisningsministeriet, og hvilken tidsfrist opereres der i givet fald med i forhold til en eventuel overgang?«

Begrundelse

På DSI-Ungdoms konference den 14. oktober 1995 var der forlydende fremme bl.a. fra den af Undervisningsministeriet udsendte oplægsholder om, at der var overvejelser i retning af at overflytte det reelle ansvar fra de sociale myndigheder i kommunerne til Undervisningsministeriet og de enkelte uddannelsessteder, som har et langt bedre kendskab til de reelle behov for de handicappede studerende.

Svar (30/11 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Jeg er klar over, at handicappede studerende ikke på alle punkter behandles på lige fod med ikkehandicappede studerende, og at der for handicappede studerende i nogle tilfælde kan være problemer forbundet med at få det ønskede sæt af hjælpemidler stillet til rådighed. Der skal findes en løsning, og jeg agter at tage kontakt til socialministeren herom. Men det er ikke så ligetil. Jeg er ikke uden videre sikker på, at løsningen er at flytte ansvaret for tildeling af hjælpemidler fra de sociale myndigheder i den handicappede studerendes bopælskommune til Undervisningsministeriet. Og jeg vil meget nødig lave ændringer, som senere viser sig at stille de handicappede studerende dårligere, end de er i dag.

Spm. nr. S 566

Til socialministeren (22/11 95) af:

Bruno Jerup (EL):

»Finder ministeren det i tråd med bistandslovens intentioner, at en kommune lukker for bistandshjælp og udmåler overlevelseshjælp til en familie med tre mindreårige børn alene på grund af forældrenes vægring ved at deltage i et kommunalt beskæftigelsesprojekt?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af en konkret sag, hvor en familie med fem børn, heraf tre hjemmeboende, ikke længere får udbetalt kontanthjælp, men alene overlevelseshjælp.

Kommunen begrunder afgørelsen med, at forældrene ikke udnytter deres arbejdsmuligheder, idet de har afvist at deltage i et kommunalt beskæftigelsesprojekt, mens forældrene på deres side begrunder udeblivelserne med sygdom.

Den af kommunen førte sanktionspolitik synes særlig betænkelig, da der i familien er tre hjemmeboende børn, som kommer til at lide under den uholdbare økonomiske situation, forældrene står i.

Kommunen afviser også at dække begrundede enkeltudgifter såsom tøj til børnene under

henvisning til, at forældrene ikke har udnyttet deres arbejdsmuligheder.

Svar (28/11 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

En af betingelserne for at modtage kontanthjælp efter bistandsloven er ifølge § 40, stk. 1, nr. 1, at ansøgeren og en eventuel ægtefælle i tilstrækkelig grad har udnyttet deres arbejdsmuligheder.

Der kan således ikke ydes kontanthjælp til en person, der afslår et tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som den pågældende ikke efter en konkret vurdering har en rimelig grund til at afvise, så længe tilbudet fortsat står åbent for den pågældende. Hvis tilbudet senere er bortfaldet, og der derfor ikke eksisterer en valgmulighed for ansøgeren, ydes der kontanthjælp mod tilbagebetaling.

Ud over den her nævnte regel opregner § 40 andre eksempler, hvorefter rådighedsforpligtelsen kan anses for opfyldt. Det kan være sygdom, risiko for forringelse af helbred, manglende pasningsmuligheder for børn eller langvarigt fravær fra arbejdsmarkedet for en ægtefælle navnlig af hensyn til børnenes pasning.

Kommunalbestyrelsen er forpligtet til at påse, om rådighedsforpligtelsen kan anses for opfyldt. Hvis deltagelse i det kommunale beskæftigelsesprojekt afvises med henvisning til sygdom, kan der stilles krav om lægelig dokumentation herfor.

Hvis rådighedsbetingelsen ikke er opfyldt og kommunalbestyrelsen træffer beslutning om ophør af den løbende kontanthjælp, er der ikke hjemmel i loven til at udbetale såkaldt overlevelseshjælp.

Dette begreb findes overhovedet ikke i bistandsloven. Løbende hjælp kan kun ydes med de faste satser i § 37 samt særskilt eller i forbindelse med hjælp efter § 37 som en særlig støtte efter § 37 a, der udregnes efter reglerne i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 160 af 13. marts 1995.

Det nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, at kommunen også afviser at dække begrundede enkeltudgifter, såsom tøj til børnene, under henvisning til, at forældrene ikke har udnyttet deres arbejdsmuligheder.

Hertil kan det oplyses, at betingelsen i § 40 om udnyttelse af arbejdsmuligheder knytter sig til den løbende hjælp efter §§ 37 og 37 a. Imid-

lertid vil betingelserne i § 46 for at yde hjælp til børnetøj m.v. i et tilfælde som det beskrevne næppe være opfyldt, da hjælpen normalt kun kan ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses.

Kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 40 om at stoppe den løbende hjælp kan indbringes for de sociale ankemyndigheder, der bl. a. kan påse, om der er tale om et rimeligt tilbud, og om foranstaltningen har et beskæftigelsesfremmende indhold, eller om rådighedsforpligtelsen kan anses for opfyldt efter andre bestemmelser i § 40. Også afslaget på hjælp efter § 46 kan indbringes for ankemyndighederne. Kommunen er forpligtet til at yde familien ankevejledning.

Det skal fremhæves, at kommunalbestyrelsen ifølge bistandslovens § 28 er forpligtet til efter behov at yde familien rådgivning og vejledning for at hjælpe den over øjeblikkelige vanskeligheder med henblik på, at familien på længere sigt kan løse opståede problemer ved egen hjælp. Kommunalbestyrelsen er herudover i henhold til bistandslovens § 32 forpligtet til at føre tilsyn med de forhold, hvorunder børnene lever, og til at yde forældrene rådgivning og støtte samt eventuelt at træffe beslutning om nærmere undersøgelse af børnenes forhold med henblik på at træffe beslutning om nødvendige foranstaltninger for børnene.

Spm. nr. S 442

Til sundhedsministeren (10/11 95) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvad har ministerens mandat til sine 6 medlemmer i Hovedstadens Sygehusfællesskabs bestyrelse været i sagen om nedlæggelse af Kommunehospitalet, og har personalets, patienters og pårørendes indsamling af 100.000 underskrifter til fordel for bevarelse af Kommunehospitalet efterfølgende fået ministeren til at tage nogle initiativer i forhold til sine 6 repræsentanter i bestyrelsen?«

Begrundelse

Sjældent har man set en så stor folkelig opbakning til bevarelse af et sygehus som underskriftsindsamlingen til fordel for bevarelse af Kommunehospitalet. I den forbindelse mener

spørgeren, at ministeren bør fortælle, hvad hendes holdning er til Kommunehospitalets og dermed geriatriens fremtid i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Ministeren og regeringen har nemlig et medansvar for Kommunehospitalets fremtid, da ministeren har udpeget 6 medlemmer til Hovedstadens Sygehusfællesskabs bestyrelse. Disse har alle sagt ja til Hovedstadens Sygehusfællesskabs grovskitse og dermed Kommunehospitalets nedlæggelse. I den forbindelse skal det understreges, at loven om Hovedstadens Sygehusfællesskab har udstyret ministeren med instruktionsbeføjelse i forhold til sine 6 bestyrelsesmedlemmer.

Svar (21/11 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Hovedstadens Sygehusfællesskab offentliggjorde som bekendt den 15. juni en grovskitse til en sygehusplan, der blev udsendt i en bred høring.

Herefter blev det egentlige forslag til sygehusplan udarbejdet. Forslaget indebærer som bekendt en lukning af Kommunehospitalet.

Sygehusfællesskabets bestyrelse vedtog den 27. september at sende forslaget ud til høring med en understregning af forudsætningerne om, at de medicinske og fysiske forhold for geriatri og reumatologi efter udflytning fra Kommunehospitalet bliver mindst lige så gode som før, samt om, at de fysiske rammer og behandlingstilbud fremover bliver bedre på Sønderbro, end de er i dag på Kommunehospitalet, hvorfra psykiatrien skal flytte ud.

Den samlede høringsfase er endnu ikke afsluttet, og bestyrelsen for Sygehusfællesskabet forventer først at træffe beslutning om den endelige sygehusplan for Hovedstadens Sygehusfællesskab medio december.

Jeg har ikke fundet anledning til at give særlige instruktioner til de statslige repræsentanter i bestyrelsen vedrørende indholdet i det forslag til sygehusplan, som er udsendt til høring.

Hvorvidt der vil være behov for at give instruktioner, når sagen til december skal afgøres, er det naturligvis umuligt at sige noget om på nuværende tidspunkt. Det må bero på en samlet vurdering af den indstilling vedrørende sygehusplanen, der foreligger til bestyrelsesmødet.

Det er for mig ikke afgørende, hvor opgaverne løses, men at der sikres borgerne en god ser-

vice på de nævnte områder bl.a. ved at tilføre flere ressourcer til behandlingen af de mest almindelige sygdomme f.eks. til områderne geriatri og psykiatri.

Underskriftsindsamlingen til fordel for bevarelse af Kommunehospitaler har derfor ikke givet anledning til særlige initiativer i forhold til de statslige repræsentanter i bestyrelsen.

Spm. nr. S 539

Til skatteministeren (21/11 95) af:

Henriette Kjær (KF):

»Vil ministeren redegøre for, om det er i strid med EU-retten, herunder Traktatens artikel 92, når Kommunedata, som er i konkurrence med institutioner fra andre medlemsstater, ikke er skattepligtig af den del af omsætningen, som kommer fra Kommunedatas egne medlemmer?«

Svar (29/11 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Kommunedata I/S er efter det for mig oplyste et interessentskab med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark som deltagere. De to foreninger består af kommuner og amtskommuner.

Et interessentskab er ikke et selvstændigt skattesubjekt. En skattepligtig indkomst ved et interessentskabs aktivitet beskattes hos interessenterne. Det vil i dette tilfælde sige hos Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark.

Foreninger m.v., der ikke er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-5 b, og som ikke er omfattet af fondsbeskatningsloven, er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Skattepligten i medfør af denne bestemmelse omfatter alene indtægt ved erhvervs-mæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervs-mæssige virksomhed.

Ifølge selskabsskattelovens § 1, stk. 6, anses overskud, som de i § 1, stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, ikke som indvundet ved erhvervs-mæssig virksomhed.

Ifølge Traktatens artikel 92 er – bortset fra de i Traktaten hjemlede undtagelser – statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med Fællesmarkedet, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, er en generel bestemmelse, der gælder for alle foreninger m.v., der opfylder betingelserne for beskatning efter bestemmelsen. Bestemmelsen indeholder hverken formelt eller reelt en begunstiggelse af visse virksomheder eller visse produktioner.

Jeg mener derfor ikke, at beskatning af en forening, herunder Kommunedata, efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, er i strid med EU-retten.

Spm. nr. S 485

Til miljø- og energiministeren (14/11 95) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 1536 (samlingen 1994-95) oplyse, om danske myndigheder har afgivet indsigelse i VVM-høringen om projektet med uddybningen af sejlrenden i Wismar Bugt?«

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som det vil fremgå af mit svar på samme spørgers spørgsmål nr. S 486, er det udsendte høringsmateriale ifølge tysk lovgivning ikke tilgængeligt uden for Tyskland.

Ud over den opmærksomhed, som min henvendelse af 22. december 1994 til den tyske miljøminister, Angela Merkel, er udtryk for, er der – så vidt det er Miljøstyrelsen bekendt – da heller ingen danske myndigheder, der har afgivet indsigelser i forbindelse med VVM-høringen om projektet.

Spm. nr. S 486

Til miljø- og energiministeren (14/11 95) af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren oplyse, om man fra de tyske myndigheder har modtaget det i svar på spørgsmål nr. S 1536 (samlingen 1994-95) omtalte materiale fra Forbundsrepublikken Tyskland?«

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Som oplyst i svar af 19. maj 1995 på spørgsmål nr. S 1536 har Miljøstyrelsen henvendt sig til de tyske myndigheder med henblik på at fremskaffe det omtalte høringsmateriale.

Det har ved en fornyet telefonisk henvendelse til de lokale myndigheder vist sig, at høringsmateriale ifølge tysk lovgivning ikke er tilgængeligt uden for Tyskland, og dér normalt kun på lokalt plan.

Jeg skal beklage, at Miljøstyrelsen ikke i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. S 1536 tidlige har rykket de tyske myndigheder for det ønskede materiale, således at det over for spørgeren kunne oplyses, at materialet ikke er tilgængeligt uden for Tyskland.

Jeg har imidlertid bedt Miljøstyrelsen gøre endnu et forsøg på at fremskaffe høringsmateriale eller dele heraf fra de tyske myndigheder. Materialet vil i givet fald straks blive sendt til spørgeren.

Spm. nr. S 517

Til miljø- og energiministeren (17/11 95) af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Hvad er ministerens kommentarer til den kritik af regeringens CO₂-beregninger, som fremføres i Ingeniøren nr. 45 af 10. november 1995, side 4?«

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Beregningerne er foretaget af Finansministeriet, og jeg har derfor forelagt spørgsmålet for Finansministeriet, som har oplyst følgende:

»Den i Ingeniøren nævnte fejl i ADAM-databanken vedrørende erhvervenes energiforbrug var Finansministeriet bekendt, da CO₂-beregningerne til Finansredøgørelse 1995 blev udført.

Derfor blev energitallene for erhvervene skønsmæssigt korrigeret herfor ved udarbejdelse af figurer m.v., hvilket også fremgår af anmærkningerne til figur 2.23 i Finansredøgørelse 1995.

Selve beregningerne over CO₂-udledningen fra 1995-2005 er foretaget, så den fejlagtige stigning i erhvervenes energiforbrug ikke har fået signifikant indflydelse på kravene til erhvervenes energieffektivisering.

Fejlen i databanken gør det – desværre – ikke nemmere at opfylde målsætningen på CO₂-området end beskrevet i Finansredøgørelse 1995.«

Spm. nr. S 527

Til miljø- og energiministeren (20/11 95) af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Agtter ministeren at igangsætte videnskabelige undersøgelser af dioxinindholdet i grundvandet og risikoen for dioxiners optagelse i planter gennem rodnettet?«

Begrundelse

Af samråd om slam i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg torsdag den 16. november 1995 fremgik det, at disse to forhold teoretisk betragtedes som endog meget usandsynlige. Sådanne påstande om stoffers forventede opførsel i naturen har i en række tilfælde vist sig at være forskellige fra det forventede. Ministeren bedes derfor oplyse, om han vil undersøge, om der i den videnskabelige verden er gennemført undersøgelser, som afgørende kan afvise mulighederne af nedsivning af dioxin i det danske drikkevand og optagelse af dioxin i de planter, som indgår i vore fødevarer.

Svar (29/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Det er veldokumenteret, at et eventuelt dioxinindhold i slam er meget fast bundet til jordpar-

tikler og til selve slammet, idet dioxin har en ringe vandopløselighed. Sandsynligheden for en nedvaskning af dioxinerne til grundvandet anses derfor for meget lille.

Det er endvidere velkendt, at dioxiner i begrænset omfang kan optages i planter/afgrøder, men trods den vægtmæssigt betydelig større indtagelse af frugt, grønsager og kornprodukter kommer det dominerende bidrag til menneskers indtagelse af dioxiner fra fede fisk fra visse vandområder samt fra kød- og mælkeprodukter.

Undersøgelser af bl.a. levnedsmidler og modermælk tyder på, at menneskers belastning med dioxiner er faldende overalt i Europa i overensstemmelse med aftagende udledninger af dioxiner til atmosfæren.

Jeg finder på denne baggrund, at der ikke er behov for en særskilt undersøgelse på dette område.

Spm. nr. S 521

Til kulturministeren (17/11 95) af:

Ester Larsen (V):

»Kan ministeren oplyse, hvilke forudsætninger der ligger til grund for forøgelsen af konto 21.11.79.60. Reserve, øvrig drift – samt hvilke overvejelser ministeren har gjort sig om anvendelsen?«

Svar (29/11 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

På finanslovsforslaget for 1996 er der på underkonto 21.11.79.60. Reserve, øvrig drift optaget en bevilling på 15,1 mio. kr. På finanslovsforslaget blev en række bevillinger parkeret på denne driftsreserve, fordi udgiften ikke var endeligt fastsat.

På ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1996 er optaget bevillinger til konkrete projekter, der tilsammen medfører udgifter på 11,1 mio. kr. Pengene er taget fra ovennævnte driftsreserve, som derfor kun vil udgøre 4,0 mio. kr. på finansloven for 1996.

Reserven på 4,0 mio. kr. skal dække uforudsete udgifter i løbet af finansåret 1996.

Spm. nr. S 522

Til kulturministeren (17/11 95) af:

Ester Larsen (V):

»Kan ministeren oplyse, hvilke principper som vil ligge til grund for fordeling af konto 21.21.05.10.54. Kunstnerstøtte (reservationsbevilling)?«

Svar (28/11 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Udmøntningen af bevillingen beror på overvejelser om nye initiativer inden for hele kunststøtteområdet, herunder bl.a. arbejdsrolegater for kunstnere samt litteraturstøtte. En del af bevillingen vil blive udmøntet på afsluttende ændringsforslag i forbindelse med forslaget til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond, mens resten ventes udmøntet på forslag til til lægsbevillingslov for 1996.

Spm. nr. S 523

Til kulturministeren (17/11 95) af:

Ester Larsen (V):

»Kan ministeren oplyse om årsagerne til, at konto 21.31.05.70.74. Forskningsbiblioteker, reserver og budgetregulering, er udgået i regeringens finanslovsforslag for 1996, men indgår i overslagsårene fra 1998?«

Svar (28/11 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

På forslag til finanslov for 1996 har Kulturministeriet afsat særbevillinger til sine forskningsbiblioteker for at styrke deres muligheder for at foretage bogkøb og opretholde abonnementer på udenlandske tidsskrifter. Disse særbevillinger er afsat som kompensation for dels prisstigninger på tidsskrifter og bøger, der overstiger den almindelige bevillingsopregning, og dels det øgede lånerpres, som er en følge af meroptag af studerende. Bevillingen på konto 21.31.05.70.74. Forskningsbiblioteker, udgør i 1996 og 1997 18,3 mio. kr. årligt. Disse bevillinger er, sammen med særbevillinger under konto 21.31.02. Statslige forskningsbiblioteker, materi-

aleanskaffelser, fordelt for 1996 og 1997 mellem Det Kongelige Bibliotek, Danmarks Natur- og Lægevidenskabelige Bibliotek, Odense Universitetsbibliotek, Statsbiblioteket og Kunstakademiets Bibliotek for at lette bibliotekernes planlægning af køb af bøger og tidsskrifter. Fra 1998 vil disse bevillinger blive fordelt ud fra en samlet analyse af bibliotekernes opgaver og udlån.

Spm. nr. S 524

Til kulturministeren (17/11 95) af:

Ester Larsen (V):

»Kan ministeren uddybe bemærkningen i regeringens finanslovsforslag for 1996 vedrørende konto 21.23.59.20.54: »Støtten vil fra og med finansåret 1996 blive ydet af tips- og lottomidler vedrørende alment kulturelle formål«, og herunder fremkomme med oplysningerne om de resterende besparelser, som påtænkes finansieret over tips- og lottomidler?«

Svar (28/11 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Kulturministeriet tilstræber at samle en række bevillinger, som typisk har karakter af puljer, som efterfølgende fordeles til konkrete modtagere, under tips- og lottomidlerne. En meget betydelig del af tips- og lottomidlerne anvendes allerede til sådanne puljer. Samtidig har ministeriet besluttet, at to tipsbevillinger, som har karakter af ordinære driftsudgifter, bør optages på finanslovsforslaget for 1996.

På finanslovsforslaget for 1996 har ministeriet foretaget de overførsler, som fremgår af nedenstående oversigt.

	1996
Fra tips til finanslov	
Dansens Hus, drift	500.000
Udstillingsbygningen ved Charlottenborg	1.250.000
Sum	1.750.000
Fra finanslov til tips	
21.11.15.10. Kulturaftaler	-3.700.000
21.23.59.20. Amatørteatervirksomhed	-2.900.000
21.23.43.20. Særlig statstilskud til rejseomkostninger	-800.000
21.24.15.30. Kopifond	-2.000.000
21.31.03.40. Andre særlige grupper	-2.800.000
Sum	-12.200.000
Total, nettooverførsel fra finanslov til tips	-10.450.000

Ad spm. nr. S 2596

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et i folketingssamlingen 1994-95 af medlem af Folketinget Jens Løgstrup Madsen (V) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 7185, var sålydende:

Til justitsministeren (12/9 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Kan private erhvervsvirksomheder på samme måde som Post Danmark nøjes med at overholde det generelle sigte med lov om vagt virksomhed, eller gælder princippet om lighed for loven ikke på dette område?«

Supplerende svar (10/11 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det overordnede formål med lov om vagt virksomhed er – gennem en retlig regulering af den virksomhed, der udøves af private vagtselskaber – at sikre, at sådan virksomhed udøves på en forsvarlig og betryggende måde. Lovens hovedprincip er derfor, at vagt virksomhed kun

kan udøves, hvis der foreligger offentlig autorisation. Den, der har autorisation til at drive vagtvirksomhed, skal endvidere sørge for, at virksomhedens personale er godkendt, inden ansættelsen træder i kraft.

De former for vagtvirksomhed, der er omfattet af loven, er beskrevet i lovens § 1.

Efter lovens § 1, stk. 2, er ikkeerhvervsmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, dog kun omfattet af reglerne om vagtvirksomhed, i det omfang dette bestemmes af justitsministeren.

Det afgørende for, om Post Danmark umiddelbart er omfattet af lov om vagtvirksomhed, er herefter i første række, om Post Danmark kan siges at være en statslig myndighed i lovens forstand.

Post Danmark er oprettet ved lov nr. 88 af 8. februar 1995 om Post Danmark. Det fremgår af lovens § 1, at Post Danmark skal drive postvirksomhed på forretningsmæssigt grundlag, og at Post Danmark kan oprette datterselskaber. Af lovens forarbejder fremgår det bl.a., at Post Danmark skal have »en sådan grad af kommerciel bevægelsesfrihed, at virksomhedens ledelse har mulighed for at iværksætte de forretningsmæssige initiativer, der måtte være nødvendige for at kunne opfylde kundernes behov og for at kunne begå sig i konkurrencen på distributions- og kommunikationsmarkedet«.

Det myndighedsbegreb, der anvendes i den almindelige offentligtretlige lovgivning – f.eks. offentlighedsloven, forvaltningsloven og loven om Folketingets Ombudsmand – bygger på en såkaldt organisatorisk afgrænsning. Det betyder, at der som udgangspunkt lægges afgørende vægt på, om institutionen er oprettet på offentligtretligt eller på privatretligt grundlag. Kun i tilfælde, hvor den organisatoriske bedømmelse giver anledning til tvivl, tillægges det betydning, hvilken form for virksomhed der udøves.

Efter § 11, stk. 5, i lov om Post Danmark gælder forvaltningsloven, offentlighedsloven og ombudsmandsloven ikke for den virksomhed, der udøves af Post Danmark. Denne bestemmelse forudsætter således, at Post Danmark – hvis man ikke havde gennemført en særlig regulering af spørgsmålet – ville være omfattet af disse love, og at Post Danmark således er en del af den offentlige forvaltning. Dette støttes også af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen. Heri anføres det, at Post Danmark »i kraft af sin status som selvstændig offentlig

virksomhed oprettet ved lov (ville) være omfattet af de nævnte love«.

Der er således næppe tvivl om, at Post Danmark er en offentlig – statslig – myndighed i den almindelige offentligtretlige lovgivnings forstand.

Spørgsmålet er herefter, om udtrykket »statslig myndighed« i lov om vagtvirksomhed har en anden betydning.

Selve lovens ordlyd – »vagtvirksomhed, der udøves af statslig myndighed« – giver efter Justitsministeriets opfattelse grundlag for at antage, at det er den organisatoriske status og ikke den virksomhed, som institutionen udøver, der er afgørende.

Endvidere fremgår det af lovens forarbejder, jf. betænkning nr. 1048/1985 om vagtvirksomhed, at politiets virksomhed således (selvsagt) ikke er omfattet af loven. Det samme gælder anden vagtvirksomhed, der udføres af ansatte i stat, amtskommuner og primærkommuner. Det tilføjes i den forbindelse, at dette gælder, »uanset om (myndighedens) virksomhed kan betegnes som erhvervsmæssig eller ej«.

På denne baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at Post Danmark, der er oprettet ved lov, og som i lovens § 4, stk. 1, er betegnet som en offentlig virksomhed, er en statslig myndighed i den forstand, hvori loven om vagtvirksomhed anvender udtrykket.

Post Danmark er således efter Justitsministeriets opfattelse ikke umiddelbart omfattet af lov om vagtvirksomhed, og Post Danmark kan derfor uden autorisation udøve den virksomhed, der er omfattet af loven.

Som det fremgår, indeholder lov om vagtvirksomhed, § 1, stk. 2, en hjemmel for Justitsministeriet til administrativt at bestemme, at loven helt eller delvis skal gælde for bl.a. statslige myndigheder. Såfremt der er et behov for det, vil Justitsministeriet derfor sammen med Rigspolitichefen og Trafikministeriet overveje, om denne bestemmelse bør bringes i anvendelse over for Post Danmark.

Spm. nr. S 363

Til indenrigsministeren (6/11 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Kan en kommune i henhold til kommunalfuldmagten drive et kommercielt fitnesscenter?«

Begrundelse

Flere kommuner er begyndt at drive kommercielle fitnesscentre. Denne aktivitet udøves i direkte konkurrence med private fitnesscentre. De kommunale fitnesscentre modtager ofte direkte eller indirekte kommunal støtte. Derfor er der tale om konkurrenceforvriddning. Det er derfor af vigtighed at få fastslået, om den kommunale kommercielle fitnesscentervirksomhed er i overensstemmelse med kommunalfuldmagten.

Svar (20/11 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan oplyse, at Indenrigsministeriet for øjeblikket behandler en sag om Københavns Kommunes engagement i driften af nogle motions- og fitnesscentre, herunder spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om kommerciel virksomhed.

Jeg finder det rigtigst, at min besvarelse af det stillede spørgsmål afventer Indenrigsministeriets behandling af den pågældende sag.

Jeg forventer, at Indenrigsministeriets udtalelse i sagen vil kunne afgives i løbet af 2-3 måneder, og jeg vil da tilsende spørgeren en kopi heraf.

Spm. nr. S 364

Til indenrigsministeren (6/11 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvilke klager over kommerciel kommunal fitnesscentervirksomhed har Indenrigsministeriet modtaget, og hvordan er disse klager blevet besvaret?«

Svar (20/11 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan oplyse, at Indenrigsministeriet – ud over den sag, som jeg har nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 363 – har modtaget to henvendelser vedrørende kommuners engagement i motions- og fitnesscentre.

Indenrigsministeriet har den 22. september 1991 modtaget en henvendelse fra et privat

motionscenter om, hvorvidt Albertslunds Kommunes drift af et svømme- og motionscenter påfører klagerens sol- og motionscenter uretmæssig konkurrence. Klagen blev af Indenrigsministeriet oversendt til Tilsynsrådet for Københavns Amt, der fører tilsynet med Albertslund Kommune. Tilsynsrådet har i en udtalelse af 23. juni 1992 om sagen konkluderet, at kommunens drift af en motionsafdeling i tilknytning til den kommunale svømmehal er en lovlig kommunal virksomhed.

Indenrigsministeriet har endvidere den 16. februar 1995 modtaget en henvendelse fra Kalundborg Kommune i anledning af, at Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt havde meddelt kommunen, at dens drift af et motionscenter i kommunen var ulovlig. I anledning af Kalundborg Kommunes henvendelse til Indenrigsministeriet vedtog tilsynsrådet at tage sagen op til fornyet behandling. Indenrigsministeriet har på den baggrund ikke foretaget sig videre i sagen. Tilsynsrådet har herefter i en udtalelse af 15. juni 1995 konkluderet, at kommunens drift af motionscenteret må betegnes som en lovlig accessorisk virksomhed.

Ad spm. nr. S 448

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Jens Løgstrup Madsen (V) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 1255, var sålydende:

Til justitsministeren (10/11 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»I hvilket omfang hæfter staten for den gæld, som Post Danmark stifter?«

Supplerende svar (27/11 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som det fremgår af Justitsministeriets foreløbige besvarelse af 17. november 1995, har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Trafikministeriet.

I Trafikministeriets udtalelse er bl.a. anført følgende:

»Det følger af lov om Post Danmark (nr. 88 af 8. februar 1995) § 4, stk. 1, at Post Danmark er en *selvstændig* offentlig virksomhed, af § 6, stk. 3, at Post Danmarks formue holdes *adskilt* fra statens formue, og af lovens § 7, stk. 1, at Post Danmark betaler staten et beløb for overdragelsen af postvæsenet og at staten indskyder et resterende beløb som *ansvarlig egenkapital (apportindskud)*.

Af de almindelige bemærkninger til ovennævnte lov fremgår det af afsnit B: »Eftersom postvæsenet skal kunne handle mere kommercielt, bør postvæsenet også påtage sig en egenrisiko. Virksomheden skal således selv hæfte for lån og andre forpligtelser, både af hensyn til skatteborgerne og af hensyn til ligestilling med konkurrenterne.«

Af specielle bemærkninger til § 4, stk. 1, fremgår det: »Det følger af Post Danmarks etablering som en selvstændig offentlig virksomhed, at Post Danmark i retlig henseende bliver en fuldgyldig juridisk person. . . . Post Danmark vil som en juridisk enhed kunne optræde selvstændigt i ethvert retsforhold. . . .«

Af specielle bemærkninger til § 6, stk. 1, fremgår det: »Da Post Danmark etableres som en selvstændig juridisk enhed og agerer uden statens økonomiske hæftelse eller garanti, er der tale om et debitorskifte.«

Disse ovenstående henvisninger er blot nogle udpluk fra lovforarbejderne, hvoraf det efter vores opfattelse klart fremgår, at hensigten har været, at Post Danmarks formue og statens formue skal være klart adskilt, og at Post Danmark kun hæfter med egen formue.«

Spm. nr. S 529

Til udenrigsministeren (20/11 95) af:
Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil udenrigsministeren redegøre for sammenhængen mellem bestemmelserne om positiv særbehandling i Europarådets rammekonvention fra 1995 om beskyttelse af nationale mindretal og de generelle frihedsrettigheder i den europæiske menneskerettighedskonvention samt for den danske regerings stillingtagen til denne sammenhæng i forbindelse med vedtagelsen af rammekonventionen?«

Svar (30/11 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, der blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 1. februar 1995, indeholder i artikel 4, stk. 2, en bestemmelse, hvorefter deltagerstaterne om nødvendigt skal tage passende forholdsregler med henblik på inden for alle områder af det økonomiske, sociale, politiske og kulturelle liv at fremme den fulde og effektive ligestilling mellem personer, der tilhører et nationalt mindretal, og personer, der tilhører flertallet. I denne henseende skal de tage passende hensyn til de særlige forhold, som personer, der tilhører nationale mindretal, lever under. I artikel 4, stk. 3, fremhæves, at de forholdsregler, der tages i overensstemmelse med foranstående, ikke må anses for diskrimination.

Bestemmelsen er indsat i rammekonventionen under hensyn til, at der i visse henseender kan være et behov for indførelse af særlige foranstaltninger for personer, der tilhører et nationalt mindretal, med henblik på, at de kan opnå reel ligestilling med personer, der tilhører flertallet. Bestemmelsen tilsigter således at sikre princippet om lighed og ikkediskrimination for de personer, der er omfattet af konventionen, men rækker videre end de grundlæggende frihedsrettigheder, der er nedfældet i den europæiske menneskerettighedskonvention. Det bemærkes i denne forbindelse, at den ikkediskriminationsbestemmelse, der indeholdes i artikel 14 i sidstnævnte konvention, kun omfatter de i denne konvention indeholdte rettigheder og friheder.

Da formålet med den omhandlede bestemmelse som nævnt er at skabe en særlig beskyttelse for personer, der tilhører et nationalt mindretal, har regeringen kunnet tilslutte sig den.

Spm. nr. S 530

Til udenrigsministeren (20/11 95) af:
Jens Løgstrup Madsen (V):

»Er de etniske mindretal i Danmark, som er opstået på grund af indvandring af gæstearbejdere og flygtninge, omfattet af Europarådets rammekonvention fra 1995 om beskyttelse af nationale mindretal?«

Svar (30/11 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, der blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 1. februar 1995, indeholder ingen definition af, hvad der skal forstås ved begrebet nationalt mindretal i konventionens betydning. Det fremgår imidlertid af konventionens forarbejder, at man i særlig grad har tænkt på beskyttelsen af de nationale mindretal, som omvæltningerne i den europæiske historie har skabt i Europa, og som er af afgørende betydning for stabiliteten og freden i Europa.

Der henvises i denne forbindelse til den erklæring om nationale mindretal, der blev vedtaget af Europarådets stats- og regeringschefer på Europarådets topmøde i Wien i oktober 1993, i hvilken Europarådets ministerkomité bl.a. blev anmodet om at udarbejde udkast til den omhandlede rammekonvention.

Spm. nr. S 543

Til arbejdsministeren (21/11 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil Arbejdsmarkedsstyrelsen gennemføre Amandaprojektet inden for den fastlagte tidsplan?«

Svar (29/11 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Arbejdsmarkedsstyrelsen fik den 7. marts 1995 bemyndigelse til at iværksætte udbud vedrørende udviklingen af et nyt edb-system kaldet AMANDA (ArbejdsMARKedets Nye DATABASE). Udbudsforretningen gennemførtes efter EU's regler herfor af Arbejdsmarkedsstyrelsen med bistand fra Kammeradvokaten og 2 konsulentfirmaer.

Den opstillede tidsplan, hvorefter første fase skulle sættes i drift primo 1997, har indtil nu været overholdt. Imidlertid har den ene af de to tilbudsgivere netop trukket sit tilbud tilbage. Arbejdsmarkedsstyrelsen er herefter af den opfattelse, at det vil være nødvendigt at justere den opstillede tidsplan.

Spm. nr. S 584

Til justitsministeren (23/11 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hæfter staten for den gæld, som Post Danmark stifter?«

Begrundelse

Justitsministeriet har i besvarelsen af spørgsmål nr. S 2596 i folketingsåret 1994-95 konkluderet, at Post Danmark er en statslig myndighed i den almindelige offentligtretlige lovgivningsforstand. Ligeledes har Justitsministeriet i besvarelsen af spørgsmål nr. S 447 oplyst, at staten hæfter for offentlige myndigheders gæld. På denne baggrund må det konkluderes, at staten hæfter for Post Danmarks gæld. Justitsministeriet bedes bekræfte denne konklusion.

Svar (1/12 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det her rejste spørgsmål vedrørende Post Danmark er stillet den 23. november 1995. Spørgsmålet er stort set identisk med spørgsmål nr. S 448 af 13. november 1995, der blev endeligt besvaret den 26. november 1995.

Justitsministeriet kan derfor henvise til den nævnte besvarelse af 26. november 1995. I besvarelsen gengives en udtalelse fra Trafikministeriet, hvorunder lov om Post Danmark henholder. Det fremgår af udtalelsen, at det i forarbejderne til lov om Post Danmark bl.a. er anført, at Post Danmark selv hæfter for lån og andre forpligtelser, og at virksomheden etableres som en selvstændig juridisk enhed, der agerer uden statens økonomiske hæftelse eller garanti.

Spm. nr. S 565

Til justitsministeren (22/11 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Vil ministeren på baggrund af svaret fra ministeren på spørgsmål nr. S 422 oplyse, hvilken praksis der skal følges i en sag fra Holbæk politikreds, hvor to mennesker blev dræbt ved en trafikulykke, og en udenlandsk chauffør efter at have betalt 1.700 kr. i bøde kunne køre videre,

og vil ministeren oplyse, om han finder fremgangsmåden for rimelig?»

Begrundelse

Der henvises til artikel i Holbæk Amts Venstreblad mandag den 6. november 1995.

Foreløbigt svar (1/12 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politimesteren i Holbæk, Statsadvokaten for Sjælland m.v. og Rigsadvokaten om en udtalelse.

Når udtalelserne foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 577

Til miljø- og energiministeren (23/11 95) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Kan ministeren bekræfte borgmester Per Madsens udtalelser i Erhvervsbladet den 23. november d.å., hvor han beskylder embedsmændene i Landsplankontoret under Miljøministeriet for at favorisere statsministerens og miljøministerens opstillingskredse, når det gælder kommunernes erhvervsudviklingsplaner?«

Svar (30/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Naturligvis har en sådan beskyldning intet på sig.

Det fremgår af artiklen, at Per Madsen er utilfreds med, at der ikke kan inddrages nye erhvervsarealer i Ishøj Kommune. Men – som anført i mit svar til Per Madsen i Erhvervsbladet 27. november 1995 – er det regionplanen, som hindrer nyudlæg af erhvervsarealer i Ishøj.

Regionplanen er lavet af Københavns Amt og ikke af mit ministerium. Ministeriet går imidlertid ind for den politik, som amtet og tidligere Hovedstadsrådet har lagt til grund for regionplanlægningen: at byudviklingen skal ske i byfingrene langs S-banerne, og at de grønne

kiler imellem fingrene skal friholdes for bebyggelse.

Per Madsen begrundet ønsket om nye erhvervsarealer i Ishøj Kommune med kommunens høje arbejdsløshedstal. Men arbejdsløsheden i hovedstadsområdet og i Ishøj skyldes ikke mangel på erhvervsarealer. Også i kommuner nær Ishøj er der ledige arealer. Derfor er der ingen grund til nyudlæg i Ishøj Kommune og ingen grund til at angribe Københavns Amt og mit ministerium for at forhindre det.

Spm. nr. S 548

Til skatteministeren (21/11 95) af:

Flemming Oppfeldt (V):

»Vil der efter ministerens opfattelse blive bygget færre lavprisindebutikker og storcentre, hvis afskrivningen på detailhandelsbutikker blev ændret til at være omfattet af afskrivningslovens § 18, stk. 3, og hvad vil konsekvensen være for den eksisterende detailhandel?«

Begrundelse

Spørgeren er ikke tilfreds med ministerens besvarelse af 6. november 1995 af spørgsmål nr. S 283 og vil gerne bede ministeren om et mere uddybende svar på spørgsmålet.

Svar (4/12 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter bestemmelsen i afskrivningslovens § 18, stk. 3, kan afskrivning ikke foretages på kontorbygninger eller bygninger, der anvendes til beboelse eller hertil knyttede formål. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at kontorbygninger eller kontorlokaler, der er beliggende i eller i umiddelbar tilknytning til driftsbygninger inden for eksempelvis industri og håndværk og tjener driften af den virksomhed, hvortil disse bygninger anvendes, afskrives sammen med disse bygninger.

Såfremt afskrivningsreglerne måtte blive ændret, således at »afskrivningen på detailhandelsbutikker« herefter skal »være omfattet af afskrivningslovens § 18, stk. 3,« må det, som jeg forstår spørgsmålet, indebære, at der ikke kan

afskrives på detailhandelens butikker. Det har jeg allerede meddelt spørgeren i mit svar af 6. november 1995 på spørgsmål nr. S 283.

Et sådant eventuelt forbud mod afskrivning på detailhandelens butikker vil ramme såvel de såkaldte storcentre som butikker inden for den mindre detailhandel. For den eksisterende detailhandel vil et sådant forbud betyde, at der ikke vil kunne afskrives på fremtidige forbedringer, ombygninger eller tilbygninger endsigse helt nyopførte butiksbygninger.

Et forbud mod, at der afskrives på butikker inden for detailhandelen, vil generelt indebære, at rentabiliteten ved nyinvesteringer – det være sig i form af forbedringer, ombygninger, tilbygninger eller helt nyopførte butiksbygninger – alt andet lige vil blive dårligere. Dette kan i sig selv meget vel tænkes at ville indebære, at der bliver bygget færre lavprisvarehuse og storcentre samtidig med, at bygningsinvesteringerne inden for den øvrige detailhandel også bliver påvirket negativt. Jeg har dog ikke nogen bestemt viden herom, da der indgår en lang række andre faktorer i vurderingen af, om der skal etableres nye lavprisvarehuse og storcentre samt foretages bygningsinvesteringer inden for den øvrige detailhandel.

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 283, skal jeg gentage, at jeg ikke har planer om at fjerne adgangen til afskrivning på driftsbygninger inden for butikshandel.

somhed i kommercielt øjemed, er udelukket fra tilskud og lokaleanvisning efter folkeoplysningsloven.

Det er endvidere præciseret, at det er en betingelse for at være tilskudsberettiget, at der er deltager- eller medlemsindflydelse på kredsens ledelse, hvilket også skal ses i sammenhæng med udelukkelse af kommercielle virksomheder fra folkeoplysningslovens område.

Ved vurderingen af, om en kreds er en kommerciel virksomhed, må bl.a. indgå overvejelser om, hvorledes den anvender et eventuelt over-skud, som er opstået ved den folkeoplysende virksomhed, idet et sådant i givet fald skal tilfalde den folkeoplysende virksomhed.

I folkeoplysningsloven er kredsen fastholdt som overbegreb for tilskudsmodtagere efter loven. Etablerer et privat motionscenter sig som kreds efter folkeoplysningsloven, skal der bag initiativet stå mindst 5 personer, blandt hvilke én person med bopæl i kommunen er ansvarlig over for kommunalbestyrelsen for anvendelse af modtagne tilskud og anviste lokaler m.v. samt for regnskab og dokumentation for virksomheden. Opfylder kredsen dette, vil den på lige fod med andre kredse være tilskudsberettiget og have adgang til lokaler, såfremt den tilbyder folkeoplysende virksomhed efter folkeoplysningsloven og er hjemmehørende i kommunen.

Spm. nr. S 559

Til undervisningsministeren (22/11 95) af:

Flemming Oppfeldt (V):

»Hvad har regeringen tænkt sig at foretage sig over for de private motionscentre, der omdannes til foreninger og dermed er berettiget til offentlig støtte i henhold til folkeoplysningsloven?«

Svar (30/11 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Ved lov nr. 445 af 14. juni 1995 om ændring af lov om støtte til folkeoplysning er det netop blevet tydeliggjort, at kommerciel virksomhed, herunder folkeoplysende undervisning eller aktivitet oprettet og drevet som forretningsvirk-

Spm. nr. S 560

Til undervisningsministeren (22/11 95) af:

Flemming Oppfeldt (V):

»Hvilke konkurrenceregler skal afgøre, hvorvidt kommuner kan nægte at godkende proformaforeninger?«

Svar (30/11 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg henviser til mit svar på det af spørgeren den 22. november 1995 stillede spørgsmål nr. S 559, hvoraf kravene til en kreds for at være tilskudsberettiget og have adgang til lokaler m.v. efter folkeoplysningsloven fremgår.

Jeg kan tilføje, at det efter folkeoplysningsloven er det lokale folkeoplysningsudvalg, der træffer afgørelse om tilskudsberettiget virksomhed efter loven, herunder om kravene til en

kreds er opfyldt, eller om der er tale om profor-
maforeninger.

Spm. nr. S 501

Til miljø- og energiministeren (16/11 95) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at
bekæmpelsesmiddelstatistikken fremover
offentliggøres så hurtigt som muligt, dvs. senest
3 måneder efter årets udgang?«

Begrundelse

Miljøstyrelsen har for både 1992 og 1993 været
forsinket med bekæmpelsesmiddelstatistikken.
Det har været begrundet med edb-problemer,
men også statistikken for 1994 er forsinket. I
skrivende stund er den endnu ikke udkommet
og dette til trods for, at landbrugets organisatio-
ner gentagne gange har bedt om en oppriorite-
ring af statistikarbejdet på netop dette område.
Det er vigtigt, at Folketinget får denne statistik
så hurtigt som muligt, således at den kan danne
grundlag for kommende drøftelser af pesticid-
afgifter på et aktuelt grundlag.

Bekæmpelsesmiddelstatistikken hører natur-
ligvis hjemme under Danmarks Statistiks regi.
Her har man den fornødne ekspertise til afvik-
ling af statistiske opgaver, hvilket også gælder
bekæmpelsesmiddelstatistikken.

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Godkendelsesindehaverne skal hvert år indbe-
rette størrelsen af det årlige salg af bekæmpel-
sesmidler til Miljøstyrelsen. Disse indberetnin-
ger danner baggrund for opkrævning af den 3
pct.s afgift, der for nærværende er på bekæmpel-
sesmidler. Skæringsdatoen for indberetnin-
gen er 1. februar. Hvert år er der imidlertid fir-
maer, som ikke overholder fristen. Det betyder,
at der først i løbet af marts måned foreligger
indberetninger af salget for samtlige bekæmpel-
sesmidlers vedkommende.

I forbindelse med ikrafttrædelse af lov om
afgift på bekæmpelsesmidler skal godkendelse-
sindehaverne fra og med 1996 indberette den

afgiftspligtige omsætning til de statslige told-
og skattemyndigheder. Endvidere skal godken-
delsesindehaverne i forbindelse med opkræv-
ning af en afgift på 500 kr. pr. godkendelse årligt
indberette til Miljøstyrelsen, hvilke mængder
der er solgt.

Bekæmpelsesmiddelstatistikken, der bygger
på ovennævnte indberetninger, indeholder for-
uden en oversigt over det samlede årlige salg af
godkendelsespligtige bekæmpelsesmidler også
en opgørelse af landbrugets anvendelse af
bekæmpelsesmidler opgjort som mængde
aktivstof og som behandlingshyppighed.

Beregningerne vedrørende behandlingshypp-
igheden udføres af et konsulentfirma (Cowi-
consult) på basis af indberetningerne og edb-
beregninger fra Miljøstyrelsen.

Da det samlede salg af bekæmpelsesmidler
først foreligger i løbet af marts måned, og da der
først herefter kan foretages en opgørelse af
behandlingshyppigheden, er det ikke muligt at
offentliggøre bekæmpelsesmiddelstatistikken
3 måneder efter årets udgang.

Et centralt element i pesticidhandlingsplanen
er, at forbruget af bekæmpelsesmidler skal
reduceres væsentligt. Ikke mindst på den bag-
grund er det vigtigt, at forbrugsudviklingen føl-
ges nøje. Jeg finder det derfor hensigtsmæssigt,
at bekæmpelsesmiddelstatistikken udkommer
så hurtigt, som det er praktisk muligt.

Miljøstyrelsen har i den forbindelse oplyst, at
statistikken for 1995 forventes at kunne færdig-
gøres i løbet af sommeren 1996.

For god ordens skyld skal jeg afslutningsvis
gøre opmærksom på, at statistikken for 1994
blev offentliggjort og oversendt til Folketingets
Miljø- og Planlægningsudvalg den 6. november
1995.

Spm. nr. S 502

Til miljø- og energiministeren (16/11 95) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Har ministeren planer om at lade bekæmpel-
sesmiddelstatistikken udarbejde af Danmarks
Statistik, således at statistikken bliver offentlig-
gjort af en neutral instans senest 3 måneder efter
årets udgang?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 501.

Svar (27/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som oplyst i besvarelsen af spørgsmål nr. S 501 er det ikke muligt at offentliggøre bekæmpelsesmiddelstatistikken 3 måneder efter årets udgang.

Oplysninger om salget af bekæmpelsesmidler indrapporteres, som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 501, til Miljøstyrelsen, der er ansvarlig for offentliggørelse af bekæmpelsesmiddelstatistikken.

Danmarks Statistik behandler i dag forbruget af bekæmpelsesmidler i publikationerne »Statistiske Efterretninger Miljø« og »Nyt fra Danmarks Statistik«.

Jeg har ikke nogen aktuelle overvejelser eller planer om at ændre på disse procedurer.

Spm. nr. S 544

Til miljø- og energiministeren (17/11 95) af: **Hans Christian Schmidt (V):**

»Kan ministeren bekræfte, at der ingen undersøgelser foreligger, der belyser, om dioxin kan trænge ned i grundvandet eller kan optages i afgrøder på markerne, og hvad agter ministeren i bekræftende fald at gøre for at fremskaffe en sådan undersøgelse?«

Svar (29/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal hermed tillade mig at henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 527.

Spm. nr. S 545

Til miljø- og energiministeren (17/11 95) af: **Hans Christian Schmidt (V):**

»Kan ministeren bekræfte, at der ikke dannes dioxin i renseanlæggene og samtidig bekræfte, at der løbende på Marselisborg rensningsanlæg i Aarhus er målt dioxin i spildevandsslam siden 1933, og hvornår er ministeren blevet bekendt med disse målinger?«

Begrundelse

I Morgenavisen Jyllands-Posten den 16. november 1995 er en driftsleder på Marselisborg rensningsanlæg i Aarhus citeret for: »I øvrigt kunne vores laboratoriechef fortælle, at man har målt dioxin i slam siden 1933.«

Svar (1/12 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg kan hverken be- eller afkræfte, at der ikke dannes dioxin i renseanlæg.

Miljøstyrelsen har oplyst, at de gennemførte målinger på tre renseanlæg alene er foretaget på spildevandsslam og ikke på spildevandet, hverken i indløb eller udløb. Det er således ikke muligt at konstatere, om der er tale om dannelse af dioxin i kloakledningerne eller i renseanlæggene, eller om der er tale om tilledning af dioxin med husholdningsspildevandet, industrispildevandet eller med regnvandet.

Alle undersøgelser tyder på, at den væsentligste kilde til dannelse og spredning af dioxiner er forbrænding. Niveaue af de fundne dioxinkoncentrationer i slam er som forventet ud fra en faglig vurdering af dioxineksponeringen over Danmark, og en sandsynlig forklaring på indholdet er derfor, at der er tale om atmosfærisk deposition, som efterfølgende er ført til renseanlægget med regnvandet. På det anlæg, hvor der er fundet de største koncentrationer, sker der en forbrænding af slammet, og røgvaskervandet ledes tilbage til renseanlægget. Det er sandsynligt, at dette røgvaskervand bidrager til dioxinindholdet i slammet.

For så vidt angår dioxinmålinger på Marselisborg renseanlæg, har Miljøstyrelsen oplyst, at der ikke er tale om, at man her har målt dioxin i spildevandsslam siden 1933. Der er tale om oplysninger hentet fra litteraturen.

I bogen »Kemiske stoffer i landjords miljøer«, Teknisk Forlag 1988, redigeret ved Arne Helweg, er det angivet:

»Også spildevandsslam indeholder PCDD og PCDF, som tilføres jorden ved udbringning af slam. Man har i en forseglede prøve af spildevandsslam fra 1933 påvist PCDD og PCDF i samme koncentrationsniveau som i dag, dvs. ca. 0,1 mikrogram pr. kg tørvægt. Man mener, at dannelsen er sket ved chlorering af phenoler i drikkevand og spildevand.«

Det fremgår ikke af bogen, hvor slammet fra 1933 stammer fra. Et mikrogram er lig med 1000 nanogram. Imidlertid kan de oplyste værdier ikke umiddelbart sammenlignes med de foreløbige resultater af dioxinindhold i slam, som blev præsenteret på samrådet med Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalget den 16. november 1995.

PCDD er samlebetegnelsen for dioxiner, mens PCDF er betegnelsen for de beslægtede furaner, og de oplyste målinger angiver den samlede absolutte mængde af disse stoffer. Normalt udregnes dioxinindholdet i tox-ækvivalenter, det vil sige, at hver enkelt dioxinforbindelse tillægges en relativ giftighed i forhold til den giftigste forbindelse. De målinger, som blev oplyst i ovennævnte samråd, hvor der gennemsnitlig er fundet 20 nanogram pr. kg tørstof i slam fra tre renselanlæg, er i tox-ækvivalenter.

Spm. nr. S 546

Til miljø- og energiministeren (17/11 95) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte, at Miljøstyrelsen i september 1995 sendte et brev til Kommunernes Landsforening, hvori Miljøstyrelsen fastslog, at der var en videnskabelig undersøgelse i gang, der skulle klarlægge, om der findes dioxin i spildevandsslam, og kan ministeren bekræfte, at Miljøstyrelsen allerede på det tidspunkt kendte undersøgelsernes resultat, og finder ministeren, at Miljøstyrelsen burde have oplyst Kommunernes Landsforening om de foreliggende resultater?«

Svar (1/12 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Miljøstyrelsen har over for mig bekræftet, at styrelsen har sendt et notat af 6. september 1995 til medlemmerne af arbejdsgruppen til fastsættelse af retningslinjer for analyseparametre for spildevandsslam til jordbrugsmæssig anvendelse, herunder til Kommunernes Landsforening.

Af notatet fremgår det, at der blandt andre projekter på daværende tidspunkt er »en rapport om forekomst af dioxiner under udarbejdelse, herunder forekomsten i spildevandsslam«.

I Miljøstyrelsen undersøger man dels kilderne til dioxinforurening i Danmark og dels via et overvågningsprogram bl.a. dioxinbelastningen af spildevandsslam.

Som det fremgår af min talenotits fra samrådet den 16. november 1995 med Miljø- og Planlægningsudvalget, viste de fremkomne delresultater om dioxin i juni 1995 et forholdsvis lavt niveau under niveauet i kendte undersøgelser fra Sverige og Tyskland og i øvrigt et niveau svarende til det forventede niveau ved en faglig vurdering af dioxinesponeringen over Danmark. Miljøstyrelsen fandt derfor ikke grundlag for en særskilt offentliggørelse af dioxinresultaterne, herunder til Kommunernes Landsforening.

Som jeg også gav udtryk for i forbindelse med samrådet, finder jeg ikke, at Miljøstyrelsen kan bebrejdes herfor, da der ikke var tale om alarmerende tal.

Spm. nr. S 542

Til forsvarsministeren (21/11 95) af:
Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren fremskaffe fyldestgørende oplysninger om vejr-situationen (herunder vejr-kort) i området omkring Tuzla før søndag den 8. oktober 1995?«

Begrundelse

Ministeren har ikke besvaret spørgsmålet på Alm. del – bilag 16 i Forsvarsudvalget. Det har derfor været nødvendigt at stille spørgsmålet på ny.

Svar (1/12 95)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):
Vejrforholdene ved Tuzla den 8. oktober 1995 var karakteriseret ved gennemgående moderat til god sigt og ringe skydække. Vejret var lunt og fugtigt, dog uden nedbør.

Besvarelsen er udarbejdet under anvendelse af vejrkort fra Danmarks Meteorologiske Institut. Meteorologiske data fra Loznica-vejrstationen er anvendt til at beskrive vejr-situationen for Tuzla-området. Vejrstationen er beliggende ca. 40 km øst for Tuzla.

Af vejrkortene fremgår mere detaljeret:

Den 8. oktober 1995 kl. 00.00 befandt der sig en lun og fugtig luftmasse over området omkring Tuzla. Der var en svag sydlig vind med skyfrit vejr og en sigtbarhed på 10 km. Sidst på natten havde vinden lagt sig, men sigtbarheden var fortsat 10 km. I løbet af morgenen forekom dis med en sigtforringelse ned til 4 km.

Der foreligger ingen vejrdata for formiddagens vejr fra Loznica-vejrstationen, men middagens og eftermiddagens vejr var fortsat diset med sigt på 4 km og svag, nordlig vind. Der var enkelte skyer af typen cirrus, som er meget højtliggende og af gennemsigtig karakter.

I aftenens løb kom der flere skyer, men fortsat af typen cirrus. Sigtheden bedredes igen fra 4 til 10 km.

De anvendte vejrkort for Tuzla-området er oversendt direkte til spørgeren.

Spm. nr. S 556

Til justitsministeren (22/11 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om Politiets Efterretningsstjenestes (PET) samarbejde med og brug af personer, som ikke er ansat i PET eller i andre tjenester, med hensyn til sådanne personers beføjelser, de vilkår, de arbejder under samt hvilket ansvar PET har for sådanne personers aktiviteter?«

Foreløbigt svar (29/11 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitechefen om en udtalelse.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 525

Til udenrigsministeren (17/11 95) af:

Villy Søvnald (SF):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om baggrunden for Danmarks eksport af 21,7 t forsvarsmateriel til en værdi af 253.000 kr. til Kroatien i 1993, og kan ministeren redegøre for, hvorledes denne eksport harmonerer med våbenboycotten af de eksjugoslaviske republikker?«

Begrundelse

Forholdet er omtalt i Danmarks Udenrigshandel fordelt på varer og lande, 4. kvartal 1993.

Svar (28/11 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Det drejer sig om eksport af udstyr til de danske fredsbevarende styrker i Kroatien samt af generatorer til EU's observatørmissions (ECMM) kontor i Zagreb.

Told- og Skattestyrelsen har på foranledning af Forsvarsministeriet foretaget en datasøgning vedr. Danmarks eksport af forsvarsmateriel til Kroatien i 1993. Resultatet heraf viser, at FN-afdelingen ved Forsvarskommandoen i Vedbæk har udført 21,5 t forsvarsmateriel til en værdi af 210.000 kr. Forsvarsministeriet har oplyst, at dette materiel er en del af den udrustning m.v., som løbende er sendt til Kroatien i forbindelse med det danske forsvars indsats i det tidligere Jugoslavien.

Desuden figurerer en leverance fra en privat virksomhed, som har udført 0,2 t varer til en værdi af 43.076 kr. Told- og Skattestyrelsens undersøgelse af denne leverance har vist, at varerne fejlagtigt har været angivet som forsvarsmateriel med den særlige varekode, der anvendes for sådanne forsendelser. Varerne skulle retteligt have været angivet som generatorer (5 stk.), varekode 85 02 20 91 0. Disse varer er sendt til EU-monitorernes hovedkvarter i Zagreb til brug for reservestrømforsyning til kontorbarakker og andre formål.

Der er således ikke tale om noget brud på våbenembargoen mod det tidligere Jugoslavien, idet forsyninger til FN-tropper ved operativ paragraf 11 i Sikkerhedsrådets resolution 743 af 21. februar 1992 eksplicit er undtaget fra våbenembargoen.

Spm. nr. S 526

Til udenrigsministeren (17/11 95) af:

Villy Søvndal (SF):

»Betyder ordet »bl.a.« i Danmarks Statistiks opgørelse Udenrigshandel fordelt på varer og lande, 2. kvartal 1995, at der er flere projekter under vareposition 9910.99.00, og kan ministeren i bekræftende fald oplyse, hvilke projekter der er tale om?«

Begrundelse

I bemærkningerne til Danmarks Statistiks opgørelse Udenrigshandel fordelt på varer og lande, 2. kvartal 1995, står der at læse: »Vareposition 9910.99.00 omfatter alene militærets indførsel og udførsel af forsvarsmateriel samt indførsel og udførsel i forbindelse med bl.a. det såkaldte F-16-projekt.

Svar (28/11 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Spørgsmålet har været forelagt Forsvarsministeriet, der oplyser følgende: Forsvarets myndigheder indberetter generelt via Told- og Skattestyrelsen til Danmarks Statistik om ind- og udførsel i forbindelse med materielprojekter. Disse indberetninger omfatter bl.a. de større projekter, der fremgår af anmærkningerne til § 12 i finanslovene.

Spm. nr. S 535

Til socialministeren (20/11 95) af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at amterne lever op til bistandslovens § 112, således at der er det

nødvendige antal pladser på institutioner for voksne med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap?«

Begrundelse

Ifølge Center for Ligebehandling af Handicappede er der i dag 143 voksne handicappede, som er henvist til at bo på en døgninstitution for børn og unge. Dette til trods for, at amterne ifølge bistandslovens § 112 skal sørge for det tilstrækkelige antal pladser på institutioner for voksne med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap.

Ud over at amterne ikke lever op til bistandslovens ord og bogstav, er det uanstændigt og upædagogisk, at voksne skal henvises til institutioner for børn og unge. Og derudover skal de oven i købet spises af med lommepenge, da der ifølge lov om sociale pensioner ikke kan udbetales pension til beboere på § 96-institutioner.

Svar (27/11 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Amtsrådsforeningen har oplyst, at man er opmærksom på, at der i nogle amter i øjeblikket er ventelister til § 112-institutionerne. Størrelsen af ventelisterne kendes ikke, men i en artikel i Socialpædagogen er det oplyst, at der er over 300 psykisk udviklingshæmmede på venteliste til § 112-institutionerne. (Der henvises herom til mit svar på spørgsmål nr. S 3).

Amtsrådsforeningen har endvidere oplyst, at venteliste-problemet har været drøftet i oktober måned, dels i den amtskommunale socialchefkreds, dels på et interamtsmøde med deltagelse af både politikere og embedsmænd fra amterne. Her blev det klart, at amterne er opmærksomme på venteliste-problemet, som skyldes en øget tilgang til institutionerne.

Som jeg har gjort rede for i mit svar på spørgsmål nr. S 3, må antallet af institutionspladser på handicapområdet generelt ses i sammenhæng med den generelle udbygning af kommunale bofællesskabstilbud og andre støttetilbud til personer med handicap, geografiske forhold, brugernes generelle ønsker til udformningen af tilbudene, amternes målsætninger og muligheder m.v. Spørgsmålet om antallet af institutionspladser kan således ikke betragtes isoleret, men må ses i sammenhæng med den øvrige udvikling og indsats på området.

Som det også fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 3, har Socialministeriet for nylig iværksat en undersøgelse af udviklingen af de tilbud, der stilles til rådighed for mennesker med vidtgående handicap. Undersøgelsen er blevet forberedt i samarbejde med De Samvirkende Invalideorganisationer, Socialpædagogernes Landsforbund, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg Kommuner og Boligministeriet.

På baggrund af den igangværende undersøgelse mener jeg, at initiativer på området må afvente resultaterne af undersøgelsen. Som jeg også tidligere har fremhævet, er jeg meget opmærksom på problemstillingen, som også vil indgå i udvalget om bistandslovens serviceydelser.

Endelig skal det nævnes, at boligministerens lovforslag om, at amterne skal have mulighed for at bygge ældre- og handicapboliger for personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap, vil kunne være med til at afhjælpe ventelisterne.

Spm. nr. S 536

Til socialministeren (20/11 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Hvis ministeren ikke mener, at amterne kan skaffe det nødvendige antal pladser på § 112-institutionerne inden for meget kort tid, vil regeringen da sørge for en hurtig ændring af lov om sociale pensioner, således at voksne handicappede bosiddende på § 96-institutioner kan modtage social pension?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 535.

Svar (27/11 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Amtsrådsforeningen har til spørgsmålet om over 18-årige handicappedes ophold i § 96-institutioner oplyst, at det i en række tilfælde i en overgangsperiode kan være velbegundet at beholde unge over 18 år på en § 96-institution. Det kan f.eks. være situationer, hvor den unge

er inde i et skoleforløb el.lign., hvor en flytning kan være uhensigtsmæssig. Amtsrådsforeningen har derfor den 23. november 1995 henvendt sig til Socialministeriet med ønske om at drøfte muligheden for pensionsudbetaling på § 96-institutionerne.

I den forbindelse skal jeg henvise til mit svar på spørgsmål nr. S 371, hvor jeg har gjort rede for baggrunden for, at man i forbindelse med indførelse af regler om pensionsudbetaling i plejehjem, institutioner for handicappede m.v. ikke ændrede de regler, der gælder for beboere i § 96-institutioner. I svaret har jeg endvidere redegjort for de undersøgelser, som Socialministeriet har iværksat, og som også vil komme ind på spørgsmålet om over 18-årige handicappede i § 96-institutioner. Endelig har jeg i svaret oplyst, at jeg finder, at spørgsmålet om pensionsudbetaling bør afvente resultatet af de iværksatte undersøgelser.

Spm. nr. S 537

Til socialministeren (20/11 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Hvordan er den nøjagtige aldersfordeling på de 143 voksne handicappede, der i dag bor på § 96-institutionerne, og findes der § 96-institutioner med et klientel, hvor op til halvdelen eller flere er over 18 år?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 535.

Svar (24/11 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Center for Ligebehandling af Handicappede er kommet frem til dette antal i en undersøgelse af, hvor mange over 18-årige handicappede som bor i institutioner efter bistandslovens § 96, det vil sige institutioner, som hovedsagelig er beregnet til børn og unge. Der henvises til mit svar på spørgsmål nr. S 369.

Socialministeriet har anmodet Ligebehandlingscentret om den nøjagtige aldersfordeling på disse 143 handicappede samt spurgt om undersøgelsens resultat, for så vidt angår § 96-institu-

tioner med et klientel, hvor op til halvdelen eller flere er over 18 år.

I den forbindelse har Centret oplyst følgende vedrørende aldersfordelingen af de 143 voksne handicappede, der ifølge undersøgelsen bor i § 96-institutioner:

- 60 personer er over 18 år, men endnu ikke fyldt 19.
- 20 personer er 19 år, men endnu ikke fyldt 20.
- 23 personer er 20 år.
- 8 personer er 21 år.
- 5 personer er 22 år.
- 5 personer er 23 år.
- 2 personer er 22 år.
- 4 personer er 25 år.
- 2 personer er 27 år.

Til disse i alt 129 skal medregnes 14 personer, hvis præcise alder ikke er opgivet, men hvor det af svarene fremgår, at disse personer er over 18 år, heraf 4, som er 20 år eller derover. Den ældste er over 30 år.

Materialet giver ikke mulighed for at sige, hvor stor en del af institutionens/afdelingens beboere disse beboere udgør.

Et enkelt amt har oplyst, at man har 3 institutioner, som drives efter bistandslovens § 96, hvor samtlige beboere er over 18 år. Amtet oplyser samtidig, at der er truffet beslutning om, at disse 3 institutioner pr. 1. januar 1996 overgår til drift efter bistandslovens § 112.

Amtsrådsforeningen har oplyst, at der findes § 96-institutioner eller samlede dele af § 96-institutioner for handicappede, hvor mindst halvdelen af beboerne er over 18 år. Amtsrådsforeningens holdning er, at disse institutioner eller afdelinger bør ændres til § 112-institutioner.

Herudover kan jeg oplyse, at der gennem Danmarks Statistik kan indhentes nærmere oplysninger om antallet af døgninstitutioner for børn og unge, hvor over halvdelen eller flere er over 20 år (antallet af over 18-årige opgøres ikke særskilt). Antallet af døgninstitutioner efter bistandslovens § 96 er i skemaerne opgjort særskilt for stofmisbrugere, hvorfor denne gruppe kan udskilles af tallet, medens det for de øvrige § 96-institutioner formentlig ikke vil være muligt nærmere at udskille personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap fra den øvrige gruppe af døgninstitutionsbefoere. Der henvises i denne forbindelse til min besvarelse af spørgsmål nr. S 370.

Indhentning af disse oplysninger kræver imidlertid, at Danmarks Statistik særskilt gen-

nemgår skemaerne. Jeg vil naturligvis gerne bede Danmarks Statistik herom, såfremt det ønskes.

Spm. nr. S 412

Til økonomiministeren (9/11 95) af:

Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren forklare, hvordan man kan tale om en mindsket betaling af ATP- og arbejdsmarkedsbidrag og dermed reducerede lønudgifter, når nettoprovenuet for arbejdsgiverne ifølge FFL 1996 er beregnet til at stige fra 0 til 1,1, 1,8 og 1,5 mia. kr. for henholdsvis finansårene 1997, 1998 og 1999 (det beregnede nettoprovenu er fremkommet ved at subtrahere den oplyste tilbageførsel fra det budgetterede provenu fra arbejdsgiverne), og vil ministeren endvide oplyse, hvordan de omtalte investeringstilskud (Tabel 1.15, Økonomisk oversigt 1994, side 100) tænkes anvendt, og hvor de er at finde på finansloven?«

Begrundelse

Nærværende spørgsmål er stillet i forlængelse af spørgsmål nr. S 223.

Begrundelsen for spørgsmålet er, at medmindre den i forvejen budgetterede stigning i arbejdsgiverbidrag bliver kompenseret på anden vis, synes der ikke at være tale om en reel tilbageførsel af de grønne afgifter.

Svar (28/11 95)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I forbindelse med indfasningen af skattereformen skal arbejdsgiverne betale arbejdsmarkedsbidrag fra 1997. Arbejdsgivernes bidrag er 0,3 pct. i 1997 og 0,6 pct. i 1998 og 1999 af bidragsgrundlaget. Dette giver ifølge FFL 1996 et provenu på 1,7 mia. kr. i 1997 og 3,3 mia. kr. i hvert af årene 1998 og 1999.

En væsentlig forudsætning bag Folketingets vedtagelse af energipakken i juni 1995 var, at hele afgiftsprovenuet fra de grønne afgifter på erhvervene skulle tilbageføres. En del af tilbageføringen gives gennem en mindre betaling af arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgiverne. Mod-

regningen foretages med 0,11 pct. i 1997, 0,27 pct. i 1998 og 0,32 pct. i 1999. Denne modregning medfører en reduktion i arbejdsgivernes betaling af arbejdsmarkedsbidrag med 600 mio. kr. i 1997, 1,5 mia. kr. i 1998 og 1,8 mia. kr. i 1999.

Kompensationen gælder både private og offentlige arbejdsgivere. I beregningerne af tilbageføringen af afgifterne, jf. svar på spm. nr. S 223, indgår dog kun tilbageføringen til de private arbejdsgivere, da virkningerne for de offentlige arbejdsgivere neutraliseres ved reduktion i bevillingsrammerne samt bloktilskud m.v.

Desuden bliver kompensationen for arbejdsgivernes bidrag til ATP øget fra den 1. januar 1996 fra 1.166,40 kr. til 1.325,40 kr., hvilket letter erhvervslivets udgifter med 200 mio. kr. i alle årene.

Endvidere indføres et øget investeringstilskud, som er konteret på finanslovens § 23.75.04. under Miljø- og Energiministeriet. Formålet med investeringstilskuddet er at fremme energibesparelser og energieffektiviseringer samt virksomhedernes omstilling til mere energieffektive teknologier og produktionsmetoder, så den CO₂- og SO₂-emission, som erhvervenes energianvendelse giver anledning til, reduceres. Der er budgetteret med et investeringstilskud på 300 mio. kr. i 1996 og 500 mio. kr. i hvert af årene 1997-99. Der er mulighed for at overføre ikke udnyttet tilsagns- og/eller udbetalingsramme til følgende år. Investeringstilskuddet kan ydes med indtil 30 pct. af udgifterne til projektets gennemførelse. Herudover kan der bl.a. ydes tilskud til gennemførelse af energisyn, -rådgivning og -analyser samt uddannelse. Der vil også kunne gives støtte til udviklings-, forsøgs- og demonstrationsprojekter m.v. samt informationsaktiviteter.

Endelig er der en pulje til selvstændige virksomheder på 200-300 mio. kr. årligt, således at tilbageføringen til erhvervslivet tilpasses virksomhedernes afgiftsbetaling.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet m.v. (Pædagogisk grunduddannelse).
Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 29/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det vil altid være sådan, at unge med en erhvervskompetencegivende uddannelse har mere ved at binde sig fast på arbejdsmarkedet, men ikke nødvendigvis inden for det område, hvor de er uddannet. Ligeledes taler erfaringerne for, at motivationen til videreuddannelse er stor, hvis man har en grunduddannelse med i bagagen, og i Socialdemokratiet synes vi, alt dette er positivt.

Da vi også er af den opfattelse, at fuldt uddannelsesdækkede områder giver flere muligheder for den enkelte i form af en grunduddannelse med efterfølgende mulighed for overbygning og videreuddannelse, synes vi, det er en fantastisk god idé med en pædagogisk grunduddannelse inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet. Vi står i dag med en stor gruppe på over 50.000 ufaglærte personer inden for dette område. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt i disse tider, hvor alle er enige om, at uddannelse er vejen til at videreudvikle velfærdssamfundet og det bedste middel til at bekæmpe arbejdsløsheden.

Under overskriften »Trolden skal tæmmes« langede BUPL den 9. november i Børn og Unge endnu en gang ud efter forslaget til en pædagogisk grunduddannelse. At tænke sig! 20 års kamp for at forhindre pædagogmedhjælperne i de forskellige daginstitutioner i at få en kompetencegivende uddannelse! Det hører ingen steder hjemme i et moderne samfund, at en faglig strid skal være årsag til, at over 50.000 personer i denne sektor forhindres i at få en uddannelse. Der må faktisk være et underligt samarbejdsklima rundt omkring i landets daginstitutioner.

Jeg kunne forstå det, hvis det generede eller desavouerede pædagoguddannelsen. Men det er jo ikke tilfældet, og det er for naivt at tro, at alle i pleje- og institutionsverdenen skal eller